ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
ΚΕ ΜΠΑ
ΕΛΙΑ
ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΔΡΙΣΜΗ ΟΣΔΔ ΦΑΣ 11 ΧΦΟΒ

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES
ΤΕΥΧΟΣ 51, ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2009, ΕΥΡΩ 0,01
Ηπείρου 1 και Πειραιώς, 104 33 Αθήνα

ΑΡΘΡΑ

* Κυπριακό και συνωφείς εξελίξεις
* Νέα Αμερικανική Γεωστρατηγική Πολιτική και Ελλάδα
* 60ή Επετειακή Σύνοδος του ΝΑΤΟ
* Η μείωση της θητείας εθνικόν έγκλημα
* Το θέμα της Υφαλοκρηπίδος
* Δημοκρατία ή Αριστοκρατία (αξιοκρατία): Ολέθρια διάζευξη
  Δημοκρατία και Αριστοκρατία: Σωτήρια σύζευξη
* Ο Πόλεμος στη Γάζα
  Ισραήλ κατά της Χαμάς
  Ανάλυση - Εξελίξεις

Από το 8ο Ενημερωτικό Σεμινάριο στην Ιη Σερατιά-ΑΤΑ 11-13 Νοεμβρίου 2008

* Η Μουσουλμανική Μειονότητα της Θράκης

ΘΕΣΕΙΣ

* Τρομοκρατία-Εγκληματικότητα-Ύπουλα και σκοτεινά πολιτικά παιγνίδια εσωτερικής και εξωτερικής εμπνεύσεως και καθοδηγήσεως

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

* Οι μειονότητες στην Ελλάδα και ΟΗΕ

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

* Με μια Ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Επραγματοποιήθη στο Λονδίνο, στις αρχές του μηνός Απριλίου, η συνάντηση των ηγετών των είκοσι πλέον πλουσίων χωρών του κόσμου (G-20) δια την εκτίμηση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και τη λήψη μέτρων αντιμετώπισής της, η οποία καθίσταται δυσχερεστέρα και πολυπλοκοτέρα, λόγω του ευμεταβλήτου έως απροσδιορίστου πεδίου αλληλεπιδράσεως των συνιστωσών της παγκοσμίας οικονομίας. Κοινή απόφαση η ενίσχυση του ΔΝΤ, η αποφυγή λήψης μέτρων προστατευτισμού, η παρακολούθηση και η ετοιμότητα συνάντησης επανεκτίμησης της κατάστασης στο προσεχές φθινόπωρο. Άγνωστον ίσως παραμένει εάν το εκτιμηθέν και διατεθέν ποσόν προς ενίσχυση θα επαρκέσει δια την ικανοποίηση των προκαθορισθέντων σκοπών και διαπιστουμένων αναγκών. Βέβαιον όμως είναι πως μέτρα προστατευτισμού έχουν εκφρασθεί έως υλοποιηθεί από αρκετούς ισχυρούς υπό μορφήν άμεσης ή έμμεσης στήριξης των εθνικών προϊόντων των. Ομοίως βέβαιον είναι πως η ταχύτης των εξελίξεων της κρίσης θα επισπεύσει τη συνάντηση, εφόσον πράγματι θα υπάρχει ακόμη ενδιαφέρον συλλογικής αντιμετώπισής της.

Ακολούθησε την 4ην Απριλίου στο Στρασβούργο, το οποίο εθύμιζε πεδίο μάχης μεταξύ αστυνομικών και αντινατοϊκών διαδηλωτών, εκεί στα σύνορα, με βεβαρυμμένο ιστορικό παρελθόν, Γαλλίας και Γερμανίας, η Σύνοδος Κορυφής των 27 μελών χωρών του ΝΑΤΟ, το οποίο συνεπλήρωσε εξήκοντα έτη ζωής και επιτυχούς αποτροπής πολεμικής σύρραξης μετά του αντιπάλου και ήδη αποσυντεθέντος Συμφώνου της Βαρσοβίας. Επελέγη, παρά τις αντιρρήσεις της Τουρκίας, νέος Γενικός Γραμματέας ο Δανός Πρωθυπουργός Άντερς Ρασμούσε. Επεσφραγίσθη η επιστροφή, μετά από σαράντα τρία χρόνια, της Γαλλίας στο στρατιωτικό σκέλος της Συμμαχίας και επεβεβαιώθη, παρά τους κάποιους δισταγμούς, η ανάγκη συμμετοχής των μελών στις διεξαγόμενες επιχειρήσεις κατά της τρομοκρατίας, με έμφαση τις επιχειρήσεις στο Αφγανιστάν. Σημείον τριβής και απαίτηση η επιβαλλομένη συλλογική-αναλογική συμμετοχή των εταίρων στις αναληφθησόμενες επιχειρήσεις σε όλη την έκταση του θεάτρου των επιχειρήσεως. Εις πάσαν περίπτωση, η απαίτηση και διεκδίκηση δικαιωμάτων προϋποθέτει την ανάληψη των υποχρεώσεων και την αγόγγυστη εκτέλεση των καθηκόντων.

Στη συνέχεια, η Πράγα της Τσεχίας απετέλεσε τον τόπον συνάντησης των ηγεσιών των 25 εταίρων της ΕΕ, της ένωσης με τις θεσμικές και πρακτικές αδυναμίες, οι οποίες καθίστανται πλέον ορατές υπό το βάρος της προκυψάσης παγκοσμίας οικονομικής κρίσεως, οφειλόμενες στην πολιτικοποιημένη, δαπανηρή διεύρυνση, την αδυναμία χειρισμού των κρίσεων και της άρσεως του βάρους των ευθυνών των ασκουμένων εξουσιών υφ΄όλων των εταίρων' και κυρίως στην αποτυχία σχεδιάσεως και εξασκήσεως κοινής εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής.

Τα φώτα της δημοσιότητος εστραμμένα και πάλιν στον υψηλό, λιγνό, χαμογελαστό, φέρελπι, μάλλον λόγω χρώματος, πρόεδρο των ΗΠΑ, ο οποίος με προσδοκίες "σωτήρα" διήλθεν εκ των παραπάνω συνόδων και κατέληξε στη "φίλη" ισλαμική Τουρκία, καθ΄ότι ένθερμος υποστηρικτής της ευρωπαϊκής ένταξής της, με αποτέλεσμα να απογοητεύσει, δια μία ακόμη φορά, την ελληνική κοινή γνώμη όχι τόσο δια την επίσκεψη στον ομολογουμένως αναγκαίο στρατηγικό εταίρο λόγω θέσεως, ισχύος, πίστης και γειτνίασης προς χώρες πηγών ενεργείας και ελέγχου αξόνων μεταφορών και επικοινωνιών και απαγορεύσεως προσέγγισης των ανταγωνιστών δυνάμεων, όσο δια τις αναφορές του σε οθωμανική αυτοκρατορία, τον εκστασιασμό του στην αναφορά του ονόματός του Χουσεΐν, προκαταλήψεις γαρ, υπό τους θόλους της Αγίας Σοφίας, την παραγκωνισμένη και υποβαθμισμένη συνάντηση με τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο. Και όλα αυτά παρά τους προηγηθέντες χαριεντισμούς και εγκάρδιες χειραψίες και φιλοφρονήσεις με τον Έλληνα Πρωθυπουργό στη συνάντηση του Στρασβούργου. Συμπεριφορές και στάσεις αποπνέουσες ενδείξεις ηγέτη, παγιδευμένου στην εξυπηρέτηση και προώθηση των εθνικών συμφερόντων, την ανάπτυξη δημοσίων σχέσεων και απόσπασης της προσοχής της διεθνούς κοινής γνώμης.

Η Ελλάς, διερχομένη ημέρες Παθών και Ανάστασης, πορεύεται, εν μέσω εκλογολογίας, φημών διαφθοράς, το δικό της Γολγοθά προς αντιμετώπιση της εισβάλουσας, με σοβαρές επιπτώσεις, παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, αναζητούσα τη δική της λύτρωση και Ανάσταση. Η Ελλάς της μεταπολίτευσης έχει μεταβληθεί σε χώρα αδιαφανείας, διαφθοράς και σκανδαλοθηρίας, κατάσταση απότοκη της καλλιεργηθείσης απληστίας, του καταναλωτισμού, του ευκόλου κέρδους, της ήσσονος προσπαθείας, του ωχαδερφισμού και της απαξίωσης κλασσικών αρχών, αρετών και ιδανικών. Η Βουλή από καθαρώς νομοθετικό όργανο έχει μετεξελιχθεί σε ένα δικαστήριο, ασχολούμενο με καταγγελόμενες πράξεις διαφθοράς των μελών της. Κατάσταση απαράδεκτη και ασύμβατη προς το κράτος δικαίου και της αναγκαίας ισονομίας των πολιτών του. Όλοι κάτω από την προσφυγή και κρίση της δικαιοσύνης, χωρίς εξαιρέσεις. Η εκλογή δεν παρέχει δικαίωμα εξαίρεσης και ιδιαίτερης μεταχείρισης, τουναντίον επιβάλει τρόπον ζωής και διαβίωσης υποδειγματικόν, νόμιμον και ηθικόν.

Η Ελλάς των δέκα εκατομμυρίων κατοίκων Ελλήνων, θα έχει το βάρος των τεσσάρων εκατομμυρίων διακοσίων χιλιάδων μεταναστών, αφρικοασιατών, το έτος 2015, σύμφωνα με εκτίμηση του ΟΗΕ. Όλοι μουσουλμάνοι και προωθούμενοι μέσω Τουρκίας, η οποία αναμένει την πληθυσμιακή αλλοτρίωση και κατάκτηση της Ελλάδος. Η Ελλάς λοιπόν οσονούπω αλλάσσει κοινωνική συνοχή, εθνική ταυτότητα και δειλά-δειλά ακούγεται ως "νότια Βαλκάνια". Η απαγόρευση της εισόδου των λαθρομεταναστών προβάλει άμεση, αμετάκλητη και αποτελεσματική. Η αναμενομένη από τη Δύση εταιρική ή συμμαχική βοήθεια ποτέ δεν έφθασε, ούτε και θα φθάσει. Τέλος, το δημογραφικό δεν επιλύεται με τις ελληνοποιήσεις, με τον αμφισβητούμενης αξίας όρκο. Προ του παραφρασμένου Ισοκράτη υπήρξεν και ο πατήρ της Ιστορίας Ηρόδοτος, κατά τον οποίον τα κοινά γνωρίσματα του έθνους είναι το όμαιμον, το ομόγλωσσον, το ομόδοξον, το ομότροπον. Κράτη τα οποία δεν τα έχουν προσπαθούν να τα αποκτήσουν, οικειοποιούμενα ιστορία, πολιτισμό και λαό άλλων εθνών ή εκμεταλλευόμενα το κοινό συμφέρον του μετανάστη-κατακτητή, αφού προέβησαν στον εξανδραποδισμό των γηγενών, καλλιεργούν ματαίως πεποίθηση κοινής εθνικής συνείδησης.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις ας αναλάβουν τη διαφύλαξη των συνόρων. Ο εχθρός πλέον είναι εντός των συνόρων.

Χριστός Ανέστη και Χρόνια Πολλά

Αντιστράτηγος ε.α. Ηλίας Καζούκας
Πρόεδρος ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
(22-4-2009)

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. **Εκδότης-Διευθυντής:** Η.Καζούκας
Υπεύθ.Συντάξεως: Στ. Παναγόπουλος
Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντινός
Συντακτική Ομάδα: Ε.Σκλήρης, Ε.Τέμπος, Π. Λάγγαρης, Σ. Κουρκούμπας
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ.Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Η προαιρετική σας συνδρομή προς το περιοδικό μας μέσω του λογαριασμού 142-002101-073469 ALPHA Bank ή μέσω ταχυδρομικής επιταγής, τυγχάνει εκτιμήσεως εκ μέρους της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ., η οποία και σας θεωρεί παράγοντες βελτιώσεώς του

Διευθύνσεις

Γραφεία:Ηπείρου1και Πατησίων τ.κ. 104 33 Αθήναι
Τηλέφωνο:.....,**2108211025**
Fax:.....**2108211056**
E-mail: .....,**elesme@otenet.gr**
Διαδίκτυο:.....**www.elesme.gr**

ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Υπό Αντιναυάρχου ε.α. Γ. Δεμέστιχα Π.Ν.
Επιτίμου Αρχηγού Στόλου

Με αφορμή τις συνεχιζόμενες συζητήσεις για το Κυπριακό και δημοσιεύματα που δίνουν πληροφορίες για την μέχρι τώρα πορεία τους, είναι ευκαιρία να διατυπώσουμε κάποιες σκέψεις που αφορούν σε γενικά θέματα επί των ήδη συζητηθεισών ενοτήτων αλλά και για αυτές που θα συζητηθούν στο μέλλον. Παράλληλα θα εκφράσουμε απόψεις για εξελίξεις που επηρεάζουν έστω και έμμεσα την λύση που ενδέχεται να βρεθεί.

Θετικό είναι το γεγονός ότι οι συζητήσεις γίνονται απ΄ευθείας μεταξύ του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Τουρκοκύπριου ηγέτη, διότι αυτοί μπορούν να συζητήσουν ειλικρινά και να προχωρήσουν σε λύσεις που αναπόφευκτα θα περιέχουν παραδοχές και συμβιβασμούς υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι πέραν του ρεαλισμού το τελικό αποτέλεσμα θα οδηγεί σε λύση βιώσιμη για να ενώσει ουσιαστικά και δια παντός τις δύο κοινότητες, λύση που δεν θα οδηγήσει στο μέλλον σε αδιέξοδα.

Από τα αναγραφόμενα μέχρι σήμερα στον τύπο προκύπτει ότι οι συζητήσεις προχωρούν μέσα στις γραμμές του Σχεδίου Ανάν με μικρές παραλλαγές. Οι πληροφορίες αφορούν στις: Ομοσπονδιακές αρμοδιότητες, Εκτελεστική εξουσία, Νομοθετική εξουσία, Δικαστική εξουσία, Εξωτερικές σχέσεις, Ομοσπονδιακή εξουσία, και εμφανίζονται αρκετά σημεία σύγκλισης αλλά και ουσιαστικά σημεία διαφωνίας. Αν πράγματι είναι επιθυμητό και από τις δύο πλευρές να βρεθεί λύση θα πρέπει να βελτιωθούν όσα σημεία κρίνονται ότι δεν συμβάλλουν στην λειτουργία του κράτους (και γι΄αυτό εξάλλου το σχέδιο Ανάν απερρίφθη) και να κατοχυρωθούν τα δικαιώματα των Κυπρίων πολιτών όπως αυτά είναι κατοχυρωμένα και τα απολαμβάνουν όλοι οι πολίτες στις σύγχρονες Δημοκρατίες.

Η βάση του Δημοκρατικού πολιτεύματος είναι η εύρυθμη λειτουργία των τριών εξουσιών: Εκτελεστικής, Νομοθετικής, Δικαστικής. Αυτές οι εξουσίες πρέπει να λειτουργούν ώστε τελικά να λαμβάνονται αποφάσεις σε κάθε θέμα. Συνεπώς το σύστημα δεν πρέπει να οδηγεί σε αδιέξοδα ούτε σε επιδιαιτησίες, διότι είναι εύκολο να υπάρξουν ρίξεις και τελικά η λύση να οδηγήσει σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις και την Κυπριακή Δημοκρατία σε νέες περιπέτειες. Οι διαφωνίες θα πρέπει να βρίσκουν λύσεις μέσα στην Κυπριακή Δημοκρατία χωρίς παρεμβάσεις ξένων "σοφών" που ασφαλώς θα κατηγορηθούν από κάποια πλευρά για μεροληπτική στάση. Η λύση του Κυπριακού που προωθείται πρέπει να παγιώνει σε όλο τον Κυπριακό λαό την Κυπριακή συνείδηση πρωτίστως και η οποία θα προτάσσεται της Ελληνοκυπριακής ή Τουρκοκυπριακής συνειδήσεως. Η λύση πρέπει να δίδει το αίσθημα στο κάθε άτομο ότι είναι Κύπριος πρώτα απ΄όλα. Αυτή η σύγκλιση δεν μπορεί να αφεθεί να λειτουργήσει αυτόματα και μόνο από τον λαό.

Η σύγκλιση θα πρέπει να βοηθηθεί από τη λύση που θα συμφωνηθεί και κατ΄επέκταση από το Σύνταγμα που θα ψηφισθεί, που θα κατοχυρώνει τη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών και θα ενώνει όλους του Κυπρίους πολίτες με την έννοια του κοινού συμφέροντος. Αυτή η σύγκλιση πρέπει να προβλέπεται στην κοινή επιλογή των υπευθύνων που θα ηγούνται στις τρεις βασικές εξουσίες. Ως παράδειγμα θα παραθέσουμε την σκέψη για κάθοδο στις εκλογές κοινών κομμάτων Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων (όπως αυτό αναφέρεται στα συζητούμενα για την εκλογή Προέδρου - Αντιπροέδρου που θα εκτίθενται μαζί στις εκλογές και θα προέρχονται από διαφορετική κοινότητα). Η υποχρεωτική εκλόγιμη ποσόστωση μεταξύ των αντιπροσώπων των δύο κοινοτήτων σε κάθε κόμμα τόσο στη Γερουσία όσο και στην Κάτω Βουλή, εκτιμάται ότι θα βοηθούσε στην προσέγγιση όλου του λαού αφού η κοινή ιδεολογία ή ακόμα και το κοινό συμφέρον των εκλεγομένων θα έφερνε πιο κοντά όλους δηλαδή τόσο τους εκλεγόμενους όσο και τον λαό που θα τους ψήφιζε. Η μίξη σε αυτό το επίπεδο, αλλά και σε άλλα επίπεδα όπως για παράδειγμα στην τοπική αυτοδιοίκηση, θα βοηθούσε τον λαό να έλθει πιο κοντά και προοδευτικά να βάλει σε δεύτερη μοίρα την κοινοτική προέλευση κάθ' ενός.

Πάντως εάν δεν δημοσιοποιηθεί το επίσημο τελικό κείμενο δεν είναι δυνατό κανείς να σχολιάσει και να αξιολογήσει την προωθούμενη λύση και κατά πόσον αυτή είναι επ΄ωφελεία της Κυπριακής Δημοκρατίας και κατοχυρώνει για όλους τους Κυπρίους τα δύο βασικά συμφέροντα: Εθνική Κυριαρχία και Ευημερία.

Στο επόμενο διάστημα ασφαλώς θα συζητηθούν δύο επίμαχα θέματα που η συμφωνία τους θα είναι αποφασιστική για τη λύση του Κυπριακού : το εδαφικό / περιουσιακό και η αποχώρηση των τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων.

Οι πρόνοιες του σχεδίου Ανάν σε ό,τι αφορά και τα δύο θέματα περιλαμβάνουν ορισμένα εποικοδομητικά σημεία που είναι δυνατόν να χρησιμεύσουν στις συζητήσεις.

Σε ό,τι αφορά το εδαφικό / περιουσιακό, η επιδίωξη ασφαλώς θα πρέπει να είναι, για τους πολίτες και των δύο κοινοτήτων, η δυνατότης πλήρους αποκαταστάσεως των ιδιοκτησιακών τους δικαιωμάτων, η δυνατότης ελευθέρας εγκαταστάσεως ως και η επαναφορά ορισμένων περιοχών (π.χ. Μόρφου, Αμμόχωστος) στην Ελληνοκυπριακή κοινότητα. Θα είναι αδιανόητο να λειτουργήσει οιαδήποτε λύση που δεν θα προβλέπει βασικές αρχές δικαίου ως τα προνόμια της ιδιοκτησίας και της ελεύθερης διακίνησης και εγκατάστασης. Συγχρόνως η αποχώρηση των κατοχικών

στρατευμάτων θα σημάνει το νέο ξεκίνημα για όλη την Κυπριακή Δημοκρατία χωρίς άμεσες ή έμμεσες απειλές για τους πολίτες. Εγγυήσεις ασφαλείας είναι δυνατόν να αναληφθούν σε πρώτη φάση από Νατοϊκές ή Ευρωπαϊκές δυνάμεις, ενώ προοδευτικά η Κυπριακή Δημοκρατία θα πρέπει να σχεδιάσει και να αναπτύξει τις δικές της Ένοπλες Δυνάμεις που θα εξασφαλίζουν την εθνική της κυριαρχία όπως αυτό πραγματοποιείται από όλες τις χώρες του κόσμου.

Η είσοδος της Κυπριακής Δημοκρατίας στην ΕΕ αποτελεί ένα ισχυρό προνόμιο για όλους τους κατοίκους σε πολλά επίπεδα και κυρίως, επί του παρόντος, το οικονομικό. Η αναπόφευκτη εμβάθυνση της ΕΕ και στους άλλους πυλώνες (ως Κοινωνικούς και Ασφάλειας) αυτόματα θα αναβαθμίζει και την ποιότητα λειτουργίας της ΕΕ. Θα πρέπει να θεωρήσουμε δεδομένη την αρωγή της ΕΕ που, ως είναι ευνόητο, μέσα στην προάσπιση των συμφερόντων της, να επιθυμεί την κατοχύρωση των δικαιωμάτων κάθε χώρας και πολίτου, συμπεριλαμβανομένων βεβαίως της Κύπρου και των Κυπρίων.

Στην επιτάχυνση όμως για την εξεύρεση της λύσεως αλλά και στο περιεχόμενο αυτής αποφασιστικό ρόλο θα παίξουν οι ΗΠΑ, η Τουρκία και η Ελλάδα, χωρίς βέβαια να παραβλέπεται η επιρροή της Ρωσίας που παραμένει μέχρι σήμερα σταθερή στη θέση της για βιώσιμη λύση στο Κυπριακό.

Οι ΗΠΑ έχουν επανειλημμένα δηλώσει ότι επιθυμούν μία λύση για το Κυπριακό επιδιώκοντας συγχρόνως κάποια εξομάλυνση στις σχέσεις των Νατοϊκών τους εταίρων Ελλάδος-Τουρκίας. Ανεξάρτητα από αυτή τη στάση, οι ΗΠΑ έχουν άλλες υψηλές προτεραιότητες για την ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής και Ανατολικής Μεσογείου, που επιγραμματικά είναι :

- Αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και προσέγγιση με το Ισλάμ.
- Ομαλή αποχώρηση από το Ιράκ την προσεχή διετία.
- Επιτυχή κατάληξη των επιχειρήσεων στο Αφγανιστάν (το σημείο μάλιστα τούτο αποτελεί υψηλή προτεραιότητα για τον πρόεδρο Ομπάμα).
- Επίλυση του Παλαιστινιακού.
- Ομαλοποίηση των σχέσεων με Ιράν.
- Εξασφάλιση ασφαλών οδών διελεύσεως των ενεργειακών αγωγών από τις χώρες της Κεντρικής Ασίας προς την Ανατολική Μεσόγειο, παρακάμπτοντας Ρωσικά εδάφη.

Για την προώθηση των παραπάνω θεμάτων οι ΗΠΑ επιθυμούν να έχουν προθύμους κατάλληλους συμμάχους που θα τους συνδράμουν αναλόγως και έχουν στραφεί προς τούτο τόσο στην ΕΕ όσο και το ΝΑΤΟ για πολιτική στήριξη αλλά και ειδικά για τις επιχειρήσεις στο Αφγανιστάν για ενίσχυση με στρατιωτικές δυνάμεις. Παράλληλα οι ΗΠΑ προσέγγισαν με την Τουρκία λαμβάνοντας υπόψιν ότι η Άγκυρα είναι δυνατόν να παίξει σημαντικό ρόλο για όλες τις αμερικανικές επιδιώξεις στην περιοχή με δεδομένο μάλιστα ότι η Τουρκία έχει αναπτύξει πολυδιάστατη πολιτική ώστε να αναβαθμισθεί ουσιαστικά στο μέλλον σε περιφερειακή δύναμη. Δεν ήταν τυχαίο που ο Πρόεδρος Ομπάμα διάλεξε την Κωνσταντινούπολη ως τον ιδανικό τόπο για να διακηρύξει την επιθυμία του για πιο μετριοπαθή στάση έναντι του Ισλάμ.

Με αυτόν τον αναβαθμισμένο ρόλο η Τουρκία αποτελεί Στρατηγικό εταίρο για τις ΗΠΑ, που ίσως μάλιστα δεν θα διστάσουν να κάνουν υποχωρήσεις σε άλλες εθνικές επιδιώξεις που έχει η Άγκυρα.

Η επίλυση του Κουρδικού και η μη δημιουργία ανεξάρτητου Κουρδικού κράτους στο Βόρειο Ιράκ, αποτελούν υψηλή προτεραιότητα για την Τουρκία και βασική επιδίωξή της να τα επιλύσει. Η ένταξη της χώρας στην ΕΕ περιλαμβάνεται στις κύριες επιδιώξεις της Άγκυρας αλλά όχι και μονόδρομο αφού ίσως μία ειδική σχέση με την Ευρώπη δυνατόν να εξασφαλίσει στην Τουρκία όλα σχεδόν τα προνόμια που έχουν οι ενταγμένες χώρες στην ΕΕ.

Πάντως η Τουρκία πρέπει να λαμβάνει υπόψιν ότι είτε πρόκειται να ενταχθεί είτε να αποκτήσει ειδική σχέση με την ΕΕ, ο δρόμος περνά και από την Ελλάδα και την Κύπρο και κατά συνέπεια σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να καλύψει όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις που θα δείχνουν ότι δεν έχει διεκδικήσεις έναντι των κυριαρχικών δικαιωμάτων των δύο χωρών.

Παράλληλα με την ανάδειξη της Τουρκίας σε περιφερειακή δύναμη και προνομιακό εταίρο των ΗΠΑ και ΕΕ, η Άγκυρα προωθεί και τις λοιπές επιδιώξεις της που για την Ελλάδα αφορούν στις διεκδικήσεις στο Αιγαίο αλλά και την προώθηση των προϋποθέσεων για μελλοντικές διεκδικήσεις στην Θράκη. Ενώ για το Κυπριακό εξακολουθεί να δείχνει αδιαλλαξία τόσο σε στρατιωτικό όσο και σε πολιτικό επίπεδο.

Μέσα στο ανωτέρω σκηνικό η Ελλάδα έπρεπε ήδη να έχει αναπτύξει πρωτοβουλίες που θα αναδεικνύουν τη σημασία της λόγω της σημαντικής θέσεώς της στην περιοχή των Νοτίων Βαλκανίων και την Ανατολική Μεσόγειο, ενώ η καλλιέργεια των παραδοσιακών σχέσεων με τις Αραβικές χώρες τής δίδει το δικαίωμα για ουσιαστική συμμετοχή σε θέματα που τις απασχολούν. Η Στρατηγική θέση της Ελλάδος, σε οιεσδήποτε πρωτοβουλίες αναπτυχθούν στην περιοχή από ΝΑΤΟ-ΕΕ, παραμένει ισχυρή, ενώ ο άξων Ελλάδος-Κύπρου αποτελεί ουσιαστική οδό για επιχειρήσεις στην περιοχή όπως απεδείχθη στο παρελθόν (πόλεμοι στο Ιράκ, επιχειρήσεις στο Λίβανο).

Παράλληλα η Αθήνα θα πρέπει να αντιλαμβάνεται τις προτεραιότητες των συμμάχων και εταίρων και να συμμετέχει ουσιαστικά σε αποστολές που αποφασίζονται από ΝΑΤΟ - ΕΕ. Η συμμετοχή αυτή πρέπει να είναι αξιόπιστη και χωρίς υπεκφυγές. Είναι γεγονός ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις κάθε χώρας αποτελούν ουσιαστικό παράγοντα στην άσκηση της Εξωτερικής Πολιτικής. Σήμερα υπό το πρίσμα της προτεραιότητος του προέδρου των ΗΠΑ για το Αφγανιστάν, η Ελλάδα θα έπρεπε να μελετήσει την εκεί αποστολή κάποιων μαχίμων στρατιωτικών τμημάτων και μέσων, προκειμένου να αναβαθμίσει την αξιοπιστία της ως εταίρος στο ΝΑΤΟ, αλλά και να αποκτήσει πιο δυνατή φωνή στην υπεράσπιση των δικαίων της αλλά και στην προώθηση των εθνικών συμφερόντων της.

ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΓΕΩΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Από τη Σύνοδο Ασφαλείας του Μονάχου το πρώτο δεκαήμερο του περασμένου Φεβρουαρίου, την πρόσφατη Σύνοδο των Υπουργών Εξωτερικών του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλες (ΝΑΟ) την πρώτη εβδομάδα του Μαρτίου 2009 και το τηλεοπτικό μήνυμα του Προέδρου Obama προς το Ιράν (19 Μαρτίου 2009), φάνηκε η γενική γραμμή της εξωτερικής πολιτικής που θα ακολουθήσει η νέα διοίκηση των ΗΠΑ.

Η μελέτη των δηλώσεων του Αντιπροέδρου των ΗΠΑ στη Σύνοδο του Μονάχου, της Υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ κατά τη Σύνοδο των ΥΠΕΞ ΝΑΤΟ και το μήνυμα προς το Ιράν, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η πολιτική των ΗΠΑ δεν άλλαξε από τη νέα διοίκηση, αλλά έχει άλλη ιεράρχηση και στοιχεία ωραιοποιήσεώς της, ώστε να απορροφηθούν οι αρνητικές εντυπώσεις από τον τρόπο που αυτή εφαρμόσθηκε από την προηγούμενη διοίκηση των ΗΠΑ.

Το βάρος και προτεραιότητα της νέας διοικήσεως των ΗΠΑ τοποθετείται στην Μέση Ανατολή και Αφγανιστάν, με στόχους :

- Την επίλυση της Αραβο-Ισραηλινής διενέξεως.
- Την επίλυση του Παλαιστινιακού.
- Τη δημιουργία σταθερών συνθηκών στο "ενιαίο" Ιράκ με σκοπό τη σταδιακή αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων.
- Η αντιμετώπιση των δύσκολων και επικίνδυνων συνθηκών στο Αφγανιστάν που παρασύρει σε σοβαρή κρίση και αστάθεια το πυρηνικό Πακιστάν.
- Τη συνεννόηση με το Ιράν.

Πέρα από τους παραπάνω στόχους η πολιτική των ΗΠΑ στα υπόλοιπα θέματα όπως, επέκταση του ΝΑΤΟ (Ουκρανία-Γεωργία), Καυκάσου, στα θέματα ενεργειακής ασφαλείας, κρίση στην Αφρική, παραμένουν αναλλοίωτα. Εκείνο που φαίνεται ότι θα γίνει είναι η εγκατάλειψη της αντιπαραγωγικής πολιτικής των ΗΠΑ προς τη Ρωσία, με έναρξη διμερών συνομιλιών μεταξύ των δύο χωρών, πλέον της ενεργοποιήσεως του συμβουλίου ΝΑΤΟ-Ρωσίας, χωρίς όμως, και σύμφωνα με τις δηλώσεις της Αμερικανίδας ΥΠΕΞ κ. Clinton, να έχουν μεταβληθεί οι θέσεις των ΗΠΑ στα κύρια θέματα αντιπαραθέσεως με τη Ρωσία, καθόσον παραμένουν ως στόχοι των ΗΠΑ :

- Η ένταξη Ουκρανίας και Γεωργίας στο ΝΑΤΟ.
- Η ανατροπή των συνθηκών που δημιουργήθηκαν στη Γεωργία τον περασμένο Αύγουστο.
- Η ενεργειακή απεξάρτηση της Ευρώπης από τη Ρωσία.
- Η μη αναγνώριση στη Ρωσία σφαίρας επιρροής σε άλλα έθνη της Ανατολικής Ευρώπης-Καυκάσου.

Στο μόνο θέμα στο οποίο υφίσταται σκεπτικισμός της νέας διοικήσεως των ΗΠΑ, είναι το θέμα της αντιπυραυλικής ασπίδος σε Πολωνία και Τσεχία, το οποίο και έχει δημιουργήσει την μήνιν της Μόσχας. Ο σκεπτικισμός αυτός είναι ανάγλυφος στις δηλώσεις του περιβάλλοντος του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και της Υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, όπου σε πολλά σημεία τους αυτές είναι αντικρουόμενες, αλλά σε κάθε περίπτωση περιέχουν αναβλητικότητα σε ότι αφορά την υλοποίηση του προγράμματος αυτού.

Στη νέα περίοδο συνεργασίας ΗΠΑ-Ρωσίας σε πρώτη φάση, αυτή θα εστιασθεί με τα θέματα της μη διασποράς όπλων μαζικής καταστροφής, αντιτρομοκρατία, αντιπειρατία, ενεργειακοί αγωγοί και τροφοδοσία της Ευρώπης, η συμφωνία μειώσεως των συμβατικών δυνάμεων στην Ευρώπη για την οποία η Ρωσία έχει κηρύξει Moratorium από το 2007, τα Μέτρα Οικοδομήσεως και Εμπιστοσύνης που έχουν συμφωνηθεί στον ΟΑΣΕ και η παροχή υποστηρίξεως (διευκολύνσεις - άδειες διελεύσεως) από τη Ρωσία προς τις δυνάμεις της ISAF και ΗΠΑ που έχουν αναπτυχθεί στο Αφγανιστάν.

Καίτοι τα παραπάνω αποτελούν μία πρόγευση της ακολουθητέας γεωστρατηγικής πολιτικής των ΗΠΑ, μία πληρέστερη εικόνα θα γνωρίσουμε μετά την επετειακή 60ή Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ, όπου και θα διαμορφωθεί το νέο δόγμα του και θα υπάρξει η πλήρης ένταξη στο αμυντικό σκέλος του ΝΑΤΟ της Γαλλίας. Παρά ταύτα εκείνο που φαίνεται είναι ότι σημαντικές αλλαγές δεν υφίστανται καθόσον στην όποια πολιτική εφαρμόζεται από μία υπερδύναμη όπως οι ΗΠΑ, η συνέπεια και η συνέχεια ή η εκλογή του σκοπού και η εμμονή σ΄αυτόν αποτελούν θεμελιώδεις αρχές.

Στα πλαίσια αυτής της πολιτικής και σ΄ότι αφορά το εγγύς περιβάλλον της Ελλάδος, η αμερικανική πολιτική της νέας διακυβερνήσεως των ΗΠΑ, δημιούργησε σοκ στους Έλληνες καθόσον διαφορετικά πράγματα περίμεναν (όχι για πρώτη φορά) και διαφορετικά πράγματα βλέπουν. Τούτο διότι δια πρώτη φορά και κατά τον πλέον επίσημο τρόπο (εκ μέρους των ΗΠΑ), υπήρξε αναγνώριση της Τουρκίας ως

ισχυράς περιφερειακής δυνάμεως.

Σύμφωνα με το ανακοινωθέν του U.S. Department of State της 9 Μαρτίου 2009, σχετικά με την επίσκεψη της κ. Clinton στην Άγκυρα της Τουρκίας, κατά τις διμερείς συζητήσεις που είχε με τον Τούρκο ομόλογό της Ali Babacan, επιβεβαιώθηκαν :

- Οι ισχυροί δεσμοί με τη συμμαχία του ΝΑΤΟ, η στρατηγική συνεργασία και ενότητα μεταξύ ΗΠΑ και Τουρκίας.
- Η συνέχιση της στενής συνεργασίας και ανταλλαγής απόψεων και συμβουλών σε όλα τα κοινά θέματα και ανησυχίες.
- Η συνεργασία στην ειρήνευση της Μέσης Ανατολής και η υποστήριξη μονίμου λύσεως στη διαμάχη Αράβων και Ισραηλινών συμπεριλαμβανομένης και της ανθρωπιστικής κρίσεως στη Γάζα, καθώς επίσης επίλυση της διενέξεως Ισραήλ-Παλαιστινίων με βάση τη δημιουργία δύο κρατών.
- Η ανάγκη στενής συνεργασίας στην ενεργειακή ασφάλεια, η επέκταση του νοτίου διαδρόμου μεταφοράς φυσικού αερίου που θα τροφοδοτείται από τις παραγωγικές χώρες της Κασπίας και του Ιράκ με σκοπό την τροφοδότηση της Ευρώπης.
- Η συνεργασία στη διασφάλιση σταθερότητας, ειρήνης και προόδου στο Νότιο Καύκασο, περιλαμβανομένης και της υποστηρίξεως των ΗΠΑ στην εξομάλυνση των σχέσεων Τουρκίας-Αρμενίας, η επίλυση του προβλήματος του Ναργκόνο Καραμπάχ και η στενή συνεργασία στα θέματα των Βαλκανίων.
- Η επίλυση του Κυπριακού προβλήματος στα πλαίσια του ΟΗΕ με σκοπό τον τερματισμό της "απομονώσεως των Τουρκοκυπρίων" (Σχόλιο : Όχι τερματισμός της εισβολής και κατοχής, καθόσον αυτό πλέον κατά τις ΗΠΑ δεν αποτελεί πρόβλημα).
- Η ενίσχυση της συνεργασίας κατά της τρομοκρατίας που προέρχεται από το PKK και την Αλ Κάϊντα (PKK - Al Queda) και προς τούτο οι ΗΠΑ θα συνεχίσουν να παρέχουν πληροφοριακή υποστήριξη στην Τουρκία.
- Η συνεργασία των δύο χωρών στα πλαίσια της G-20 στην οποία συμμετέχουν. (Η Τουρκία θεωρείται ως η 17η οικονομική δύναμη παγκοσμίως) θα συνεχισθεί σ΄ότι αφορά την παγκόσμια οικονομία καθώς και στις διμερείς σχέσεις σ΄ότι αφορά το εμπόριο, έρευνα, επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία.
- Η υποστήριξη των ΗΠΑ στην ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η συνέχιση της συμμετοχής της Τουρκίας, στα πλαίσια του ΝΑΤΟ, στον πόλεμο του Αφγανιστάν με μάχιμες δυνάμεις και διευκολύνσεις.
- Η κοινή θέση των δύο κρατών (ΗΠΑ-Τουρκίας) σ΄ότι αφορά την ενότητα, εδαφική ακεραιότητα και κυριαρχία του Ιράκ.

Από τα παραπάνω διαπιστώνεται ότι οι ΗΠΑ αναγνωρίζουν πλήρως την στρατηγικότητα της Τουρκίας για τα συμφέροντά τους, όχι μόνο λόγω της φυσικής θέσεως της χώρας αυτής, αλλά και λόγω της ανεξάρτητης, αξιόπιστης και δυναμικής εξωτερικής πολιτικής της, που στηρίζεται επιπλέον σε ισχυρή οικονομική βάση (λόγω της παραγωγικότητάς της) και σε ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις.

Ήδη ανακοινώθηκε και η επίσκεψη του νέου Προέδρου των ΗΠΑ στην Άγκυρα, ώστε να επιβεβαιωθεί πλήρως η αναγνώριση της Τουρκίας ως περιφερειακής δυνάμεως.

Το ερώτημα είναι γιατί επιλέχθηκε, μετά την επίσκεψη της κ. Clinton στην Τουρκία και η επίσκεψη του νέου Προέδρου των ΗΠΑ, ενώ θα μπορούσε να κλιθεί στις ΗΠΑ ο Τούρκος Πρωθυπουργός;

Η απάντηση είναι ότι οι ΗΠΑ μεσούσης της οικονομικής κρίσεως θέλουν να εμπιέζουν στη διαμόρφωση των παγκόσμιων και περιφερειακών συνθηκών, παίκτες που έχουν τέτοιες δυνατότητες και με τους οποίους έχουν παραλληλήσει κοινές πολιτικές στα κοινά τους συμφέροντα (προς τούτο και η διαβεβαίωση για την ενότητα του Ιράκ και η μη διάσπασή του) δίδοντας έμφαση σ΄αυτό.

Τα αναφερθέντα περί της Σχολής της Χάλκης από την κ. Clinton και η σχεδιαζόμενη επίσκεψη του νέου Προέδρου των ΗΠΑ στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως στο προσεχές ταξείδι του στην Τουρκία, είναι στάχτη στα μάτια της ελληνικής πλευράς για το ενδιαφέρον της υπερδυνάμεως προς την Ελλάδα, καθόσον πρόκειται για πολιτική κίνηση προς την Ρωσία, για να δείξει ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο είναι αυτό που εκφράζει το σύνολο των ορθοδόξων χριστιανών και όχι το Πατριαρχείο της Μόσχας.

Σε κάθε περίπτωση η νέα κατάσταση είναι δυσμενής για την Ελλάδα, καθόσον ο "φιλέλλην" Obama υιοθετεί πλήρως την τουρκική στρατηγική, σ΄ότι αφορά το Κυπριακό, την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ, την πολιτική επί των αγωγών μεταφοράς ενέργειας και το ρόλο της στα Βαλκάνια, διεμβολίζοντας έτσι την ελληνική στρατηγική.

Όλα αυτά συμβαίνουν διότι, δεν υφίσταται συνέχεια και συνέπεια στην στρατηγική μας, δεν έχουμε πολυδιάστατη, σταθερή και ξεκάθαρη γραμμή πλεύσεως, αφήσαμε χώρο, και μάλιστα εκεί που είχαμε παρακαταθήκες όπως στον Αραβικό κόσμο, στην Τουρκία να κινηθεί, δεν αντιμετωπίζουμε με αποφασιστικότητα τις προκλήσεις που αναφύονται, αλλά στρεφόμεθα προς διαφόρους ισχυρούς για βοήθεια και τέλος, διότι όλα τα σημαντικά θέματα των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων δεν προωθούνται με βάση τα εθνικά συμφέροντα και αντικειμενικούς σκοπούς, αλλά με έντονα στοιχεία ευκαιριακής επικοινωνιακής εκμεταλλεύσεως για αυτοπροβολή και ψηφοθηρία

60ή Επετειακή Σύνοδος του ΝΑΤΟ

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Ολοκληρώθηκε στις 4 Απριλίου 2009 η 60ή Επετειακή Σύνοδος Κορυφής του ΝΑΤΟ, που έλαβε χώρα στο Στρασβούργο της Γαλλίας και στο Κίελ Γερμανίας.

Η Σύνοδος αυτή είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον καθόσον αρκετοί ανέμεναν να δουν τις αλλαγές της νέας διοικήσεως υπό τον πρόεδρο Ομπάμα, σ΄ότι αφορά το μέρος της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ που εκφράζεται μέσω του ΝΑΤΟ, πλην όμως διαψεύσθηκαν καθόσον η στρατηγική μιας υπερδυνάμεως έχει συνέχεια και συνέπεια και δεν διαφοροποιείται από αλλαγές των διοικήσεών της, αλλά από τις αναγκαίες προσαρμογές στους γεωστρατηγικούς στόχους.

Η Σύνοδος Κορυφής του ΝΑΤΟ επιβεβαίωσε την αλλαγή κατευθύνσεως που έχει συμβεί στο ΝΑΤΟ, ώστε ένας αμυντικός οργανισμός να παρουσιάζεται σήμερα ως οργανισμός ασφαλείας όχι μόνο στην Ευρωατλαντική περιοχή, αλλά και παγκοσμίως. Σύμφωνα με τη διακήρυξη της Συνόδου Κορυφής (Summit Declaration) οι ηγέτες των κρατών μελών του ΝΑΤΟ συμφώνησαν στα παρακάτω :

- Στην υποδοχή της Αλβανίας και Κροατίας, ως πλήρων μελών στη συμμαχία.
- Στην επανένταξη στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ της Γαλλίας.
- Στην κοινή προσέγγιση να αντιμετωπίζουν τις προκλήσεις ειρήνης και ασφάλειας στην Ευρωατλαντική περιοχή μέσω του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, του Οργανισμού για την Ασφάλεια.
- Η προώθηση της Ευρωατλαντικής Ασφαλείας για το ΝΑΤΟ και τους συμμάχους της, είναι δυνατόν να επιτευχθεί μόνο δια του ΟΑΣΕ μέσω ενός ευρέως και εποικοδομητικού διαλόγου.
- Στο ότι η ασφάλεια του ΝΑΤΟ είναι συνδεδεμένη στενά με την αντίστοιχη ασφάλεια και σταθερότητα στο Αφγανιστάν. Προς τούτο απαιτείται στενή συνεργασία της ISAF (που την συγκροτούν 42 έθνη) με τον ΟΗΕ, κυβέρνηση και λαό του Αφγανιστάν, με στόχο, παράλληλα, με τη δημιουργία ασφάλειας στην περιοχή να εξασφαλισθεί η σταθερότητα, η δημοκρατία, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Προς τούτο θα πρέπει να εξασφαλισθεί ότι η Αλ Κάϊντα και οι Ταλιμπάν, δεν θα μπορούν να χρησιμοποιούν το Αφγανιστάν και το Πακιστάν για εκτόξευση τρομοκρατικών επιθέσεων.
- Η παραμονή του ΝΑΤΟ μέσω της KFOR στο Κόσοβο θα συνεχισθεί για τη διασφάλιση ασφαλούς περιβάλλοντος και ελευθερίας κινήσεων και όσο η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (ΣΑ/ΟΗΕ)1244 ισχύει. Η συμμαχία παραμένει υποχρεωμένη να εξασφαλίσει τη δημιουργία πολυεθνικών δομών στο Κόσοβο όπως η Δύναμη Ασφαλείας του Κοσόβου (Kosovo Security Force) που αντικαθιστά το Σώμα Προστασίας Κοσόβου. Η υποστήριξη προς Κόσοβο ως ανεξαρτήτου κράτους είναι δεδομένη εκ μέρους του ΝΑΤΟ.
- Να συνεχισθεί η παροχή εκπαιδεύσεως στις δυνάμεις ασφαλείας του Κοσόβου εκ μέρους του ΝΑΤΟ.
- Να συνεχιστεί εκ μέρους του ΝΑΤΟ και σύμφωνα με απόφαση του ΣΑ/ΟΗΕ, η προσπάθεια κατά της πειρατείας και των ληστειών στη θάλασσα και προς τούτο η επιχείρηση Allied Protector στο κέρας της Αφρικής θα συνεχισθεί σε συνεργασία με την αντίστοιχη επιχείρηση της ΕΕ "ATALANTA".
- Να συνεχισθεί η υποστήριξη της Αφρικανικής Ενώσεως (AU) στην αντιμετώπιση των βιαιοτήτων στο Darfur και την αποβολή των ανθρωπιστικών οργανισμών από το Σουδάν.
- Η συμμαχία να συνεχίσει να συμμετέχει στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας, σύμφωνα και με την 1373 απόφαση του ΣΑ/ΟΗΕ. Στα πλαίσια αυτά του αγώνος κατά της τρομοκρατίας συμπεριλαμβάνονται η απαγόρευση πρόσβασης των τρομοκρατών στα μέσα μαζικής καταστροφής και των συστημάτων εκτοξεύσεώς τους, η ανάπτυξη τεχνολογιών που θα βοηθούν στην άμυνα κατά των τρομοκρατών, η παροχή εκπαιδεύσεως στα θέματα αυτά και η συμμετοχή στην προσπάθεια αυτή και των χωρών που ανήκουν στο πρόγραμμα Partnership for Peace.
- Με δεδομένο ότι οι Στρατηγικές Επικοινωνίες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των δυνατοτήτων της συμμαχίας να επιτύχει τους στρατιωτικούς και πολιτικούς της στόχους, η περαιτέρω βελτίωση αυτών αποτελεί διαρκή στόχο. Έτσι η ενίσχυση του ΝΑΤΟ HQ Media Operations και του ΝΑΤΟ TV Chappel μέσω του Internet θα συνεχισθεί.
- Η εμπειρία από τα Βαλκάνια και το Αφγανιστάν έδειξε ότι η συνεργασία μεταξύ ΝΑΤΟ και ΟΗΕ είναι απολύτως απαραίτητη στην επίτευξη των στόχων. Προς τούτο η στενή αυτή συνεργασία θα συνεχισθεί, καθώς επίσης και με τους περιφερειακούς και υπο-περιφερειακούς οργανισμούς, με σκοπό έγκαιρα να αντιμετωπίζονται οι προκλήσεις ασφαλείας και οι απειλές που προβάλλονται κατά της διεθνούς κοινότητος.
- Το ΝΑΤΟ αναγνωρίζει τη σημασία μιας ισχυρότερης και περισσότερο ικανής αμυντικής εκφράσεως της ΕΕ (ΚΕΕΠΑΑ) και συμφωνεί με τις προσπάθειες που γίνονται εκ μέρους της ΕΕ προς την κατεύθυνση αυτή, τις οποίες θα υποστηρίξει. Πρέπει όμως οι χώρες μέλη του ΝΑΤΟ που δεν ανήκουν στην ΕΕ (βλέπε Τουρκία)

να συμμετάσχουν την προσπάθεια αυτή, καθώς επίσης στο σχεδιασμό και υλοποίηση των επιχειρήσεων υπό την ΕΕ.

- Ότι η ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ θα είναι δυνατή εφόσον επιλυθεί το θέμα της ονομασίας της στα πλαίσια της διαπραγματεύσεως υπό τον ΟΗΕ.
- Στις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων (Βσνία, Μαυροβούνιο) έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος, ώστε σύντομα θα ενταχθούν στο πρόγραμμα PFP, ως πλήρη μέλη. Η συνδρομή της Βοσνίας στο Αφγανιστάν με δύναμη είναι καλοδεχούμεη.
- Ότι το πρώτο πρόγραμμα συνεργασίας με τη Σερβία είναι γεγονός και η υποστήριξη εκ μέρους του ΝΑΤΟ στην ένταξη της Σερβίας στους Ευρωατλαντικούς θεσμούς είναι δεδομένη. Περαιτέρω η πρόοδος είναι συνάρτηση της υποστηρίξεως εκ μέρους της Σερβίας της επιτεύξεως περαιτέρω σταθερότητας και ειρήνης στο Κόσοβο, παράλληλα με τη συνεργασίας της Σερβίας με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (International Criminal Tribunal).
- Το θέμα της προκλήσεως για ένταξη στο ΝΑΤΟ των Ουκρανίας και Γεωργίας παραμένει ανοικτό και θα ακολουθήσει τη διαδικασία που καθόρισαν οι Υπουργοί Εξωτερικών της Συμμαχίας (διμερή συμβούλια όπου θα εξετάζεται το Action Plan) τον Δεκέμβριο του 2008.
- Οι ΟΗΕ, ΟΑΣΕ και ΕΕ θα πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους για επίλυση του προβλήματος της Γεωργίας.
- Η συνεργασία ΝΑΤΟ-Ρωσίας είναι σημαντική ως στρατηγική επιλογή σ΄ότι αφορά την ασφάλεια στην Ευρώπη. Έτσι παρά τα όποια προβλήματα έχουν δημιουργηθεί κατά καιρούς η συνεργασία αυτή θα συνεχισθεί. Σε κάθε περίπτωση η Ρωσία θα πρέπει να ικανοποιήσει τις υποχρεώσεις που ανέλαβε με τη διαμεσολάβηση της ΕΕ στις 12 Αυγούστου 2008. σχετικά με την Γεωργία. Η αναγνώριση εκ μέρους της Ρωσίας της ανεξαρτησίας των Οσετίας και Αμπχαζίας είναι αντίθετη με τις αρχές της συμμαχίας και προς τούτο καλείται η Ρωσία να ανακαλέσει αυτήν και να μην δημιουργήσει στρατιωτικές βάσεις στις δύο αυτές επαρχίες της Γεωργίας. Παρά τις προαναφερόμενες διαφορές η Ρωσία καλείται ως συνέταιρος και γείτονας να συνεργασθεί με το ΝΑΤΟ για τη σταθεροποίηση του Αφγανιστάν, στον έλεγχο όπλων-αφοπλισμό, μη διασπορά όπλων μαζικής καταστροφής, διαχείριση κρίσεων, αντιμετώπιση τρομοκρατίας, ναρκωτικών και πειρατείας.
- Είκοσι χρόνια μετά την εφαρμογή του Euroatlantic Partnership Council (EAPC) και Partnership for Peace (PFC) ενός σημαντικού συστήματος πολιτικού διαλόγου πρακτικής συνεργασίας και δημιουργίας στρατιωτικής διαλειτουργικότητας με το οποίο δόθηκε η ευκαιρία να συμμετάσχουν χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης με στόχο την στερέωση της ασφάλειας, σταθερότητας και δημοκρατικής μετεξέλιξης, το πρόγραμμα αυτό μέσω του EAPC θα συνεχισθεί. Στα πλαίσια αυτά το ΝΑΤΟ χαιρετίζει την προσφορά του Καζακστάν να φιλοξενήσει τη Σύνοδο του EAPC Security Forum, διάλογος.
- Με δεδομένο ότι η σταθερότητα στη Μεσόγειο είναι σημαντική, ο Μεσογειακός διάλογος που έχει ζωή 15 ετών θα συνεχισθεί μέσω των ιδιαιτέρων προγραμμάτων συνεργασίας (Individual Cooperation Programme - ICF) όπως με το Ισραήλ, Αίγυπτο, Μαρόκο και Τυνισία, ενώ αναμένεται η έναρξη του προγράμματος με την Μαυριτανία.
- Η ασφάλεια και σταθερότητα στην περιοχή του Περσικού Κόλπου είναι απολύτως αναγκαία για τη συμμαχία, και προς τούτο στα πλαίσια της πρωτοβουλίας Κωνσταντινουπόλεως (2004) θα συνεχισθεί.
- Η συνεργασία με άλλους συνεταίρους παγκοσμίως θα συνεχισθεί, ιδιαίτερα σ΄ότι αφορά θέματα ασφαλείας περιφερειακής ή παγκοσμίας. Έτσι είμεθα ευγνώμονες στην προσφορά των Αυστραλίας, Ιαπωνίας, Νέας Ζηλανδίας και Κορέας στις επιχειρήσεις στο Αφγανιστάν υπό το ΝΑΤΟ.
- Η μετεξέλιξη των δυνάμεων του ΝΑΤΟ έχει προχωρήσει αρκετά σ΄ότι αφορά δυνατότητες, ικανότητες και δομές και θα ολοκληρωθεί ώστε η συμμαχία να έχει ικανότητα να διεξάγει το πλήρες φάσμα των αποστολών της συμμαχίας περιλαμβανομένης της συλλογικής άμυνας, επιχειρήσεις αντιμετωπίσεως κρίσεων επί και πέραν των συνόρων της συμμαχίας. Σκοπός είναι οι δυνάμεις να είναι περισσότερο αναπτυσσόμενες, με δυνατότητα παραμονής επί μακρόν στο πεδίο της μάχης των επιχειρήσεων και περισσότερο χρηστικές. Η δύναμη ταχείας αντίδρασης στο ΝΑΤΟ (NATO Response Force - NRF) έχει κυρίαρχο ρόλο παρέχοντας ταχεία ανάπτυξη ισχυρών δυνάμεων και καθορίζοντας τη συνέχεια της μετεξελίξεως των δυνάμεων του ΝΑΤΟ.
- Η άμυνα κατά επιθέσεων στο δίκτυο του ΝΑΤΟ επιβάλλει την εφαρμογή πολιτικής κυβερνοαμύνης. Η συμφωνηθείσα στο ΝΑΤΟ σχετική πολιτική (Policy Cyber attacts of Defence) επέβαλε τη δημιουργία του NATO Cyber Defence Management.
- Η αντιβαλλιστική προστασία των κρατών μελών του ΝΑΤΟ, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Βουκουρεστίου (Απρίλιος 2008) θα προωθεί και σχετικές μελέτες ήδη προωθούνται. Η συνδρομή των ΗΠΑ στον τομέα αυτό, ώστε να ενισχύσει τις δυνατότητες του ΝΑΤΟ (προφανώς αναφέρονται στην ανάπτυξη αντιβαλλιστικής ομπρέλας σε Πολωνία και Τσεχία) είναι απαραίτητη.
- Να υποστηριχθεί η συνεργασία στην άμυνα κατά βαλλιστικών βλημάτων μεταξύ ΝΑΤΟ και Ρωσίας διότι θα μεγιστοποιηθεί η αμυντική αυτή ικανότητα. Στο πλαίσιο αυτό συμβουλεύουμε τη Ρωσία να λάβει υπόψη της και τις σχετικές προτάσεις των ΗΠΑ για το θέμα.
- Η συμφωνία για τη μη διασπορά ατομικών όπλων (NPT) παραμένει σημαντική για τη συμμαχία καθώς επίσης και η αντίστοιχη για τα όπλα μαζικής κατα-

στροφής. Προς τούτο καλείται το Ιράν να εφαρμόσει τα ψηφίσματα του ΣΑ/ΟΗΕ.

- Η συμφωνία μειώσεως των συμβατικών δυνάμεων στην Ευρώπη (CFE) έχει στρατηγική σημασία για την Ευρωατλαντική περιοχή, συμπεριλαμβανομένου και του καθεστώτος των πλευρών (Flanks Regime). Προς τούτο καλείται η Ρωσία να άρει το moratorium που έχει επιβάλει για την συμφωνία, να ικανοποιήσει τις δεσμεύσεις της ως προς την Μολδαβία και Γεωργία (πλήρη απόσυρση των δυνάμεών της), ώστε η εκσυγχρονισμένη (Adapted) συμφωνία να εφαρμοσθεί με επικύρωσή της απ΄όλους τους εμπλεκομένους.
- Η ενεργειακή ασφάλεια αποτελεί αποστολή της συμμαχίας, ιδιαίτερα μετά τη διακοπή της ροής φυσικού αερίου στην Ευρώπη τον Ιανουάριο 2009. Προς τούτο το θέμα της ενεργειακής ασφάλειας θα προωθηθεί με μέτρα στα οποία περιλαμβάνεται και η αναβάθμιση των υποδομών.

Στα πλαίσια της Συνόδου Κορυφής εξελέγη και ο νέος Γεν. Γραμματέας του ΝΑΤΟ, ο Δανός πρώην πρωθυπουργός Ρασμούσεν, μετά από ένα έντονο παζάρι με την Τουρκία η οποία για να άρει τις αντιρρήσεις της δέχθηκε υποσχέσεις ότι θα λάβει μελλοντικά τρεις σημαντικές πολιτικές θέσεις στο ΝΑΤΟ, ήτοι του Αναπληρωτού Γεν. Γραμματέα του Οργανισμού, του εκπροσώπου του ΝΑΤΟ στο Αφγανιστάν και Αναλυτού για τα μη συμβατικά όπλα.

ΣΧΟΛΙΑ

Η συμμαχία από αμυντικός οργανισμός μετεξελίσσεται σε οργανισμό παγκόσμιας ασφάλειας. Το νέο δόγμα του ΝΑΤΟ αναμένεται να παρουσιασθεί κατά την επόμενη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ τον Απρίλιο του 2010.

Η ένταξη της Αλβανίας και Κροατίας στο ΝΑΤΟ ήταν το επόμενο βήμα μετά την πρόσκληση που έλαβαν οι δύο χώρες πέρισυ.

Η επάνοδος της Γαλλίας στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ ήταν αναμενόμενη, ενώ η σχετική διαδικασία ξεκίνησε το 1998. Εάν ολοκληρώθηκε αυτή τη φορά, αυτό οφείλεται στο ότι η Γαλλία θα καταλάβει τρεις σημαντικές θέσεις σε νατοϊκά στρατηγεία. Τη διοίκηση στα Στρατηγεία Λισσαβώνος, Μετεξελίξεως και του D-SACEUR σε εναλλαγή διετή με το Ην. Βασίλειο. Το θέμα των θέσεων αυτών θα αποφασισθεί συνολικά στα πλαίσια ανακατανομής θέσεων στη νέα δομή του ΝΑΤΟ (Flank to Post) εντός του έτους.

Η απαίτηση του ΝΑΤΟ όπως χώρες μέλη της, μη μέλη όμως της ΕΕ, έχουν πρόσβαση στα δρώμενα στον αμυντικό πυλώνα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, αποτελεί δώρο προς την Τουρκία, αλλά για να μην είμεθα άδικοι προϋπήρξε απόφαση σχετική της ΕΕ επί Γαλλικής προεδρίας, στην οποία απόφαση η Ελλάδα και Κύπρος δεν αντέδρασαν. Υπόψιν ότι η Κύπρος στις περιπτώσεις σχεδιάσεως και υλοποιήσεως επιχειρήσεων της ΕΕ με μέσα του ΝΑΤΟ, δεν έχει πρόσβαση.

Το θέμα του Αφγανιστάν, όπου η αποτυχία της πολιτικής και στρατηγικής που εφαρμόσθηκε οδήγησε την περιοχή σε κατάσταση αστάθειας που κινδυνεύει να εμπλέξει το πυρηνικό Πακιστάν είναι πρώτης προτεραιότητος για τις ΗΠΑ, οι οποίες πιέζουν τις λοιπές χώρες του ΝΑΤΟ για μεγαλύτερη συμμετοχή οικονομική και στρατιωτική. Το θέμα αυτό είναι ζωτικό για την σταθερότητα της ευρύτερης περιοχής και απαιτεί τη συνδρομή και άλλων χωρών όπως η Ρωσία, ακόμη και το Ιράν, εάν αυτό γίνει εφικτό.

Στο θέμα του Κοσόβου η θέση των ΗΠΑ και ΝΑΤΟ παραμένει αναλλοίωτη σ΄ότι αφορά την ανεξαρτησία του. Ήδη δημιουργήθηκε υπό το ΝΑΤΟ ο Κοσοβαρικός στρατός με την ονομασία Kosovo Security Force. Τρεις χώρες του ΝΑΤΟ (Ελλάδα, Ισπανία, Ρουμανία) δεν το έχουν αναγνωρίσει ενώ η Ισπανία δήλωσε ότι θα αποσύρει τις δυνάμεις της από αυτό. Το ΝΑΤΟ θα συνεχίσει να παραμένει στο Κόσοβο έως ότου η Σερβία δεχθεί την de facto ανεξαρτησία που επεβλήθη στην επαρχία της. Η ένταξη της Σερβίας στους Ευρωατλαντικούς θεσμούς έχει προαπαιτούμενα την αναγνώριση του Κοσόβου και τη συνεργασία με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Παρά τις αντιρρήσεις Γαλλίας και Γερμανίας σ΄ότι αφορά την ένταξη στο ΝΑΤΟ των Ουκρανίας και Γεωργίας, μετά από πίεση των ΗΠΑ το θέμα παραμένει ανοικτό για το μέλλον, ενώ σ΄ότι αφορά την ΠΓΔΜ (Μακεδονία είπε ο Ομπάμα), αυτό θα επιτευχθεί εφόσον επιλυθεί το θέμα της ονομασίας του κράτους αυτού.

Στο θέμα των σχέσεων με τη Ρωσία, δεν υφίσταται καμία αλλαγή σ΄ότι γνωρίζουμε ως αποτέλεσμα της λεγόμενης αντιπαραγωγικής "προληπτικής ανασχέσεως" της Ρωσίας από τις ΗΠΑ. Καίτοι η κατάσταση ωραιοποιείται, η εικόνα της αντιθέσεως είναι η αυτή σ΄ότι αφορά (εκτός Ουκρανίας και Γεωργίας) την αντιπυραυλική ασπίδα των ΗΠΑ (που προσπαθεί να εμπλέξει και το ΝΑΤΟ), τους αγωγούς μεταφοράς ενέργειας, τον Καύκασο, τις Γεωργία και Μολδαβία και τη συμφωνία μειώσεως των συμβατικών δυνάμεων στην Ευρώπη και η προσπάθεια συνεννοήσεως στρέφεται σε θέματα ήσσονος βαρύτητος ή σε εκείνα που εκ των πραγμάτων υφίσταται κοινή θέση.

Ιδιαιτέρας προσοχής είναι η πολιτική των δύο μέτρων και δύο σταθμών σ΄ότι αφορά από τη μία πλευρά το Κόσοβο και από την άλλη την Οσετία και Αμπχαζία καθόσον αμφότερα ή είναι παράνομα με βάση το διεθνές δίκαιο (και είναι κατά την ταπεινή μου γνώμη), ή δεν είναι. Διαχωρισμός μεταξύ τους δεν επιτρέπεται.

Η 60ή Επετειακή Σύνοδος Κορυφής του ΝΑΤΟ δεν προσέφερε κάτι νέο ουσιαστικά, με βάση όσα γνωρίζαμε από τις δύο προηγούμενες (58η και 59η) πλη της πρώτης παρουσίας του νέου προέδρου των ΗΠΑ κ. Ομπάμα, ο οποίος για να υποστηρίξει τον στρατηγικό του εταίρο (Τουρκία) εξενέβρισε όχι μόνο τους Έλληνες αλλά και τους Ευρωπαίους σ΄αυτό το ταξείδι στην Ευρώπη.

Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ ΕΘΝΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μ. Ασλανίδου

Οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας μας ήταν, είναι και πρέπει να είναι η ασπίδα επάνω στην οποία πρέπει να θρυμματίζεται, να κομματιάζεται και να διαλύεται κάθε επίθεση εξωτερική οργανωμένη ή ληστρική εχθρών και επιβουλέων της πατρίδος.

Η Παρούσα κατάθεση σκέψεων - διαμαρτυρίας, γίνεται με αφορμή τις πρόσφατες δηλώσεις του Υπουργού Εθνικής Άμυνας σχετικά με την εισέτι μείωση της θητείας των κληρωτών οπλιτών.

Δυστυχώς και αυτή η Κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες Κυβερνήσεις, χρησιμοποιούν το σοβαρό αυτό πρόβλημα της ουσιαστικής και με εμπιστοσύνη του Ελληνικού λαού υπάρξεως ενόπλων Δυνάμεων, στο άθλιο παιχνίδι του κομματικού Ανταγωνισμού και των δημοσκοπήσεων, προκαλώντας πανικό στο κοινό αίσθημα των σκεπτόμενων Ελλήνων.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις ανήκουν αποκλειστικά στον Ελληνικοί λαό, από αυτόν συγκροτείται, (έμψυχο και άψυχο υλικό), αφ' ενός για την ασφάλειά του και αφετέρου για την ακεραιότητα της πατρίδος, δεν ανήκουν σε κανένα κόμμα και δεν είναι όργανο εκμετάλλευσης κανενός κόμματος είτε για να παραμείνει στην κυβέρνηση είτε για να αναρριχηθεί σε αυτή.

Θα έπρεπε οι αποφάσεις για την αύξηση ή μείωση της θητείας, να πραγματοποιούνται με πρόταση αποκλειστικά από την Στρατιωτική Ιεραρχία. Διότι αυτή γνωρίζει τις ανάγκες και είναι υπεύθυνη έναντι του Ελληνικού λαού, εάν μπορούν ή δεν μπορούν να φέρουν εις πέρας την αποστολή των.

Δυστυχώς τα τελευταία 30 χρόνια, σχεδόν μετά την μεταπολίτευση, όλες οι Κυβερνήσεις, χωρίς να λαμβάνουν σοβαρά υπ' όψιν το μέγεθος της ανάγκης για την Ελλάδα υπάρξεως ισχυρών ενόπλων δυνάμεων, ενέταξαν τις Ένοπλες Δυνάμεις, στο κομματικό παιχνίδι παροχών, προς εξυπηρέτηση αποκλειστικά των κομματικών των ποιμνιοστασίων.

Για την εκτέλεση της αποστολής των οι Ένοπλες Δυνάμεις στηρίζονται στο τρίπτυχο - τρίποδο: ΥΛΙΚΟ, ΗΘΙΚΟ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ. Εάν ένας από τους τρεις πόδες, δεν υπάρχει, ο τρίπους δεν μπορεί να σταθεί όρθιος. Εδώ, με την πολιτική νοοτροπία που επικρατεί στις Κυβερνήσεις των τελευταίων ετών, δεν υπάρχει πόδας στο τρίποδα λειτουργίας των ενόπλων δυνάμεων, που να μην έχει πρόβλημα. Αναλυτικότερα:

1 - ΥΛΙΚΟ: Η προμήθεια του απαιτούμενου πολεμικού υλικού ενεργοποιείται, ως φαίνεται, χωρίς να λαμβάνονται υπ' όψιν οι προτάσεις της Στρατιωτικής Ηγεσίας ή αυτή εκβιαζόμενη παντοιοτρόπως συναινεί δια της υπογραφής της. Τεράστιο ατόπημα. Πως άραγε να διαξιολογείται; Η προμήθεια στις ένοπλες δυνάμεις έχει ενταχθεί από τις εκάστοτε κυβερνήσεις σε άλλη φιλοσοφία, άσχετη με τις ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων και της απαιτούμενης οικονομίας. Βέβαια η ανάλυση αυτών δεν είναι θέμα της παρούσης.

2 - ΗΘΙΚΟ: Στις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα, η Στρατιωτική θητεία εθεωρείτο μεγάλη τιμή, αλλοίμονο στο νέο που εκρίνετο ακατάλληλος να υπηρετήσει στις Ένοπλες Δυνάμεις ή το χειρότερο με δόλιο τρόπο να αποφεύγει την στράτευση. Να σκεφτείτε, ο Ελευθέριος Βενιζέλος κατηγορήθηκε από την αντιπολίτευση το 1914 ότι έκρυβε τους δύο υιούς του, την στιγμή που οι μη προνομιούχοι νέοι της Ελλάδος μάτωναν στα διάφορα μέτωπα. Βέβαια, η σοβαρή αυτή καταγγελία για την εποχή εκείνη ήταν αναληθής, διότι και οι δύο υιοί του Βενιζέλου είχαν υπηρετήσει και μάλιστα στην πρώτη γραμμή.

Μετά την μεταπολίτευση και μέχρι σήμερα φθάσαμε σε τραγικά αντίθετη νοοτροπία, με την κομματική εκμετάλλευση των Κυβερνήσεων, στην αδικαιολόγητη και άδικη εκτεταμένη αλλαγή νοοτροπίας σε βάρος των Ενόπλων Δυνάμεων. Ήτοι:

- Είναι πάντοτε μετρημένοι στα δάκτυλα του ενός χεριού, τέκνα, συγγενείς κ.λ.π. των πολιτικών που υπηρετούν κανονικά τις Ένοπλες Δυνάμεις και όσοι υποτίθεται ότι υπηρετούν, σχεδόν δεν υπηρετούν.
- Ψηφίστηκαν νόμοι δίδοντας διάφορα προνόμια σε κοινωνικές ομάδες και οι οποίοι στην συνέχεια επεξετάθησαν έτσι ώστε τελικά πολλοί να μην υπηρετούν.
- Η αναβολή λόγω σπουδών από την ηλικία των 27 ετών σ' αυτή των 29 και στην συνέχεια στην των 32 . Πολλοί που ήσαν υπόχρεοι θητείας εκμεταλλευόμενοι τις νέες διατάξεις προσκόμισαν πλαστά μεταπτυχιακά και διδακτορικά προκειμένου να εξασφαλίσουν αναβολή στράτευσης.
- Έχουμε επίσης νέο φρούτο της εποχής μας τα λεγόμενα ψυχολογικά προβλήματα ή αντιρρησίες συνειδήσεως, λες και τα άλλα παιδιά τα γέννησε κατσίκα. Αιτιολογία την οποία χρησιμοποίησαν για ν' αποφύγουν την στράτευση πλείστοι όσοι καλλιτέχνες, προβεβλημένοι δημοσιογράφοι, αστέρες και πλούσιοι.
- Έφθασε περίοδος που το Τάγμα στην Θράκη διέθετε 30 - 50 άνδρες και τα Γραφεία των Γενικών Επιτελείων και άλλοι χώροι λούφας του Λεκανοπεδίου Αττικής διέθεταν 8000 - 9000 άνδρες. Βλέπεται τα

κομματικά ποιμνιοστάσια αυτό απαίτησαν.

- Το ηθικό στις Ένοπλες Δυνάμεις, μεταλαμπαδεύεται μόνο με την συναίνεση όλων των κομμάτων, την δικαιοσύνη και τα ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις όλων των πολιτών προς την πατρίδα. Χωρίς ηθικό δεν υπάρχουν ουσιαστικά Ένοπλες Δυνάμεις.
- Η αδικαιολόγητη μείωση της θητείας, έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στην λειτουργία, την εκπαίδευση και προ πάντος στην αποστολή των Ενόπλων Δυνάμεων. Το έχουμε πει χιλιάδες φορές, το τονίζω ακόμη μια φορά η Ελλάς δεν είναι Σουηδία, Δανία, Ολλανδία κ.λ.π. Η γεωγραφική μας θέση και η Ιστορία μας και οι συμπεριφορές των ομόρων καρτών, απαιτούν τον ισχυρό εκείνο Στρατό που είχαμε πάντα. Η εξασφάλιση της ακεραιότητας της Πατρίδος μας και ο σεβασμός αυτής από εχθρούς και φίλους, καταλάβετέ το, απαιτεί ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις.
- Η Άμυνα και η ακεραιότητα της Πατρίδος δεν μπορεί να γίνει με τους επαγγελματίες στρατιώτες, αυτοί χρειάζονται μόνο για τα οπλικά και μηχανικά μέσα που χρησιμοποιεί ο Στρατός μιας τεχνολογίας που συνεχώς εξελίσσεται.

3 - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: Το τρίτο βασικό στοιχείο επιχειρησιακής ετοιμότητας των ενόπλων Δυνάμεων είναι η συνεχής και πραγματική εκπαίδευση. Και όταν μιλάμε για εκπαιδευμένο προσωπικό Ενόπλων Δυνάμεων εννοούμε και την εφεδρεία, όπου ουσιαστικά βασίζεται η άμυνα της χώρας.

- Εάν, λοιπόν περιορίζεται η θητεία, αυξάνεται ο αριθμός που με τον ένα ή άλλο τρόπο αποφεύγουν την Στράτευση και προβαίνουμε στην πρόσληψη επαγγελματιών οπλιτών, θα συμβούν τρία βασικά και μοιραία για την χώρα μας λάθη:

Πρώτον: Όταν μια μονάδα Στρατού δεν είναι επαρκώς επανδρωμένη δεν μπορεί να κάμει εκπαίδευση, άρα είναι εκτός αποστολής.

Δεύτερον: Όταν οι κληρωτοί κατά την διάρκεια της θητείας των δεν εκπαιδεύονται, δεν υπάρχει εκπαιδευμένη εφεδρεία και

Τρίτον:Πρόσληψη επαγγελματιών οπλιτών, χωρίς ουσιαστικό προγραμματισμό, δημιουργεί τεράστια οικονομικά έξοδα στις Ένοπλες Δυνάμεις και στο κράτος γενικότερα, χωρίς(!) βέβαια να λύνει τα προβλήματα των Ένοπλων Δυνάμεων, ως και τα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα του τόπου, που η ανάγκη απαιτεί οι νέοι να προσανατολίζονται προς παραγωγικές εργασίες.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

- Προσλήψεις περιορισμένου αριθμού επαγγελματιών οπλιτών. Θα παραμένουν στις Ένοπλες δυνάμεις μέχρι το 35 έτος της ηλικίας των και στην συνέχεια θα απολύονται, χωρίς βέβαια να δημιουργηθεί κοινωνικό πρόβλημα.
- Θα υπηρετούν άπαντες τουλάχιστον 18 μηνών θητεία (2 μήνες ΚΕΝ, 14 μήνες στην μονάδα γενικής και ειδικής εκπαίδευσης και 4 μήνες σε μονάδες εσωτερικού).
- Να ενημερωθούν οι νέοι και οι ελληνικές οικογένειες, για τα ευεργετικά κ.λ.π. στοιχεία που αποκτούν αυτοί οι νέοι από την θητεία των στις Ένοπλές Δυνάμεις.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Εάν δεν αποκτήσει ουσιαστική Σάρκα και Οστά, το τρίπτυχο του Τρίποδα ΥΛΙΚΑ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΗΘΙΚΟ δεν υπάρχουν Ένοπλες Δυνάμεις με επιχειρησιακή ετοιμότητα. Και! τότε ακέραια την ευθύνη φέρουν η Στρατιωτική κατά βάση και η πολιτική Ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων.

" Ποτέ μια Δημοκρατία δεν σταθεροποιήθηκε όταν εναντιώθηκε στους πόθους του λαού. Οι Δημοκρατίες που διατηρήθηκαν και ακμάσανε είχαν πάντοτε δύο κύρια βάθρα, την δικαιοσύνη και τον ισχυρό Στρατό" (Νικολό Μακιαβέλι)

Σχετικά κατά καιρούς λεχθέντα...

Παραδέξου, ότι για να είσαι ευτυχής, σημαίνει να είσαι ελεύθερος και για να είσαι ελεύθερος σημαίνει να είσαι έτοιμος να αμυνθείς της ελευθερίας σου, αλλοιώς μη διακινδυνεύεις να εισέλθεις στην δοκιμασία ενός πολέμου αλλά υποτάξου στην βούληση του ισχυρωτέρου με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Ελεύθερη μετάφραση Θουκιδιδείου ρήσεως

Καταλήγουμε σε πόλεμο με τον σκοπό να ζήσουμε εν ειρήνη

Αριστοτέλης

Never give in - never, never, never, never, in nothing great or small, large or petty, never give in except to convictions of honour and good sense. Never yield to force; never yield to the apparently overwhelming might of the enemy."

Winston Churchill

"The nation which forgets its defenders will be itself forgotten."

Calvin Coolidge

That is not to say that we can relax our readiness to defend ourselves. Our armament must be adequate to the needs, but our faith is not primarily in these machines of defense but in ourselves.

Chester Nimitz

*When dealing with a dispute - always remember that you are your own best advocate. No one will care as much about the case as you do. Use the UN, NATO, EU etc but remember - **you** must take primary responsibility for a successful outcome.*

Uknown

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ - ΥΠΟΥΛΑ ΚΑΙ ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΕΜΠΝΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΕΩΣ

Με κίνδυνο να χαρακτηρισθώ "μανιακός" επανέρχομαι στο θέμα και δεν υπόσχομαι πως "είναι η τελευταία φορά". Αν οι "Προβληματισμοί" και η "ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ" με βαρεθούν κάπου αλλού θα συνεχίσω.

Στα τεύχη των ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΩΝ 30 (Οκτ 2005), 36 (Οκτ 2006), 45 (Απρ 2008) και την Ιστοσελίδα ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ (13-1-2009) εξέθεσα τις απόψεις μου, σοβαρά στοιχεία και ισχυρές υποστηρικτικές των απόψεών μου ενδείξεις, για να μην πω και αποδείξεις.

Σ΄αυτές τις "ΘΕΣΕΙΣ" ανακεφαλαιώνω τις διατυπωθείσες απόψεις μου (πεποιθήσεις μου).

- Η Τρομοκρατία στην Ελλάδα είναι προϊόν Ελληνικό, διεστραμμένων, νοσηρών εγκεφάλων.
- Χρησιμοποιείται για να παρεμβαίνουν στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας σκοτεινοί και ύπουλοι ενδιαφερόμενοι.
- Διατίθεται και δραστηριοποιείται σε εντολές ξένων ανθελληνικών συμφερόντων.
- Για τη συντήρηση της ληστεύει σε συνεργασία με το κοινό έγκλημα.
- Εκτός από τις τρομοκρατικές ενέργειες δολοφονεί για να ελέγχει και φρονηματίζει.
- Αναλαμβάνει "παραγγελιές" και "συμβόλαια" με το αζημίωτο.
- Πίσω και γύρω από αυτήν δραστηριοποιούνται, παράξενα, διάφοροι "πολιτικοί", "νομικοί", δήθεν "προοδευτικοί πνευματικοί" άνθρωποι, είτε ως άτομα, είτε ως εκφραστές δικτύων, οργανώσεων και κινήσεων, είτε ως διαμορφωτές κοινής γνώμης και διακινητές ιδεών, απόψεων, διαρροών, εκτιμήσεων, ειδήσεων και ερμηνειών. Όλοι αυτοί μας εξαπατούν καθοδηγούμενοι και ελεγχόμενοι. Πως και γιατί ελέγχονται; Είναι το μεγάλο ερώτημα.
- Η Αστυνομία (έχει αποδειχθεί στο παρελθόν) έχει εκτεθεί με επιπολαιότητες, αδράνεια λόγω αδυναμίας ή εντολής και διάβρωση.
- Και οι Ένοπλες Δυνάμεις έχουν βρεθεί στις παρυφές της τρομοκρατικής διαβρώσεως.
- Δυστυχώς και η Δικαιοσύνη έχει επηρεασθεί (;) άλλοτε με αδράνεια, άλλοτε με ανοχή συγκαλυπτικών ενεργειών.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι να μην εξολοθρεύεται η τρομοκρατία στην Ελλάδα.
Άνευ επιφυλάξεως λοιπών καταγγέλω :

- Ο τρομοκρατικός μηχανισμός μέχρι το 2002 προστατεύθηκε από όσους προανέφερα.
- Από το 2000 (Μάρτιος) μέχρι το 2002 (29 Ιουνίου) εν όψει και των Ολυμπιακών Αγώνων (2004), έγιναν διαπραγματεύσεις με τους τρομοκράτες για να σιγάσουν, σε σύμπραξη με τους, εκτός Ελλάδος, ενδιαφερομένους για την "ασφαλή" διεξαγωγή και τις "εμπορικές πράξεις" των Ολυμπιακών Αγώνων. (Η δολοφονία Σώντερς ήταν διαπραγματευτική φάσις).
- Για την 29 Ιουνίου 2002 είχε επιλεγεί, "ως μαύρο πρόβατο", ο Σάββας Ξηρός, ώστε με την παγίδευσή του (θάνατο), υπό το βλέμμα Κουφοντίνα και Σωτηροπούλου, ίσως και της Ισπανίδας Αλίσια, να δώσει αφορμή στους "διώκτες" και τους εποπτεύοντες "συντονιστές" να κλείσουν το κεφάλαιο "17 Νοέμβρη" και σκληρή τρομοκρατία με τη διάγνωση. Η "17 Ν" έχει αυτοαδρανοποιηθεί (να αυτοαποστρατευτεί τιμητικά την είχαν καλέσει διαπρεπής καθηγητής και διάσημη τρομοκρατολόγος τον Μάρτιο του 2000) και κάποιοι αδέσποτοι "αναρχοαυτόνομοι" είχαν "απαλλοτριώσει" την αποθήκη της Πάτμου (εκεί οδηγούσε το κλειδί της τσάντας του Σάββα). Ο Σάββας αν πέθαινε, ίσως ήταν ακόμα "άγνωστος", αφού κανένα στοιχείο ταυτότητας, σημάνσεως ή δράσης του δεν διέθετε η Αστυνομία.
- Επειδή όμως ο Σάββας έζησε και κάποιος κατώτερος και μη ενήμερος του σχεδιασμού, τον έσωσε από τους φίλους του, στο "Τζάνειο" και τον "επέζησε" στον "Ευαγγελισμό", το ΣΧΕΔΙΟ ΧΑΛΑΣΕ και στήθηκε έκτοτε αυτή η "φαρσοκωμωδία" της εξαρθρώσεως.
- Έγιναν οι Ολυμπιακοί Αγώνες, ενεπλάκη στην εξέλιξη της "φαρσοκωμωδίας" και η "νέα διακυβέρνηση"

(άλλωστε ο ΥΔΤ είχε προχρισθεί με μία βόμβα τον Νοέμβριο του 2003) και πήγαμε στις δίκες πρωτόδικη και κατ΄ έφεση.

- Μέσα από τα δικαστήρια και όλα τα ΜΜΕ, όλοι αυτοί που ανέφερα εισαγωγικά, αγωνίστηκαν "φιλότιμα" και όπως φαίνεται, στις ημέρες μας και αποδοτικά, να μας πείσουν και να επιβάλουν να δεχθούμε ότι :
  - Η τρομοκρατία είχε πολιτικό, κοινωνικό λόγο και αιτίες και εξέφραζε μεγάλη πληθυσμιακή μάζα.
  - Μετά τη δικασθείσα "εξαρθρωμένη", θα έλθει άλλη, νέα, σύγχρονη και διηυρημένη, κατά τις απαιτήσεις και τις ανάγκες της εποχής.
- Πράγματι ήλθε η "Νέα Τρομοκρατία", πιο κοντά στο κοινό έγκλημα, σε πράξεις και αναμείξεις προσώπων και μεθόδων και με διάχυση της διαβρωτικής συγχύσεως σε όλους τους χώρους της Δημόσιας, Πολιτικής και Κοινωνικής ζωής του τόπου.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΥΣΙΣ ; ΒΕΒΑΙΩΣ ΝΑΙ !

Αυτή που ανιδιοτελώς, απροσωπολύπτως και ανυστεροβούλως υποδείχθηκε στους "ΕΠΑΝΙΔΡΥΤΕΣ" του Κράτους, αλλά δεν έκαναν τον κόπο να την ακούσουν και σήμερα θα είναι, η όποια προσπάθεια, δυσκολότερη, γιατί στο μεταξύ χάθηκε πολύτιμος χρόνος προλήψεως των εξελίξεων και αναβαθμίσεως της αποτελεσματικότητας. Έστω και τώρα ας ακούσουν και πράξουν :

- Πλήρης αποδέσμευση του ΥΔΤ από πολιτικές σκοπιμότητες.
- ΥΔΤ χωρίς πολιτικό γραφείο, χωρίς "συμμορία" υστερόβουλων, κακόβουλων, ψηφοσυλλεκτών και αποταμιευόντων Συμβούλων. Ούτε ένας μετακλητός, αποσπασμένος ή πλαγίως διορισμένος στο ΥΔΤ.
- Αποβολή των συνδικαλιστάδων από τις παρακάμερες, που έχουν στήσει σε όλες τις υπηρεσίες του ΥΔΤ. Ένταξή τους στις οργανικές υπηρεσιακές τους θέσεις και πλήρης εκτέλεση των καθηκόντων τους. Στα "συνδικαλιστικά" να περιορισθούν σε όσα τα "Καταστατικά" τους περιγράφουν. Κανένας τους δεν νομιμοποιείται, σε όσα μας δείχνουν, με τις συμπεριφορές τους.
- Στολή από όλους, παντού εν υπηρεσία και μόνον για ειδικές δραστηριότητες και αποστολές να φέρουν άλλη περιβολή, με εντολή.
- Ανάληψη της ευθύνης φρουρήσεως και ασφαλείας επισήμων και προστατευομένων, από τις αρμόδιες υπηρεσίες, χωρίς "επιλεκτικές" διαθέσεις οδηγών, οικονόμων, παιδονόμων, καφετζήδων και εξυπηρετούντων, με ιδιαίτερες προσωπικές σχέσεις και απολαβές. Υπάρχουν αστυνομικοί "διατεθέντες" για προστασία, οι οποίοι επικοινωνούν με την Υπηρεσία τους, μόνο κατά την ανάληψη του μισθού τους από κάποια Τράπεζα. Χρόνια ολόκληρα ή και δεκαετία ακόμη δεν τους έχει δει υπηρεσιακός προϊστάμενος.
- Αναδιοργάνωση όλων των Υπηρεσιών με βάση και πυρήνα το Αστυνομικό Τμήμα και περιορισμό των ειδικών δραστηριοτήτων στο ελάχιστο αναγκαίο.
- Πραγματική απασχόληση των αστυνομικών στο έργο τους σε όλο το χρόνο υπηρεσίας τους (βάρδιας). Στοιχηματίζω (με 100% βεβαιότητα), ότι ο μέσος χρόνος απασχολήσεως δεν υπερβαίνει τις δύο ώρες ανά εξάωρη βάρδια. Είναι τραγικό να έχουμε τη μεγαλύτερη αναλογία (1/200) αστυνομικών στον κόσμο, υπερ-πενταπλάσια όλων των ελευθέρων χωρών και τα υπάρχοντα αποτελέσματα.
- Εκπαίδευση, πρακτική εκπαίδευση, καθημερινή επί τω έργω εκπαίδευση.
- ΕΛΕΓΧΟΣ, όχι αποκεφαλισμοί, ΕΛΕΓΧΟΣ συνεχής και υπεύθυνη ΔΙΟΙΚΗΣΗ σε όλη την κλίμακα Ιεραρχίας και δραστηριότητας, αλλά και αμείλικτος πέλεκυς όπου υποψία διαβρώσεως και διαφθοράς.
- Εφαρμογή πάντοτε του νόμου, όχι για τους αστυνομευομένους μόνο, αλλά και για τους αστυνομικούς, ΝΟΜΟΣ ορίζει και νομοθετικά κατοχυρωμένοι Οργανισμοί και Κανονισμοί περιγράφουν (και αν δεν το κάνουν, ας αναθεωρηθούν νομίμως) ποίος, πως, πότε και γιατί ενεργεί. Αυτό να μην το ξεχνάει κανείς.

Αν όλα αυτά αρχίσουν τώρα, σύντομα θα τα αισθανθούμε όλοι. ΑΜΠΟΤΕ!!!

ΥΓ 1: Το κείμενο αυτό το έγραψα σε κατάσταση οργής για την κατ' ατυχίαν επιβεβαίωση, των δυσοιώνων προβλέψεών μου.
ΥΓ 2: Παρακαλώ την ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, αυτές τις ΘΕΣΕΙΣ και τις προαναφερθείσες, να τις περιλάβει σ΄ένα φάκελλο και να τον απευθύνει, όπου κρίνει ότι ενδιαφέρουν.
ΥΓ 3: 9 Απριλίου 2009 :Η νέα μορφή της διανυθείσας πλέον τρομοκρατίας εκφράζεται και με εμπρησμούς Μητροπόλεων (Εκκλησιών). Ας καταλάβουν οι διώκτες της τρομοκρατίας ότι μόνο η διαλεύκανση της "δικασθείσης" μερίδας της παλιάς τρομοκρατίας θα τους επιτρέψει να αντιμετωπίσουν την καινούργια.

Επί σχετικού ρηθέντα ...

Terrorism has become the systematic weapon of a war that knows no borders or seldom has a face.
JACQUES CHIRAC, speech, Sep. 24, 1986

Terrorism, like viruses, is everywhere. There is a global perfusion of terrorism, which accompanies any system of domination as though it were its shadow, ready to activate itself anywhere, like a double agent.
JEAN BAUDRILLARD, The Spirit of Terrorism and Other Essays

Terrorism is not an expression of rage. Terrorism is a political weapon. Remove a government's facade of infallibility, and you remove its people's faith.
DAN BROWN, Angels & Demons

Terrorism isn't James Bond or Tom Clancy. Even al-Quaeda is looking old school these days--now it's just some guy with a bomb. He walks the same roads as us. He thinks the same thoughts. But he's got a bomb.
MICHAEL MARSHALL, Blood of Angels

The terrible thing about terrorism is that ultimately it destroys those who practise it. Slowly but surely, as they try to extinguish life in others, the light within them dies.
TERRY WAITE, London Guardian, Feb. 20, 1992

Το Θέμα της Υφαλοκρηπίδας

Αντιναυάρχου ε.α. Δρ. Στυλιανού Χαρ. Πολίτου

Γενικά περί υφαλοκρηπίδας

Μέχρι τα μέσα του αιώνα μας κυριαρχούσαν δύο θεωρίες για το νομικό καθεστώς της υφαλοκρηπίδας. Με τη μία θεωρία υποστηριζόταν η άποψη ότι η επιφάνεια του βυθού έξω από τη χωρική θάλασσα έχει το ίδιο ακριβώς νομικό καθεστώς με την ανοικτή θάλασσα **(1)**. Η άλλη θεωρία υποστήριζε την άποψη ότι ο θαλάσσιος βυθός και το υπέδαφος του είναι res nullious**(2)**. Οι οπαδοί της πρώτης θεωρίας ισχυρίσθηκαν ότι ο βυθός της ανοικτής θάλασσας είναι res communis usus**(3)** και γι' αυτό, όλα τα κράτη έχουν τα ίδια ακριβώς δικαιώματα, ενώ οι οπαδοί της δεύτερης θεωρίας υποστήριζαν ότι ο βυθός αυτός είναι ένα αντικείμενο που μπορεί να καταληφθεί χωρίς να απαιτείται η συγκατάθεση άλλων κρατών, αρκεί η κατάληψη αυτή να μην παρεμποδίζει με κανένα τρόπο τις παραδοσιακές ελευθερίες της ανοικτής θάλασσας.

Η πρώτη εμφάνιση της ιδέας των κυριαρχικών δικαιωμάτων του παρακτίου κράτους στην υφαλοκρηπίδα του εδάφους του ήταν στις 26 Φεβρουαρίου 1942 όταν το Ηνωμένο Βασίλειο και η Βενεζουέλα εσύναψαν τη Συνθήκη για τις υποθαλάσσιες περιοχές του κόλπου Παρία**(4)**. Η Συνθήκη αυτή στην πράξη μοίρασε σε δύο κράτη τον πλούσιο σε κοιτάσματα βυθό του κόλπου Παρία, χωρίς να μπορέσει όμως να συμβάλει στην ενίσχυση της απόψεως πως ο διακανονισμός ήταν έγκυρος erga omnes**(5)** σύμφωνα με το συμβατικό δίκαιο. Ο Sir Gerald Fitzmaurice, που ήταν τότε νομικός σύμβουλος του Foreign Office, το σημείωσε αυτό σε υπόμνημα του όπου παρατήρησε προφητικά ότι με το πέρασμα του χρόνου, τα επιχειρήματα της Μεγάλης Βρετανίας θα αποκτήσουν διεθνές κύρος και θα θεωρηθούν κεκτημένα και κατευθυντήρια για το διεθνές δίκαιο, δικαιώματα**(6)**. Το κρίσιμο και αποφασιστικό γεγονός για τη διαμόρφωση της θεωρίας της υφαλοκρηπίδας ήταν η Διακήρυξη του Τρούμαν στις 28 Σεπτεμβρίου 1945**(7)**, η οποία χωρίς να θίγει τις παραδοσιακές ελευθερίες της ανοικτής θάλασσας, αφορούσε μόνο "jurisdiction and control", δηλαδή δικαιοδοσία και έλεγχο, για τις πηγές της Αμερικανικής υφαλοκρηπίδας, και όχι κυριαρχία πάνω σ' αυτή. Η διακήρυξη αυτή ήταν μεγάλης πολιτικής σπουδαιότητας γιατί προερχόταν από τον Πρόεδρο ενός σημαντικού παρακτίου κράτους. Για το λόγο αυτό έθεσε το περίγραμμα της μεταγενέστερης θεωρίας και πρακτικής σχετικά με την εκμετάλλευση των πηγών της ηπειρωτικής και της νησιωτικής υφαλοκρηπίδας. Πράγματι, αργότερα στην υπόθεση οριοθέτησης της Υφαλοκρηπίδας της Βόρειας Θάλασσας, το Διεθνές Δικαστήριο σημείωσε ότι η Διακήρυξη του Προέδρου Τρούμαν αποτελεί αφετηρία του θετικού δικαίου**(8)**. Η Διακήρυξη του Τρούμαν ακολουθήθηκε από παρόμοιες δηλώσεις ή νομοθεσίες με μονομερείς διεκδικήσεις**(9)**, και λειτούργησε σαν καταλύτης για περισσότερο επεκτατικές διεκδικήσεις των Λατινοαμερικανικών κρατών **(10)**.

Τον Απρίλιο του 1949 στο πέμπτο meeting της, η Επιτροπή Διεθνούς Δικαίου συμπεριέλαβε στην ατζέντα της το ζήτημα του καθεστώτος της ανοικτής θάλασσας**(11)**. Μεταξύ των κυριοτέρων θεμάτων που ελήφθησαν υπόψη ήταν και η νομική κατάσταση της υφαλοκρηπίδας και της θάλασσας που βρίσκεται πάνω από αυτή. Η δημόσια συζήτηση της Επιτροπής έδειξε ότι υπήρχαν αποκλίνουσες τάσεις σχετικά με το τι μπορεί να θεωρηθεί υφαλοκρηπίδα, με το ποιο μπορεί να είναι το εξωτερικό της όριο, για τη φύση και το σκοπό των δικαιωμάτων των παρακτίων κρατών σε αυτή την περιοχή. Γενικά, αυτή η δημόσια συζήτηση αντικατόπτρισε την αοριστία που περιέβαλε στις αρχικές της φάσεις η θεωρία της υφαλοκρηπίδας. Παρά τις αποκλίνουσες τάσεις όμως η Επιτροπή μπόρεσε να υποβάλλει ένα draft articles για την υφαλοκρηπίδα στη Γενική Συνέλευση**(12)**. Αυτό ήταν η βάση των διαπραγματεύσεων στην πρώτη Διάσκεψη για το δίκαιο της θάλασσας που έγινε στη Γενεύη**(13)**. Το Σχέδιο της Επιτροπής Διεθνούς Δικαίου υποστήριζε "κυριαρχικά δικαιώματα" για τα παράκτια κράτη και εισήγαγε για το εξωτερικό όριο δύο κριτήρια: ένα σταθερό το βάθος των 200 μέτρων και ένα μη σταθερό, το κριτήριο της δυνατότητας για εκμετάλλευση.

Το αποτέλεσμα των παραπάνω ήταν να ενσωματωθεί στη Σύμβαση της Γενεύης του 1958 για την υφαλοκρηπίδα ένα σημαντικό μέρος από την εισήγηση της Επιτροπής. Στη συνέχεια το Διεθνές Δικαστήριο αναγνώρισε την εθιμική υπόσταση των άρθρων 1, 2 και 3 της Σύμβασης της Γενεύης του 1958, αφού σε απόφαση του για την περίπτωση της υφαλοκρηπίδας της Βόρειας Θάλασσας θεωρεί ότι αυτά "αντικατοπτρίζουν ή αποκρυσταλλώνουν αποδεκτούς ή τουλάχιστον αναφαινόμενους κανόνες διεθνούς δικαίου**(14)**".

Από τη γέννησή του το καθεστώς της υφαλοκρηπίδας ήταν άμεσα συνδεδεμένο με αποκλειστικά δικαιώματα του παράκτιου κράτους. Στη Σύμβαση για τον κόλπο Πάρια συναντάμε τη φράση "κεκτημένα νόμιμα δικαιώματα όσον αφορά τον έλεγχο και την κυριαρχία" που αναφέρεται στο παράκτιο κράτος, και στη διακήρυξη του Τρούμαν συναντάμε στην τέταρτη παράγραφο την επισήμανση: "Η υφαλοκρηπίδα πρέπει να θεωρείται σαν προέκταση της χερσαίας μάζας του παράκτιου έθνους και γι' αυτό ανήκει σε αυτό εκ φύσεως". Επίσης, η πρακτική των κρατών σε όλη της την έκταση στον τομέα αυτό ήταν αρνητική όσον αφορά δικαιώματα άλλων κρατών**(15)**. Με την υπόθεση της υφαλοκρηπίδας της Βόρειας Θάλασσας εξαφανίστηκε κάθε αμφιβολία για την αποκλειστικότητα των παρακτίων κρατών σε δικαιώματα στην υφαλοκρηπίδα. Αν και η διαφορά στην υπόθεση αυτή αφορούσε οριοθέτηση το Διεθνές Δικαστήριο έδωσε έμφαση στη σπουδαιότητα του δεσμού μεταξύ των παρακτίων περιοχών και της υφαλοκρηπίδας. Σύμφωνα με την κρίση της πλειοψηφίας ο βασικότερος θεμελιώδης κανόνας για την υφαλοκρηπίδα είναι ότι τα δικαιώματα του

παρακτίου κράτους:

"Υπάρχουν ipso facto(16) και ab initio, απ' αυτό τούτο το γεγονός της κυριαρχίας του στην ξηρά, και σαν μία προέκταση αυτής για να κάνει χρήση κυριαρχικών δικαιωμάτων με σκοπό την εξερεύνηση του βυθού και την εκμετάλλευση των φυσικών πηγών του(17)".

Το Δικαστήριο υπογράμμισε πως τα δικαιώματα αυτά είναι "συμφυή" και "αποκλειστικά" και αυτό σημαίνει πως:

"Αν το παράκτιο κράτος δεν αποφασίζει να εξερευνήσει ή να εκμεταλλευτεί τις περιοχές της υφαλοκρηπίδας που του ανήκουν … κανείς άλλος δεν μπορεί να κάνει αυτό το πράγμα χωρίς τη ρητά εκφρασμένη συναίνεσή του"(18).

Σύμφωνα με το άρθρο 1 της Σύμβασης της Γενεύης του 1958 για την υφαλοκρηπίδα χρησιμοποιείται ο όρος υφαλοκρηπίδα για να δηλώσει:

α.Το βυθό της θάλασσας και το υπέδαφος των θαλασσίων περιοχών των παρακειμένων στις ακτές, αλλά ευρισκομένων εκτός αιγιαλίτιδας ζώνης, μέχρι το βάθος 200 μέτρων, ή και πέρα απ' αυτό το όριο μέχρι το σημείο όπου το βάθος των υπερκειμένων υδάτων επιτρέπει την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων των εν λόγω περιοχών.

β.Το βυθό της θάλασσας και το υπέδαφος των αντιστοίχων υποθαλάσσιων περιοχών οι οποίες συνέχονται προς τις ακτές των νήσων.

Τον ορισμό του νησιού μας τον έδωσε αρχικά η Σύμβαση της Γενεύης του 1958 για τη χωρική θάλασσα και τη συνορεύουσα ζώνη. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 10 αυτής της Σύμβασης:

"Νήσος είναι μία φυσικά διαμορφωμένη περιοχή ξηράς που περιβρέχεται από ύδατα και ευρίσκεται πάνω από την επιφάνεια των υδάτων κατά τη μεγίστη πλημμυρίδα ."

Το άρθρο 2 της Σύμβασης για την υφαλοκρηπίδα καθορίζει inter alia ότι "τα δικαιώματα του παράκτιου κράτους στην υφαλοκρηπίδα είναι ανεξάρτητα της πραγματικής ή πλασματικής κατοχής καθώς επίσης και κάθε ρητής διακήρυξης" και υπογραμμίζει ότι "τα κυριαρχικά δικαιώματα" του παράκτιου κράτους "είναι αποκλειστικά υπό την έννοια ότι, εάν το παράκτιο κράτος δεν εξερευνά την υφαλοκρηπίδα ή δεν εκμεταλλεύεται τους φυσικούς της πόρους, κανένας δεν μπορεί να αναλάβει τέτοιες δραστηριότητες, ούτε να αξιώσει δικαιώματα στην υφαλοκρηπίδα χωρίς τη ρητή συναίνεση του παράκτιου κράτους".

Με τη νέα Σύμβαση για το δίκαιο της θάλασσας εισάγονται δύο νέα κριτήρια που παραμερίζουν τα παλιά. Το ένα είναι το κριτήριο της αποστάσεως και όχι του βάθους, ενώ το άλλο είναι το γεωλογικό που παραμερίζει το κριτήριο της δυνατότητας για εκμετάλλευση. Το άρθρο 76 δίνει τον παρακάτω ορισμό με τις ακόλουθες επεξηγήσεις:

"1. Η υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου κράτους αποτελείται από το θαλάσσιο βυθό και το υπέδαφός του που εκτείνεται πέρα της χωρικής του θάλασσας καθ' όλη την έκταση της φυσικής προέκτασης του χερσαίου του εδάφους μέχρι του εξωτερικού ορίου του υφαλοπλαισίου ή σε μία απόσταση 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσεις από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας όπου το εξωτερικό όριο του υφαλοπλαισίου δεν εκτείνεται μέχρι αυτή την απόσταση".

Η νέα Σύμβαση αναφέρεται και στα νησιά στο άρθρο 121 όπου:

α. Επαναλαμβάνει για τα νησιά τον παλιό ορισμό του άρθρου 10 της Σύμβασης της Γενεύης με τα ίδια ακριβώς λόγια,

β. Εξομοιώνει τα νησιά με την ηπειρωτική ξηρά σε ό,τι αφορά τη χωρική θάλασσα, τη συνορεύουσα ζώνη, την αποκλειστική οικονομική ζώνη και την υφαλοκρηπίδα,

γ. Θέτει ένα περιορισμό ο οποίος αναφέρεται μόνο σε βράχους που δεν μπορούν να συντηρήσουν ανθρώπινη διαβίωση ή δική τους οικονομική ζωή. Οι βράχοι αυτοί δεν μπορούν να έχουν αποκλειστική οικονομική ζώνη ή υφαλοκρηπίδα.

Όσον αφορά τέλος την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας το άρθρο 6 της Σύμβασης της Γενεύης ακολουθεί τον κανόνα της ίσης απόστασης. Η νέα Σύμβαση για το δίκαιο της θάλασσας όμως δεν δέχεται αυτόν τον κανόνα και ορίζει ότι:

Άρθρο 83

Οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας μεταξύ κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές

1.Η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας μεταξύ κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές θα πραγματοποιείται κατόπιν συμφωνίας με βάση το διεθνές δίκαιο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 38 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου προκειμένου να επιτευχθεί μία δίκαιη λύση.

2. Αν η συμφωνία δεν μπορεί να επιτευχθεί, μέσα σε εύλογο χρονικό πλαίσιο, τα ενδιαφερόμενα κράτη θα προσφεύγουν στις διαδικασίες που προβλέπονται στο Μέρος XV.

3. ….

4. …

Οι διαδικασίες που προβλέπονται στο Μέρος XV είναι για επίλυση των διαφορών με ειρηνικά μέσα.

Η Ελληνοτουρκική "διαφορά"(19) για την υφαλοκρηπίδα

Τον Νοέμβριο του 1973 η Τουρκία "παρεχώρησε" σε κρατική της εταιρία πετρελαιοειδών το δικαίωμα εξερεύνησης του βυθού στο βορειοδυτικό Αιγαίο. Η Ελλάδα διαμαρτυρήθηκε. Η διαμαρτυρία της όμως δεν ελήφθη υπόψη και η Τουρκία συνέχισε στις 18 Ιουλίου 1974, δύο μέρες πριν την εισβολή στην Κύπρο με μια νέα "παραχώρηση" στην ίδια εταιρία. Η νέα περιοχή ήταν στο νοτιοανατολικό Αιγαίο(20).

Η Ελληνική Κυβέρνηση διαμαρτυρήθηκε και πάλι ζητώντας παράλληλα τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων με σκοπό τη σύναψη συνυποσχετικού για την παραπομπή της υπόθεσης στο Διεθνές Δικαστήριο(21). Στις 31 Μαΐου του 1975 συναντήθηκαν στις Βρυξέλλες οι Πρωθυπουργοί Ελλάδας και Τουρκίας κ.κ. Καραμανλής και Ντεμιρέλ. Την συνάντηση αυτή ακολούθησε κοινό ανακοινωθέν για παραπομπή της υπόθεσης σε Διεθνές Δικαστήριο. Δυστυχώς όμως η Τουρκία με διακοίνωση της στις 18 Νοεμβρίου 1975 πρότεινε διαπραγματεύσεις για να επιτευχθεί μια

συμφωνία διακανονισμού της "διαφοράς". Ταυτόχρονα άρχισαν προκλητικές δηλώσεις από την Τουρκική πλευρά για εξερεύνηση της υφαλοκρηπίδας σε όλες τις περιοχές του Αιγαίου.

Κατά την Τουρκική "άποψη" τα Ελληνικά νησιά που βρίσκονται κοντά στα Μικρασιατικά παράλια δεν έχουν δική τους υφαλοκρηπίδα. Για αυτό το λόγο η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας θα πρέπει να γίνει με βάση τις ηπειρωτικές ακτές χωρίς να ληφθούν υπόψη τα νησιά. Τον παράλογο ισχυρισμό της η Τουρκία προσπάθησε να τον στηρίξει στο γεγονός ότι αυτή δεν είναι μέρος στην Σύμβαση της Γενεύης του 1958 για την υφαλοκρηπίδα και γι' αυτό το λόγο δεν δεσμεύεται από τις διατάξεις της, σύμφωνα με την οποία τα νησιά έχουν δική τους υφαλοκρηπίδα**(22)**. Ο ισχυρισμός της Τουρκίας είναι αβάσιμος. Αναμφισβήτητα κανένα κράτος δεν μπορεί να δεσμευθεί από διατάξεις διεθνούς σύμβασης χωρίς τη θέληση του. Οι κανόνες όμως για την νησιωτική υφαλοκρηπίδα ισχύουν ανεξάρτητα από την σύμβαση αφού είναι εθιμικοί. Κατά συνέπεια δεσμεύουν και την Τουρκία και οποιοδήποτε άλλο κράτος είτε είναι μέρος στη Σύμβαση είτε όχι. Την εθιμική υπόσταση του κανόνα, σύμφωνα με τον οποίο τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα, υπογράμμισε χαρακτηριστικά το Διεθνές Δικαστήριο στην απόφαση του για την υφαλοκρηπίδα της Βόρειας Θάλασσας**(23)**.

Τον Αύγουστο του 1976 εξήλθε στο Αιγαίο το Τουρκικό ερευνητικό πλοίο "Σισμίκ Ι" και άρχισε έρευνες. Στις 10 του ίδιου μήνα Η Ελλάδα προσέφυγε στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών αιτώντας τη λήψη μέτρων γιατί η Τουρκική στάση οδηγούσε σε πόλεμο. Ταυτόχρονα προσέφυγε και στο Διεθνές Δικαστήριο. Στις 25 Αυγούστου το Συμβούλιο Ασφαλείας εξέδωσε με consensus την απόφαση του με αριθμό 395 με την οποία συνιστούσε και στα δύο μέρη να πράξουν ότι είναι δυνατόν για να μειωθεί η ένταση στην περιοχή για να διευκολυνθεί η συνέχιση των διαπραγματεύσεων για εξεύρεση λύσεων που να είναι παραδεκτές και από τα δύο μέρη.

Η προσφυγή της Ελλάδος για την ουσία της διαφοράς στο Διεθνές Δικαστήριο ήταν μονομερής. Η αίτηση της Χώρας μας κατά πρώτο λόγο βασίσθηκε στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, στην Γενική Πράξη της Γενεύης του 1928 για ειρηνικό διακανονισμό των διεθνών διαφορών και ειδικότερα στο 17ο άρθρο της σε συσχετισμό με τα άρθρα 36 και 37 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου**(24)**. Κατά δεύτερο λόγο η αίτηση μας βασίσθηκε στο κοινό ανακοινωθέν της 31ης Μαΐου του 1975 των Πρωθυπουργών Ελλάδας και Τουρκίας κ.κ. Καραμανλή και Ντεμιρέλ για παραπομπή της υπόθεσης σε Διεθνές Δικαστήριο. Πέρα απ' αυτά η Ελλάδα βασιζόμενη στο άρθρο 41 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου και στο άρθρο 33 της Γενικής Πράξης ζήτησε την επιβολή προσωρινών μέτρων μέχρι να αποφανθεί επί της ουσίας της διαφοράς.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 1976 το Δικαστήριο εξέδωσε Διάταξη (Ordonnance). Σύμφωνα μ' αυτή δεν συνέτρεχε λόγος για λήψη προσωρινών μέτρων. Το Δικαστήριο θεώρησε ότι η προσβολή των δικαιωμάτων της Ελλάδας από τις πράξεις της Τουρκίας δεν αποτελεί κίνδυνο ανεπανόρθωτης ζημίας, διότι αν διαπιστωνόταν η ύπαρξη αποκλειστικού δικαιώματος υπέρ της Ελλάδας το οποίο είχε παραβιασθεί από την Τουρκία, η παραβίαση αυτή θα μπορούσε να έχει σαν συνέπεια την απόδοση μιας πρόσφορης αποζημίωσης. Επιπλέον το Δικαστήριο συνέστησε συνέχιση των διαπραγματεύσεων. Οι διαπραγματεύσεις συνεχίσθηκαν με συνάντηση των υπουργών Εξωτερικών στις 1 Οκτωβρίου 1976 στη Νέα Υόρκη. Άλλη μια συνάντηση σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων έγινε στη Βέρνη από 2 έως 11 Νοεμβρίου 1976. Η συνάντηση αυτή κατέληξε στο Πρακτικό της Βέρνης. Σε αυτό αναφέρεται ότι και τα δύο μέρη θα απόσχουν από κάθε πρωτοβουλία ή πράξη σε σχέση με την υφαλοκρηπίδα του Αιγαίου, που θα μπορούσε να δημιουργήσει πρόβλημα στις διαπραγματεύσεις. Επίσης ανακοινώθηκε και η ίδρυση μίας Μεικτής Επιτροπής από εθνικούς αντιπροσώπους για διερεύνηση της διεθνούς πρακτικής στην οριοθέτηση υφαλοκρηπίδας με σκοπό τον εντοπισμό αρχών και κριτηρίων που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στην συγκεκριμένη περίπτωση.

Στις 19 Δεκεμβρίου 1978 το Διεθνές Δικαστήριο εξέδωσε προδικαστική απόφαση σχετικά με το προκαταρτικό ζήτημα της αρμοδιότητας του**(25)**. Σύμφωνα με αυτή το Δικαστήριο δεν μπορεί να στηρίξει την αρμοδιότητα του, διότι το κοινό ανακοινωθέν των Πρωθυπουργών στις 31 Μαΐου 1975 δεν αντιστοιχεί με συνυποσχετικό με το οποίο θα μπορούσε με κοινή συμφωνία των μερών να παραπεμφθεί η υπόθεση σε Δίκη. Το Δικαστήριο επίσης ασχολήθηκε και με την απόκρουση μιας άλλης Ελληνικής θέσης. Όταν το 1931**(26)**, η Ελλάδα προσχώρησε στην Γενική Πράξη είχε διατυπώσει επιφυλάξεις με τις οποίες εξαιρούντο μερικές διαφορές μεταξύ των οποίων ήσαν και οι διαφορές για ζητήματα που το διεθνές δίκαιο τα αφήνει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών και ειδικότερα για διαφορές σχετικές με το εδαφικό καθεστώς της Ελλάδας. Η Τουρκία στηρίχθηκε πάνω σ' αυτή την εξαίρεση. Επικαλέσθηκε την αρχή της αμοιβαιότητας και ισχυρίσθηκε ότι αφού η Ελλάδα είχε αποκλείσει την δικαιοδοσία του δικαστηρίου για τέτοιες διαφορές, η Τουρκία δεν είναι αναγκασμένη να δεχθεί την υποχρεωτική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου για την διαφορά αυτή. Το Δικαστήριο θεώρησε ότι οι διαφορές σχετικά με το εδαφικό καθεστώς της Ελλάδας καλύπτουν και τις σχετικές με την υφαλοκρηπίδα διαφορές και κατά συνέπεια η σχετική μ' αυτή διαφορά έχει εξαιρεθεί από την δικαιοδοσία του. Το δικαστήριο επίσης απέρριψε και τα επιχειρήματα της Ελλάδας ότι το κοινό ανακοινωθέν των δύο Πρωθυπουργών στις Βρυξέλλες είχε δεσμευτικό χαρακτήρα και ότι αυτό μόνο του δεν μπορούσε να θεμελιώσει την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου. **(27)**

Στη συνέχεια ακολούθησαν πολλές συναντήσεις εμπειρογνωμόνων και Κυβερνητικών παραγόντων. Έγινε και μια συνάντηση Πρωθυπουργών στο Μοντρέ στις 10 και 11 Μαρτίου 1978. Οι επαφές σταμάτησαν το 1981 αφού δεν έφερναν κανένα αποτέλεσμα. Η αναγνώριση του ψευδοκράτους της κατεχόμενης Κύπρου τον Νοέμβριο του 1983 απομάκρυνε ακόμα περισσότερο τα δύο μέρη.

Στο μεταξύ υπήρξαν περιπτώσεις που το Διεθνές Δικαστήριο αποφάσισε για την οριοθέτηση

υφαλοκρηπίδας σε άλλες περιοχές. Η εξέταση αυτών των περιπτώσεων δεν μπορεί να μας οδηγήσει σε ασφαλείς προβλέψεις για το τι μπορεί να συμβεί αν η Ελλάδα και η Τουρκία βρεθούν ενώπιον του Δικαστηρίου. Στην υπόθεση Μπαχρέιν - Κατάρ το Διεθνές Δικαστήριο εφαρμόζοντας το Εθιμικό Δίκαιο, χάραξε μια μέση γραμμή και στη συνέχεια εξέτασε τις περιπτώσεις που αυτή θα μπορούσε να μετατοπισθεί υπέρ ή σε βάρος της μίας ή της άλλης πλευράς. Πρόσφατα εξετάσθηκε και η περίπτωση μεταξύ Ρουμανίας και Ουκρανίας στην περιοχή που είναι το Φιδονήσι.**(28)** Το Δικαστήριο οριοθέτησε τα θαλάσσια σύνορα των δύο χωρών, κυρίως, με τη μέθοδο της μέσης γραμμής αλλά δεν έδωσε στο νησί της Ουκρανίας τα αναμενόμενα δικαιώματα.

Θετική εξέλιξη ήταν η οριοθέτηση με συμφωνία της υφαλοκρηπίδας μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας όπου εφαρμόσθηκε η μέση γραμμή αναγνωρίζοντας όμως και τα δικαιώματα των νησιών στην υφαλοκρηπίδα. Παρόμοια φαίνεται να είναι και η εξέλιξη με την Αλβανία. Σύμφωνα με πληροφορίες, η Αλβανία αποδέχθηκε τις προβλέψεις του Διεθνούς Δικαίου για επήρεια των νησιών στη χάραξη θαλάσσιων ζωνών και την εφαρμογή της μέσης γραμμής.

Το θέμα της υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο παρουσιάζει σημαντικές δυσκολίες και είναι πολύ δύσκολο να κάνουμε προβλέψεις. Εκείνο όμως που είναι απόλυτα σίγουρο είναι ότι: Η οριοθέτηση της Ελληνικής υφαλοκρηπίδας στα σημεία που έρχεται σε επαφή με την αντίστοιχη Τουρκική πρέπει να οριοθετηθεί σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο χωρίς παράνομες πιέσεις και παράνομα τετελεσμένα γεγονότα. Πριν από την έναρξη μιας τέτοιας διαδικασίας πρέπει απαραίτητα να προηγηθεί η επέκταση της χωρικής θάλασσας μέχρι εξαντλήσεως του νομίμου ορίου των δώδεκα μιλίων, για να μπορέσει αυτό να αποτελέσει τη βάση για τον προσδιορισμό της προς οριοθέτηση περιοχής.

---

1. GIBEL, G. C., Le Droit international public de la mer vol. I. (1932), σελ. 498 έως 501 HIGGINS, A. PEARCE, & COLOMBOS, C.J, The international Law of the Sea (1st edn., 1943), σελ.. 54

2.FAUCHILIE, P., Traite de droit international public, vol I (1925), Part II, σελ. 19. WESTLAKE, J., International Law, vol. i. (1904), σελ. 187και 188. SMITH, H.A., Great Britain and the Law of Nations, vol. ii (1935), σελ. 122. Res nullious δηλ. πράγμα αδέσποτο, επιδεκτικό καταλήψεως.

3.Res communis usus, δηλ. πράγμα κοινής και αδιαίρετης χρήσης. ΚΡΙΣΠΗ Η., "Τα Εμπορικά Πλοία εις την Ελευθέρα Θάλασσα εν Καιρώ Ειρήνης", σελ. 25

4.Ο κόλπος Πάρια βρίσκεται στο βορειανατολικό μέρος της Βενεζουέλας. Για τη σχετική Συνθήκη που επικυρώθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 1942 βλ. League of Nations Treaty Series, τόμος 205, σελ. 121

5.erga (προθ.) omnes, δηλ. έναντι πάντων, κατά παντός.

6.VASCIANNIE S.C., "Land-Locked and Geographically Disadvantaged States in the International Law of the Sea", σελ. 82

7. ΤΣΑΛΤΑ Γ., "Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας - Κοινή Κληρονομιά της Ανθρωπότητας", β' τόμος, σελ. 54-55 VASCIANNIE , op. cit. supra, υποσημ. 47, σελ. 82-3

8.International Court of Justice, Rep. 1969, σελ. 3-33

9.Τέτοιες είναι του Ηνωμένου Βασιλείου (Order in Council (No. 2574)(1948) στο Law and Regulations of the Regime of the High Seas, ST/LEG/SER. B/1(1951), vol. 1, σελ. 31 για μερικές αποικίες του όπως οι Μπαχάμες, η Βρετανική Ονδούρα, οι νήσοι Φάκλαντ, το Βόρειο Βόρνεο και η Βρετανική Γουιάνα της Τζαμάικα (Order in Council (No. 2575), ibid., σελ. 33), καθώς και της Σαουδικής Αραβίας με το Βασιλικό Διάταγμα (Royal Pronouncement, ibid., p. 22) για το θαλάσσιο βυθό και το υπέδαφος μέρους του Περσικού Κόλπου, όπως τέλος και οι Διακηρύξεις για μέρος επίσης του Περσικού Κόλπου των υπό Βρετανική προστασία Σειχάτων (ibid., σελ. 23 και 29) Abud Dhabi, Ajman, Bahrain, Dubai, Kuwait, Qatar, Ras al Khaimah, Sharjah, και Umm al Qaiwain.

10.Όπως είναι το Μεξικό (Presidential Decree για την υφαλοκρηπίδα της 29ης Οκτωβρίου 1945), η Αργεντινή (Decree No. 14,709 της 11ης Οκτωβρίου 1946 για την εθνική κυριαρχία στην υφαλοκρηπίδα της Αργεντινής και στην υπερκείμενη της υφαλοκρηπίδας θάλασσα), η Χιλή (Presidential Decree της 23ης Ιουνίου 1947 για την υφαλοκρηπίδα), το Περού (Presidential Decree No. 781 της 1ης Αυγούστου 1947 για την υφαλοκρηπίδα και τη νησιωτική υφαλοκρηπίδα) και ο Ισημερινός (Congressional Decree της 21ης Φεβρουαρίου 1951 στο Law and Regulations of the Regime of the High Seas (1952) vol. 1, σελ. 300). Σημείωση: Το Αργεντινέζικο Προεδρικό Διάταγμα του 1946 για παράδειγμα διακηρύττει εθνική κυριαρχία τόσο στην υφαλοκρηπίδα όσο και στην υπερκείμενη σ'αυτή θάλασσα.

11.Yearbook of the International Law Commission (1949), σελ. 43

12.Report of the International Law Commission to the General Assembly, Doc. A/3159, από Yearbook of the International Law Commission, (1956), vol. ii, σελ. 253

13.UNCLOS I, Official Records, vol ii, σελ. xi.

14.ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ Κ. Θ., "Διεθνές Δίκαιον" 2α έκδοση, βιβλίο πέμπτο, Αθήνα, σελ. 164

15.VASCANNIE, op. cit., supra, υποσημ. 47, σελ. 82-3

16."απ΄ το ίδιο το γεγονός"

17. International Court of Justice, Report 1969, σελ. 22

18.Ibid.

19.Η έννοια της "διαφοράς" διατυπώθηκε στην περίοδο του μεσοπολέμου από το Διαρκές Δικαστήριο Διεθνούς Δικαιοσύνης. Σύμφωνα λοιπόν μ' αυτό διαφορά είναι: "μια διαφωνία πάνω σ' ένα νομικό ή πραγματικό θέμα, μια αντίθεση νομικών απόψεων ή συμφερόντων μεταξύ δυο προσώπων". Νομική διαφορά είναι αυτή που αναφέρεται σε αμοιβαία αμφισβήτηση νομίμων δικαιωμάτων και μπορεί να λυθεί με βάση τους κανόνες του διεθνούς δικαίου. Οι πολιτικές διαφορές δεν αναφέρονται απλά στην εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου αλλά στην αμφισβήτηση ή την αναθεώρηση της υπάρχουσας έννομης τάξης. Βλ. ΔΙΠΛΑ Χ. Η Ελληνο - Τουρκική Διαφορά για την Υφαλοκρηπίδα του Αιγαίου, σελ. 3 και 4.

20.Τουρκικό Φ.Ε.Κ. 14999/1ης Νοεμβρίου 1973.

21.Η σύναψη συνυποσχετικού ήταν απαραίτητη αφού ούτε η Ελλάδα ούτε η Τουρκία έχουν αποδεχθεί την υποχρεωτική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου με βάση τις δηλώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 36 παρ.2 του Καταστατικού του Δικαστηρίου. Βλ. ΔΙΠΛΑ, op. cit., supra, υπος. σελ. 7.

22.Η Ελλάδα την είχε επικυρώσει με το Ν.Δ. 1182 της 14ης Ιουλίου 1972.

23.Σύμφωνα με αυτή την απόφαση τα άρθρα 1,2 και 3 της Σύμβασης της Γενεύης του 1958 για την υφαλοκρηπίδα, "αντικατοπτρίζουν ή αποκρυσταλλώνουν αποδεκτούς ή τουλάχιστον αναφαινόμενους κανόνες του διεθνούς δικαίου". International Court of Justice, Report 1969, p. 3 at p. 40.

24.Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι όλες οι διαφορές στα πλαίσια των οποίων τα μέρη αμφισβητούν αμοιβαία κάποιο δικαίωμα θα υποβάλλονται για εκδίκαση στο Διαρκές Δικαστήριο Διεθνούς Δικαιοσύνης, του οποίου διάδοχος είναι το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν για να παραπέμψουν την υπόθεση σε διαιτησία. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις για τις οποίες έχουν διατυπωθεί επιφυλάξεις σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 39.

25. International Court of Justice, Report 1978, p.4 et seq.

26. Νόμος 5281/31 Φ.Ε.Κ. 310Α /8 -9- 1931.

27.C.I.J., Recueil 1978 παρ. 107.

28.Serpent ή Zmeinyj, δηλαδή Νήσος των Φιδιών, στα ιταλικά Filoxia και στα τουρκικά Yilan Adasi που σημαίνει επίσης Φιδονήσι. Παλαιότερα ονομαζόταν Λευκή. Διαθέτει περίπου 100 κατοίκους, ταχυδρομείο, τράπεζα, ηλεκτρικό σταθμό και τηλεπικοινωνίες

ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΟΗΕ

Η ανεξάρτητη εμπειρογνώμων για θέματα μειονοτήτων κ. Gay Mc Dougall πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στη χώρα μας την περίοδο 8-18 Σεπτεμβρίου 2008 και είχε συναντήσεις τόσο με εκπροσώπους της Ελληνικής πολιτείας όσο και με εκπροσώπους των δήθεν μειονοτήτων στην Ελλάδα.

Η ανεξάρτητη εμπειρογνώμων εστίασε την προσοχή της στην Δυτική Θράκη και στη Δυτική Μακεδονία για ευνόητους λόγους και στους Αθίγγανους (Ρομά)των περιοχών των Σπάτων και Ασπροπύργου.

Αποτέλεσμα της επισκέψεως αυτής υπήρξε η σύνταξη μιας εκθέσεως η οποία αναρτήθηκε στην επίσημη ιστοσελίδα του ΟΗΕ την 27 Φεβρουαρίου 2009.(www2.ohcr.org/English/bodies/hrcouncil/docs/ 10session/ A. HRC.1)

Η Ελληνική Κυβέρνηση σχολίασε την έκθεση την 6 Μαρτίου 2009 ενώπιον των αρμοδίων οργάνων του ΟΗΕ στη Γενεύη.

Η ΕΛΕΣΜΕ κρίνει σκόπιμο να δημοσιεύσει τα κείμενα (Αγγλικά και Ελληνικά) της περίληψης της έκθεσης της κ. Mc Dougall καθώς και των επισήμων σχολίων της χώρας μας προκειμένου οι αναγνώστες μας να εξάγουν τα δικά τους συμπεράσματα. Η ευθύνη για τη μετάφραση ανήκει στην ΕΛΕΣΜΕ.

Περίληψη Εκθέσεως κυρίας Gay Mc Dougall

PROMOTION AND PROTECTION OF ALL HUMAN RIGHTS, CIVIL, POLITICAL, ECONOMIC, SOCIAL AND CULTURAL RIGHTS, INCLUDING THE RIGHT TO DEVELOPMENT

Summary of the Report of the independent expert on minority issues, Gay McDougall

The independent expert on minority issues visited Greece from 8 to 16 September 2008, inter alia, to promote implementation of the Declaration on the Rights of Persons Belonging to National or Ethnic, Religious and Linguistic Minorities. She travelled to different regions and conducted extensive consultations with senior government representatives and public officials at the national and regional levels. She consulted civil society organizations, religious leaders, academics and community leaders.

Greece recognizes only one minority, the Muslim religious minority in Western Thrace, which is protected by the terms of the Treaty of Lausanne of 1923. Greece does not recognize the minority status of other communities. The government is convinced that the claims of the existence of other minorities are unsubstantiated and politically motivated. However, whether a State officially recognizes a minority is not conclusive with respect to its obligations toward minority populations.

The independent expert is concerned with matters solely within the domestic jurisdiction of the government of Greece relating to its treatment of minorities and disadvantaged groups inside the country. Her concerns focus on the degree to which legislation, policy and practice fulfil obligations under international human rights law, including minority rights, which have precedence over bilateral treaties and agreements. The decision that a certain group should receive the protections due to minorities does not have implications for inter-State relations. Minorities are constituent groups of Greek society, not a foreign element.

The independent expert urges the government of Greece to withdraw from the dispute over whether there is a Macedonian or a Turkish minority in Greece and focus on protecting the rights to self-identification, freedom of expression and freedom of association of those communities. Their rights to minority protections must be honoured in accordance with the Declaration on Minorities and the core international human rights treaties. Greece should comply fully with the judgements of the European Court of Human Rights, specifically those decisions that associations should be allowed to use the words “Macedonian” and “Turkish” in their names and to express their ethnic identities freely.

Discrimination against Roma exists in Greece as in other European countries. The independent expert visited Roma communities which lacked basic facilities and faced the constant threat of eviction. Many Roma children are either in segregated schools or do not have access to education owing to their identity. The independent expert commends government efforts to develop positive policies coordinated at the inter-ministerial level by the Minister for the Interior through the Integrated Action Programme on Roma. However, there are serious problems of implementation at the local level, particularly regarding living conditions and the segregation of Roma in certain public schools. The government should continue its efforts to ensure that national policies are not subverted or defied by local authorities that are responsive to local prejudices. It should comply with European Court judgements with respect to the segregation of Roma children.

Η Ελληνική Θέση (Σχολιασμός) επί της Αναφοράς της Κας Gay McDougall

HUMAN RIGHTS COUNCIL
Tenth session
Agenda item 3
PROMOTION AND PROTECTION OF ALL HUMAN RIGHTS, CIVIL, POLITICAL, ECONOMIC, SOCIAL AND CULTURAL RIGHTS, INCLUDING THE RIGHT TO DEVELOPMENT
Comments of the Greek Government on the report of the Independent Expert on Minority Issues following her visit to Greece, Gay McDougall Geneva, 6 March 2009

The Permanent Mission of Greece to the United Nations Office at Geneva and other International Organizations in Switzerland presents its compliments to the Secretariat of the Human Rights Council and has the honour to forward, attached herewith, the Comments* of the Government of Greece with regard to the Report of the Independent Expert on Minority Issues following the Independent Expert's visit to Greece, from 8-16 September 2008 (document A/HRC/10/11/Add.3), which is to be presented to the Human Rights Council during its 10th session.

The Permanent Mission of Greece kindly requests the Secretariat of the Human Rights Council to circulate the attached as an official document of the 10th session of the Human Rights Council.

The Permanent Mission of Greece to the United Nations Office and other International Organizations in Geneva avails itself of the opportunity to renew to the Secretariat of the Human Rights Council the assurances of its highest consideration.

* Reproduced in the annex, as received and in the language of submission only.

COMMENTS OF THE GREEK GOVERNMENT ON THE REPORTOF THE INDEPENDENT EXPERT ON MINORITY ISSUES FOLLOWING HER VISIT TO GREECE

The Greek Government thanks the Independent Expert on minority issues for her visit to Greece which opened the way to a frank and constructive dialogue with the competent authorities on a number of issues concerning the implementation of human rights standards towards minorities.

The Government of Greece would like to take the opportunity to submit certain comments on the Independent Expert's Report to the Human Rights Council regarding Greece's position on a number of issues raised in that Report.

1. Greece fully subscribes to the basic principle that the protection of minorities and the rights and freedoms of persons belonging to them forms an integral part of the international protection of human rights. For this reason Greek legislation, policy and practice on minority issues are oriented towards the strict implementation of human rights standards towards the members of such groups. This being so Greece firmly believes that the treatment of persons belonging to minorities should be based on international human rights and minority treaties and not on mere policy choices linked to inter-state relations.

Greece agrees with the recommendation made in paragraph 87 of the report that minorities should not be seen as tied to or implicating specific inter-state relations that may threaten the principle of territorial integrity. Modern minority treaties, however, such as the European Framework Convention for the Protection of National Minorities, aware of the European realities with respect to cases of state interference in the affairs of third state under the pretext of minority protection, stipulates in article 21 the following: "nothing in that Convention shall be interpreted as implying any right to engage in any activity or perform any act contrary to the fundamental principles of international law and in particular of the sovereign equality, territorial integrity and political independence of States". Greece fully subscribes to the above principles and this notwithstanding the fact that minorities living in Greece are fully within the Greek society and are not considered a foreign element.

2. This does not mean, however, that special bilateral treaties recognizing minority status to certain groups as well as minority protection to its members, to the extent that they contain provisions which are compatible with human rights standards, cannot be applied. This is the case of the Lausanne Peace Treaty of 1923, which contains minority provisions applicable to the Greek minority in Turkey and to the Muslim minority in Thrace respectively. It should be stressed however that the implementation of this Treaty by Greece does not mean that treatment of the identified minority is a matter of inter-state treaty relations. Greece has unequivocally fulfilled all of its obligations under the said Treaty. Furthermore, in the past few years, and in order to ensure the smooth integration of the Muslim minority, Greece went to great lengths to adapt the protection of the Muslim minority to modern human rights standards and to provide them with better living conditions. Thus, in accordance with the provisions of the contemporary universal and regional human rights treaties and taking into account the specificities of Thrace as well as its current social and economic realities, Greece adopted the fol-

lowing indicative measures in favour of the Muslim minority:
-the adoption of positive measures (preferential treatment) such as the two quotas (0,5%) for admission of minority students to Universities and for employment in the public sector, in accordance with modern standards in the field of minority protection,
-enabling members of the Muslim minority, especially women and young persons, to be beneficiaries of Greece's nation-wide programmes co-financed by the European Union, designed for vulnerable social groups.

3. On the other hand we totally disagree with the remarks made in the report and its recommendations that Greece promotes a singular national identity and citizens who wish to freely express their ethnic identities face government blockages and in some instances, intimidation from other individuals or groups. These remarks are based on information emanating from a handful of Slav-oriented individuals living in Greece who in the past few years, particularly after the dissolution of the former Yugoslavia, have embarked on an unprecedented political propaganda to discredit Greece for denying to recognize a "Macedonian" national (or linguistic) minority in the region of Greek Macedonia. Their real intention is to promote the existence of a "Macedonian" identity in Greece, to foster irredentism stemming from the former Yugoslav Republic of Macedonia, which through the exclusive use of the "Macedonian" name as a state appellation, tries to appropriate for itself everything and anything derived from or pertaining to the entire geographic region of Macedonia, including Greek Macedonia.

It is regrettable however that the present report by trying to identify, despite the absence of objective criteria, a "Macedonian" identity in Greece, not only fails to respect the Hellenic cultural heritage and the identity of the 2,5 million Greek Macedonians living in this region, but also threatens to create a serious confusion or even a potential clash over identities in the region as a whole.

Greece reiterates its well known position that it fully respects the right of each person to self-identify as he/she wishes and no disadvantage results from such an expression of wish. However, Greece does not recognise that a distinct ethnic or linguistic minority exists in its territory by the name "Macedonian", since this name is used since Antiquity in the cultural/regional sense by 2,5 million Greek Macedonians living in the same region.

4. The report, in para. 82, generalises the opinion expressed by "some" people in this respect, thus giving a totally deceptive impression on how self -identification is perceived within the Greek society. We are also concerned that a report of the United Nations uses expressions such as "foreign" or "conspirators" or "intimidation" to describe how persons who self-identify themselves as minorities are being considered or treated by others. Such expressions are certainly not helpful in bringing together members of the local population and generating a climate of mutual trust.
Moreover, contrary to what the report states, those who claim to belong to a "Macedonian ethnic minority" enjoy full respect for their individual rights. As for their freedom of association, it should be stressed that the reason for the non-registration by the Greek Courts of an association entitled "Home of Macedonian Civilization" is that the use of the name "Macedonian", without a qualifier denoting that its founders are Slav oriented, creates confusion with hundreds of other associations formed by Greek Macedonians and using the same name, Macedonian.

We also wonder why the report failed to mention the number of votes and the percentage that the political party ("Rainbow"), which claims to represent the so-called "Macedonian minority", obtained in the parliamentary elections it participated only a small number of votes (3, 476 votes in the parliamentary elections of 1996 , a number that was decreased to 1139 votes in the parliamentary elections of 2000) and although in both these elections it formed a coalition with OAKKE (Organization for the Reconstruction of the Communist Party of Greece).

We would have expected the report to place more emphasis to the fact that these individuals are free to manifest their traditions and culture. A proof of this are the festivities and cultural events that are regularly held in the region of Florina, as integral part of the local population's culture, attributed to its border-character, as well as to the cultural and historical heritage of Greek Macedonia. In fact, at the recent cultural events that took place in Meliti-Florina (July 2008), participation of nationals and officials from neighboring countries was free and unimpeded.

Greece rejects the inclusion in paragraph 84 of the report of a personal judgment as regards the existence of a "Macedonian ethnic minority" as well as of a "Macedonian language". References in the report to the name "Macedonian" to denote an ethnic "minority" living in the Greek region of Macedonia or a "language" spoken in this region should have been avoided. These references should not be interpreted as implying the existence of such a minority or language in Greece but only as claims emanating from the individuals concerned.

In this respect, Greece firmly believes that any recommendation by UN bodies or mechanisms on the protection of rights of persons claiming to belong to a "minority" cannot by itself determine the existence of a minority group or impose on States an obligation to officially recognize a group as "minority". The above view of the Greek Government is fully in line with the case-law of the Grand Chamber of the European Court of Human Rights stated in the Gorzelik v. Poland case, "a definition [of "national minority"] would be very diffi-

cult to formulate. In particular, the notion is not defined in any international treaty, including the Council of Europe Framework

Convention (see … for example, Article 27 of the United Nations International Covenant on Civil and Political Rights, Article 39 of the United Nations Convention on the Rights of the Child and the 1992 United Nations Declaration on the Rights of Persons Belonging to National or Ethnic, Religious and Linguistic Minorities). Likewise, practice regarding official recognition by States of national, ethnic or other minorities within their population varies from country to country or even within countries."; " … it cannot be said that the Contracting States are obliged by international law to adopt a particular concept of "national minority" in their legislation…".

5. The remarks made above in relation to paragraph 84 of the report are also relevant with respect to the alleged limitations on the Muslim minority to have their "Turkish identity" recognized. Greece has repeatedly stressed, that the Muslim minority in Thrace consists of three distinct groups, whose members are of Turkish, Pomak or Roma origin. Each of these groups has its own distinct spoken language and cultural traditions. The cultural heritage of all segments of the minority is fully respected. However, any attempt to identify the entire Muslim community in Thrace as Turkish is unacceptable not only for political reasons, but also because it does not reflect the actual composition of the Muslim minority, in accordance with objective criteria. Likewise, any effort by members of the Turkish-origin component of the Muslim minority in Thrace to impose their own ethnic or cultural characteristics and traditions on the other two components of the minority (Pomaks and Roma) is against the contemporary human rights standards in the field of minority protection.

As regards the issue of respect for freedom of association, it should be stressed that in Thrace a large number of minority associations and NGOs have already been registered by the competent courts and operate unimpeded, thus preserving, highlighting and promoting all aspects of the cultural, educational and economic life of the minority. A number of Muslim minority cultural associations have been registered by the competent courts in 2008. Only three judgments of the European Court of Human Rights on an equal number of associations have been rendered. At present, the three cases are pending before the competent Greek courts. The government is considering ways and means to implement the above judgments.

With regard to the issue of the appointment of Muftis, it is to be noted that the latter are high ranking Muslim officials. By means of a selection procedure, whereby prominent Muslim personalities and theology professors are consulted, the three Muftis are subsequently chosen and appointed by the Greek state, as is the case in most Muslim countries. The abovementioned procedure is necessary given the judicial authority in applying the Sharia Law in matters of family and inheritance law. It should be stressed that while Muftis in Greece were always appointed according to the above procedure and have never been elected by the minority, this issue has become a problem only in the past few years since certain individuals within the minority have organized "elections" in violation of the relevant Greek law. It is important to note that in these "elections", only a part of the minority participated, while women were excluded, in defiance of modern human rights standards.

Concerning the application of the Sharia law, it is worth mentioning that members of the Muslim minority in Thrace have already the option to address themselves either to the Muftis or to the civil courts, whereas the latter have the power to review the decisions taken by the Muftis.

Greece takes seriously into account the need to strengthen the substantive review and control by domestic Courts of the conformity of Muftis' decisions with the Greek Constitution and international human rights treaties. Bearing in mind the expressed preferences and visible tendencies [emerging trends] within the majority of the Muslim minority on religious, social and legal matters, Greece will study possible readjustments with regard to the application of the Sharia Law in Thrace, taking hereby into account its legal obligations and the potential changes of the wishes of the Muslim minority itself.

In the framework of a law, adopted in early 2007, the Ministry of Education and Religion has provided for the appointment of 240 religious faith teachers, and their remuneration, to the three Mufti Offices.
In implementing the letter and spirit of the Lausanne Treaty, Greece fosters the proper functioning of the existing minority schools in Thrace. In parallel, the minority is, more than ever before, determined to bring their children to the public educational system. The Greek State needs to respond to this request.

Children at kindergartens do not have Greek textbooks -actually they do not have any textbook- and do not follow any curriculum. In keeping with international and EU educational standards, the various activities and games at Greek kindergartens serve as a smooth introduction to primary education. Kindergarten teachers, members of the Muslim minority in Thrace, are encouraged to work at kindergartens in areas where there are many Muslims. The number of university-educated kindergarten teachers from the Muslim minority is still low, but the situation is expected to improve in the following years. It is also to be noted that the Special Pedagogic Academy of Thessaloniki is to be converted into a postgraduate Higher Education Training Centre for Intercultural Education, which will contribute to the improvement of the training and the qualifications of the teaching staff in the minority schools.

In general, over the last fifteen years, the Muslim minority has reaped all the benefits of Greece's long membership in the European Union, as have all other Greek citizens. This has been, and continues to be, a tangible proof of Greece's commitment to ensure the smooth integration of the minority in the social, economic and educational fabric of the country.

6. The situation of Roma in Greece poses a number of challenges to Greek authorities and to society in general. The integration of Roma into the society is a complex social issue, which all European countries with a Roma population face. It is a problem which can be solved only through the application of consistent efforts, financial support, and a constructive attitude from all sides involved, including local societies and the Roma themselves. Greek authorities are fully aware of the urgency of this problem and have repeatedly expressed, and shown in practice, their political will to find appropriate and effective solutions.

The Integrated Action Plan for the social integration of Greek Roma focuses on the improvement of their living conditions, which is fundamental to their empowerment as well as to combating social exclusion. The aim is the achievement of permanent housing rehabilitation for all Greek Roma, as far as possible, and the improvement of living conditions in existing settlements

The housing loans program cannot be considered "divisive" for the Roma community. The above loans are allocated on the basis of social assessment criteria established by law, taking into consideration the existing living conditions of the Roma population, such as the number of the applicants' family members, the applicants' low income, the existence of single families or even of health disabilities, which in general put practical obstacles to the access to social benefits and to participation in the public life.

The above program is considered to be highly beneficial, given that it provides its beneficiaries with an advanced type of settlement (permanent buildings) of adequate standard and secure ownership.

On the contrary, major settlement rehabilitation models, instead of integrating families into the existing urban scheme, would not necessarily provide a successful integration model, since, as acknowledged by civil society actors, "mass" rehabilitation schemes may lead to social exclusion. Moreover, the particular scheme implemented by the authorities allows for the beneficiaries' personal participation as well as free choice of the place and type of settlement according to their family bonds, professional needs etc.

7. Greece emphasizes that fact that the big majority of the Greek population identify themselves as Greek Orthodox does not affect the religious freedom of other groups. Positive measures have been adopted currently to further strengthen tolerance and understanding among different religious creeds. Measures to improve the legal status of the Roman Catholic Church in Greece are under consideration. In addition, projects for the construction of a central Mosque in Athens are underway.

The Greek Government once more assures the Independent Expert of their willingness to continue this constructive dialogue with her which in their views reinforces a mutual understanding of the issues under consideration and the sensitivities involved.

A BRIEF INFORMATION ON THE ESTABLISHMENT,OPERATION AND OBJECTIVES OF THE HELLENIC INSTITUTE FOR STRATEGIC STUDIES

The Hellenic Institute for Strategic Studies (HEL.I.S.S.), a non-profit organization, was founded in October 1994.

The Institute came into being by a number of Flag/General retired Officers of the Hellenic Armed Forces and has been aggrandized after the participation of personalities coming from communities such as Academic, Diplomatic, Business, Journalism and from those specialized on international affairs.

The aim of HEL.I.S.S. is to be employed with questions that bring up issues of strategic importance in a geopolitical-geostrategic environment. More specifically:

-To study, research and analyse issues of military strategy significance, of economic aspect, of the human actions that impact negatively against nature and further subjects concerning problems rising in the Hellenic sovereignty, the Balkan peninsula, the existing territorial extent of the European Union , its foreseen enlargement of tomorrow, the general area of the Mediterranean and the Black Seas and/or any other area that may be deemed as necessary.

-To examine Security issues of the above regions.

-To hand in proposals to either government bodies or privates, that are based on studies-analyses on all the above.

Objectives are achieved by:

-Carrying out research

-Presenting issues and their analyses in the form of lectures, seminars or press releases, publishing special notes or bulletins and journals and organizing presentations at home and abroad.

-Cooperation with government bodies, organizations and other respective domestic or foreign foundations/institutions in order to analyze matters of common interest and exchange information on all relative fields.

During the last years, HEL.I.S.S. has carried out studies for the Ministries of Foreign Affairs and National Defence, has organized congresses under the auspices of the Ministries of Aegean, Culture and Development as well as studies and conferences concerning subjects of National interest and Defence programs. Special International congresses for Defence programs of the Hellenic Armed Forces and strategic evaluations on the European future defense and eventualities took place in 1999, 2001, 2003, 2005, 2007. The next is for Nov.2009.

HEL.I.S.S. Issues the bi-monthly magazine “Problimatismoi”.

Δημοκρατία ή Αριστοκρατία (αξιοκρατία): Ολέθρια διάζευξη Δημοκρατία και Αριστοκρατία: Σωτήρια σύζευξη

Του Εμμ. Μικρογιαννάκη, καθηγητού Πανεπιστημίου Αθηνών

Είμεθα όλοι συγκλονισμένοι από τα συμβαίνοντα στη χώρα μας που μαρτυρούν κατά πολλούς παραφροσύνη. Την κατάσταση συνοψίζουν δύο συνθήματα που προβάλλονται εντυπωσιακά στην είσοδο του Πολυτεχνείου. Είναι ένα "κάτω" και ένα "ζήτω": Κάτω η Δημοκρατία και Ζήτω η Αναρχία. Από την σκοπιά μου θα εχαρακτήριζα την σύγχρονη πολιτειακή κατάσταση (στο βιβλίο μου "Παθολογία πολιτευμάτων" έχει το αρχέτυπό της μεταξύ πολλών άλλων) ως χειροκρατία (όχι χηρο- ή χοιροκρατία). Χειροκρατία (γερμανικά Faustrecht) είναι το κράτος ή το δίκαιο της πυγμής, κάνω ό,τι περνά από το χέρι μου. Δεν ελαύνομαι από νόμους ή κάποιες εντολές άλλων, με το χέρι μου (ή την σφιγμένη γροθιά ομοφρόνων) λύνω όλα τα προβλήματα. Μη βιασθείτε να χαρακτηρίσετε την κατάσταση αυτή ως ζούγκλα και να την απαξιώσετε, διότι και οι προηγμένες ή ευνοούμενες κοινωνίες το ίδιο δίκαιο μάλλον πρεσβεύουν με την διαφορά ότι το χέρι εδώ έχει μεγάλη προέκταση. Τί; Την όλη τεχνολογία (ιδίως την πολεμική) που θεωρείται ότι επεκτείνει το ανθρώπινο χέρι. Η απαξίωση της σημερινής καταστάσεως στηρίζεται στο ότι δεν υπάρχει καθόλου το στοιχείο του λόγου. Δεν προβάλλεται ένα αίτημα, ένας σκοπός, ένα όραμα. Γίνεται απλώς καταστροφή.

Εντυπωσιακό στοιχείο είναι ότι οι μειρακίσκοι, οι μικροί μαθητές, μπήκαν στο χορό. Το φαινόμενο δεν είναι άγνωστο στην ιστορία. Ο Πλάτων το βλέπει ως στοιχείο μεγάλης καταπτώσεως στην κοινωνία. Είναι μία νοσηρή κατάσταση, ένα βήμα προ του "εσχάτου νοσήματος" που φέρει το θάνατο.

Στην κατάσταση αυτή δεν υπάρχει σταθερό ήθος. Καθένας είναι παντοδαπός και μεστός πλείστων ηθών. Μπορεί με άλλα λόγια να φορέσει όποια μάσκα ή κουκούλα θέλει. Η υβριστική διάθεση θεωρείται ευπαιδευσία και η αναρχία ελευθερία. Οι εύτακτοι προπηλακίζονται ως εθελόδουλοι. Ο πατέρας εθίζεται στο να ευθυγραμμίζεται με το παιδί. Ο δάσκαλος φοβείται τους μαθητές του και τους θωπεύει. Οι φοιτηταί διδασκάλων ολιγωρούσι (δεν τους δίνουν σημασία). Οι μεγαλύτεροι στα χρόνια το ρίχνουν στα χαριτολογήματα, ίνα μη δοκώσιν είναι δεσποτικο.

Ο Επιτάφιος του Περικλέους διδάσκεται παντού, και στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο. Όλοι διαισθάνονται μάλλον παρά είναι πεπεισμένοι ότι εδώ έχομε υψηλό πολιτικό λόγο. Όταν ερωτηθούν ποιος είναι αυτός αδυνατούν να απαντήσουν. Μπορεί να

παραθέσουν ή να πετάξουν φρασίδια: Χρώμεθα πολιτεία….δημοκρατία κέκληται… φιλοσοφούμεν μετ'ευτελείας εύδαιμον το ελεύθερον το δ'ελεύθερον το εύψυχον, αλλά κάτι το οριστικό δεν αποκομίζομε. Και δεν μας δίδεται καθαρή απάντηση στο θεμελειώδες πολιτειακό ερώτημα και δίλημμα: δημοκρατία ή ολιγαρχία (που είναι αποδεκτή προς συζήτηση, όταν λογίζεται όχι ως πλουτοκρατία αλλά ως αριστοκρατία). Ως απάντηση στο δίλημμα αυτό θα ακούσετε άλλους να επιχειρηματολογούν για τον Περικλή ως τον κορυφαίο δημοκρατικό ηγέτη που προβάλλει δημοκρατία και άλλους που τον θεωρούν ως αριστοκρατικό. Ποια είναι η αλήθεια;

Το ερώτημα έκαιγε και εμένα. Την απάντηση πιστεύω ότι την πήρα το 2004: έτος Ολυμπιακό ή Ολυμπιάς της Ολυμπίας και των Αθηνών. Μεγάλη έξαρση στην Ελλάδα. Η μικρή Ελλαδίτσα εσελάγισε στον κόσμο. Το ίδιο έτος και το προηγούμενο είχα μία ανείπωτη εμπειρία στην Ολυμπία. Κάθε καλοκαίρι έρχονται εκεί στην Ολυμπιακή Ακαδημία (με την υποστήριξη του Ζαγκ Ρογκ και της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής) φοιτητές από όλα τα κράτη (τα 200) της γης, ένα φοιτητής από το κάθε κράτος. Εκεί διδάσκονται από δύο καθηγητές, συνήθως ξένους, το ολυμπιακό ιδεώδες. Με ένα ξένο συνάδελφο κάθε χρόνο είχα αποδεχθεί την ευθύνη της διδασκαλίας. Ετονίσθη εκεί ότι η Ολυμπία (σε στενή πνευματική συσχέτιση με τον Όλυμπο) αντιπροσωπεύει το αριστοκρατικό ιδεώδες του Ελληνικού πολιτισμού. Διδάσκει πώς παράγεται η αρετή, τί είναι ρυθμός, τί κανών βίου, τί ιδεώδης ζωή, ποιό το νόημα της νίκης. Στην Αθήνα, σε ένα άλλο σπουδαίο πόλο του πολιτισμού, καλλιεργείται η ιδέα της ισότητας και προάγεται η δημοκρατία. Ποιο από τα δύο ιδεώδη, όπως τα δίδομε ανάγλυφα, είναι υπέρτερο; Αφήνονται οι φοιτητές να επιλέξουν. Οι συζητήσεις δίδουν και παίρνουν, ιδίως στα διαλείμματα και στις εσπερινές ώρες. Κάθε απόγευμα είχαμε πρακτική άσκηση, δρόμους, πάλη, ακόντιο…Παιδιά και παιδεία. Για να δούμε ένα δρόμο, την σταδιοδρομία. Σταδιοδρόμοι προσέλθετε. Είναι κλητοί, όπως και στα άλλα αγωνίσματα, αθλητές από όλες τις πόλεις-κράτη, από την Αθήνα, την Μίλητο, την Κόρινθο, τις Συρακούσες, την Κυρήνη, την Μασσαλία. Όλοι είναι κλητοί. Δεν είναι ίσοι αλλά δεν έχει κριθεί η διαφορά. Στην Ολυμπία με κανόνες κοινά αποδεκτούς και σε θρησκευτικό πλαίσιο, με ιεροπρέπεια και κοσμιότητα, θα αναδειχθεί ο πρώτος. Και η διάκριση δεν θεωρείται μόνο ως αποτέλεσμα ρώμης αλλά και αρετής, του προσώπου, της οικογενείας του, της πόλεώς του και ευνοίας θεϊκής.

Στην σταδιοδρομία υπάρχουν δύο παράλληλες γραμμές, μία στην αφετηρία και μία στο τέλος. Όσοι παρατάσσονται στην αφετηρία, επί της αυτής ευθείας, θεωρούνται ίσοι. Εδώ κυριαρχεί η ισότητα. Όλοι εξάλλου αποδέχονται τους όρους του αγώνα. Εγγυητές είναι οι Ελλανοδίκες. Στην γραμμή αυτή η δημοκρατία θριαμβεύει. Για πόσο όμως; για λίγο, μηδαμινό χρόνο. Και είναι στιγμιαίος ο χρόνος αυτός, διότι δεν θέλομε να μείνομε σ'αυτόν. Η αφετηρία είναι μόνο ένα πέρασμα. Είναι όμως πέρασμα αναγκαίο, διότι χωρίς αυτό δεν θα επιτύχομε αυτό που αποτελεί αυτοσκοπό, δηλ. την διάκριση. Γίνεται η εκκίνηση με άκουσμα ενός συνθήματος. Ακουγότανε ένα άπιτε. Μπορούσε να είναι και άλλη λέξη ως αποχωρείτε. Κάτι που να εγγυάται το ομού άλλεσθαι (την άμιλλα).

Μετά την εκκίνηση η ισότητα εξαφανίζεται. Γίνεται καπνός. Όλοι είναι άνισοι και κατά τη διαδρομή. Δεν θα είναι άνισοι μόνο στο τέρμα. Δεν εννοείται κάποιος μηχανισμός εξισωτικός που να επαναφέρει διαρκώς την ισότητα στην διαδρομή. Στην γραμμή του τέλους η ανισότητα είναι εμφανής (και επακριβώς σήμερα μετρητή και αναμφισβήτητη). Είναι γνωστός στο τέλος ο πρώτος, ο δεύτερος, ο έσχατος. Εδώ στην γραμμή του τέλους θριαμβεύει η αριστοκρατία. Έχει όμως σημασία η αριστοκρατία, αυτό το ξεκαθάρισμα του αρίστου, αν δεν προϋπάρξει η πρώτη γραμμή; Καμμία. Με απλά λόγια, η μία γραμμή συνεπάγεται την άλλη. Η αριστοκρατία θα λέγαμε βασίζεται στην δημοκρατία και η δημοκρατία αποβλέπει στην αριστοκρατία. Ο ένας πόλος ζητεί τον άλλο. Τα αντίθετα έλκονται. Το αντίξουν συμφέρον, τά εναντιώτατα εν.

Βιασθήκαμε να βγάλομε πολιτικά στμπεράσματα; Καθόλου. Βγήκαν μόνα τους. Στην Ολυμπία με τους φοιτητές (τους μεταπτυχιακούς του πλανήτη μας) ως Ελλανοδίκες (μαζί και αφέτες και κριτές) δίδαμε το σύνθημα της εκκινήσεως: άπιτε (ξεκινήσετε). Πες μια φορά, δύο, άπειρες. Μία στιγμή μου ήλθε εξαίφνης ως έλλαμψη ότι ο Επιτάφιος του Περικλέους τελειώνει με την λέξη άπιτε. Πήγα στο Σπουδαστήριο για να ελέγξω τί σημασία έχουν δώσει άπειροι μελετητές και σχολιαστές (και όχι μόνο ένας όπως θα επέβαλε ένας κομματικός παράγοντας με παρωπίδες). Τί είδα; ότι όλοι εξηγούσαν το άπιτε ως: και τώρα διαλυθείτε ήσυχα, κάτι σαν: ώρα για ύπνο. Ακούσατε ένα λόγο, ευχαριστηθήκατε, κλάψατε τους νεκρούς, τώρα πηγαίνετε. Τί βγαίνει τώρα με την νέα ερμηνεία του άπιτε. Ο Περικλής με όλο τον λόγο του (και πάντοτε στο νού του να δώσει στο τέλος ένα σύνθημα για αγώνα)άναψε τις ψυχές των ακροατών του, τους έδωσε ένα θελκτικό όραμα, εξήγησε το μεγαλείο της θυσίας για την κοινότητα, την σημασία να ζούμε για τους άλλους και να γινόμεθα εραστές της πόλεως σε όλη την διαχρονία της πόλεως που έχει παρελθόν, νύν και μέλλον. Και στο τέλος έδωσε το σύνθημα που τους ρίχνει στον αγώνα εκείνο που μεγαλώνει τους ίδιους και την πόλη. Το άπιτε είναι η αρχή και έχει υψηλό στόχο, το θρίαμβο.

***

Η ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Ομιλητής Δρ Σταμάτης Γεωργούλης (1)

Ο Τούρκος πρωθυπουργός Ερντογάν κατά τη διάρκεια της ανεπίσημης επίσκεψής του στην ελληνική Θράκη στις 9 Μαΐου 2004, ενεργώντας με ιδιαίτερη προσοχή αποκάλεσε τους Μουσουλμάνους "αδελφούς της Θράκης" και όχι "Τούρκοι μας", όπως συνήθιζαν να τους αποκαλούν πεισματικά οι προκάτοχοί του πολιτικοί, πυροδοτώντας συχνά ένα κλίμα εθνικισμού και έντασης μεταξύ των δυο χωρών. Ο κ. Ερντογάν τόνισε μάλιστα με έμφαση ότι "είστε πολίτες της Ελλάδας και ταυτόχρονα της Ευρωπαϊκής Ένωσης" και τους παρότρυνε να εργαστούν για την πρόοδο της Ελλάδας αφού το μόνο που θα κάνουν είναι να επωφεληθούν και οι ίδιοι, χωρίς βεβαίως να χάσουν τις αξίες τους, αλλά ούτε και αποφύγουν να ενσωματωθούν στην σύγχρονη ελληνική κοινωνία [2].

Οι δηλώσεις αυτές λειτούργησαν κατευναστικά, ξεπερνώνοντας τους μακροχρόνιους σκοπέλους που δηλητηρίαζαν το ταραγμένο τοπίο των ελληνοτουρκικών σχέσεων.

Η Τουρκική πλευρά κατηγορούσε την ελληνική για καταπίεση της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης και η ελληνική πλευρά για εξόντωση της ελληνικής ορθόδοξης μειονότητας της Κωνσταντινουπόλεως, Ίμβρου και Τενέδου.

Άλλωστε ο Τούρκος πρωθυπουργός αναγνώρισε ότι και οι μειονότητες στη χώρα του αντιμετωπίζουν προβλήματα. Και γνωρίζει πολύ καλά ότι όσο τα προβλήματα τα παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία παραμένουν άλυτα, τόσο η πόρτα της Ευρωπαϊκής Ένωσης γι αυτήν θα παραμένει ερμητικά κλειστή.

Στο σημείο αυτό είναι ιδιαίτερα χρήσιμη μια σύντομη ιστορική αναφορά στη μουσουλμανική θρησκευτική μειονότητα της Θράκης που προέκυψε αναγκαστικά σύμφωνα με τη συνθήκη της Λοζάνης του 1923. Η μουσουλμανική αυτή θρησκευτική μειονότητα [3] έχει τις ίδιες ιστορικές καταβολές με τις υπόλοιπες μουσουλμανικές και τουρκικές μειονότητες που δημιουργήθηκαν στα Βαλκάνια με την κατάληψη της Θράκης, αρχικά [4] το 1352 και της Κωνσταντινουπόλεως τελικά το 1453, από τους Οθωμανούς Τούρκους που παρέμειναν στη περιοχή για 6 περίπου αιώνες μέχρι την οριστική κατάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας το 1920.

Όταν ξέσπασε η ελληνική επανάσταση του 1821 που οδήγησε στην αναγνώριση της Ελληνικής ανεξαρτησίας το 1830 από την Οθωμανική Αυτοκρατορία, η Ελλάδα υποχρεώθηκε να δεσμευτεί για την προστασία όλων των μειονοτήτων της επικράτειάς της και μεταξύ αυτών και της μουσουλμανικής, δεδομένου ότι στη χώρα κυριάρχησε ένα πνεύμα εθνικής κάθαρσης, εξαιτίας της μακροχρόνιας καταπιεστικής οθωμανικής διακυβέρνησης.

Έτσι τόσο με το πρωτόκολλο του Λονδίνου του 1830 που κατοχύρωσε την ελληνική ανεξαρτησία, όσο επίσης και με τη Συνθήκη της Κωνσταντινουπόλεως του 1881, τη Συνθήκη Ειρήνης των Αθηνών του 1913, τη Συνθήκη των Σεβρών του 1920 και τη Συνθήκη της Λοζάνης του 1923, καθώς και τους εσωτερικούς ελληνικούς νόμους 2345/1920 και 1920/1991 η χώρα κατοχύρωσε ρητά και ανεπιφύλακτα τη θρησκευτική ελευθερία των μουσουλμάνων στην ελληνική έννομη τάξη [5].

Πάντως η μουσουλμανική μειονότητα ήταν και παρέμεινε μια μικρή σχετικά με τον συνολικό πληθυσμό της χώρας θρησκευτική πληθυσμιακή ομάδα, που αποτελεί μόλις και μετά βίας το 1% περίπου του συνολικού πληθυσμού της χώρας. Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι η Ελλάδα είναι από τις πλέον ομογενείς πληθυσμιακά χώρες σε ολόκληρη την Ευρώπη. Η μειονότητα ανέρχεται σήμερα σε 105.000 περίπου άτομα [6] τουρκογενούς, πομακικής και αθιγγανικής προέλευσης [7], που κατοικούν σχεδόν αποκλειστικά στους τρεις νομούς της Ελληνικής Θράκης δηλαδή Έβρου, Ροδόπης και Ξάνθης ως εξής:

(1) Ο Δρ Σταμάτης Γεωργούλης είναι καθηγητής Διεθνούς Δικαίου του Ανωτάτου Στρατιωτικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της Στρατιωτικής Σχολής των Ευελπίδων.

	Τουρκογενείς	Πομάκοι	Αθίγγανοι	Σύνολο
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ	1800	1700	5000	8500
ΝΟΜ. ΞΑΝΘΗΣ	7000	35000	5000	47000
ΝΟΜ. ΡΟΔΟΠΗΣ	41000	5500	4000	49500
ΣΥΝΟΛΟ	49800	42200	14000	105.000

Η μειονότητα αυτή ανήκει στη συντριπτική της πλειοψηφία στο σουννιτικό χανεφιτικό δόγμα που θεωρείται ως το ορθόδοξο δόγμα στους κόλπους του Ισλάμ. Αρκετοί είναι όμως οι μουσουλμάνοι στα ορεινά των Νομών Ροδόπης και Έβρου που ανήκουν στη θρησκευτική τάση των μπεκτασήδων [8] κιζιλμπάζηδων του αλεβητικού δόγματος. Το θρησκευτικό αυτό δόγμα θεωρείται σύμφωνα με τη γνώμη της ισλαμικής πλειοψηφίας ως αιρετικό. Είναι πάντως γεγονός ότι το σύνολο των μουσουλμάνων της Θράκης υπάγεται στη δικαιοδοσία των τριών μουφτήδων, Ξάνθης, Κομοτηνής και Διδυμοτείχου.

Οι μουσουλμάνοι της Ελλάδας εξαιρέθηκαν της ανταλλαγής των πληθυσμών της Συνθήκης της Λοζάνης του 1923, σύμφωνα με την αρχή της αμοιβαιότητας που επέτρεπε παράλληλα την παραμονή στην Κωνσταντινούπολη, Ίμβρο και Τένεδο των Ελλήνων ορθοδόξων υπηκόων της Τουρκίας.

Η συντριπτική πλειοψηφία της μειονότητας διαμένει στους τρεις Νομούς της Ελληνικής Θράκης την Ξάνθη, τη Ροδόπη και τον Έβρο, ενώ ανεξακρίβωτος αριθμός έχει μεταναστεύσει στην Τουρκία, τη Δυτική Ευρώπη καθώς και στα μεγάλα αστικά κέντρα της Ελλάδας όπως τη Θεσσαλονίκη και κατά κύριο λόγο την Αθήνα.

Η μειονότητα είναι οργανωμένη σε τρεις Μουφτείες της Ξάνθης, της Κομοτηνής και του Διδυμοτείχου με επικεφαλής το Μουφτή [9], που αποτελεί τον ανώτατο θρησκευτικό, πνευματικό, δικαστικό και διοικητικό λειτουργό στους κόλπους της μειονότητας με ευρύτατες θρησκευτικές, διοικητικές, δικαστικές και διαχειριστικές αρμοδιότητες. Ο Μουφτής σύμφωνα με το νόμο "ασκεί δικαιοδοσία μεταξύ μουσουλμάνων Ελλήνων πολιτών της περιφερείας του επί γάμων, διαζυγίων, διατροφών, επιτροπειών, κηδεμονιών, χειραφεσίας ανηλίκων, ισλαμικών διαθηκών και της εξ αδιαθέτου διαδοχής εφόσον οι σχέσεις αυτές διέπονται από τον Ιερό Μουσουλμανικό Νόμο [10]".

Κατά συνέπεια αποτελεί τον ανώτατο δικαστικό λειτουργό της μουσουλμανικής μειονότητας, που δικάζει με την ιδιότητα του Ιεροδίκη επί τη βάσει της "Σαρία [11]", δηλαδή του Μουσουλμανικού Ιερού Δικαίου. Παράλληλα ασκεί και καθήκοντα θρησκευτικής φύσεως που πηγάζουν από το ίδιο δίκαιο, όπως σχετικές γνωμοδοτήσεις, διορισμούς και παύσεις μουσουλμάνων θρησκευτικών λειτουργών και τέλεση ή επικύρωση θρησκευτικών γάμων μεταξύ μουσουλμάνων.

Με άλλα λόγια ο Μουφτής στην Ελλάδα έχει περιβληθεί θεσμικά με πλήθος αρμοδιοτήτων και εξουσιών τις οποίες δεν διέθετε ασφαλώς επί οθωμανικής περιόδου, αφού ήταν απλά και μόνο θεολόγος και όχι ιερωμένος εντεταλμένος με την σύνταξη και έκδοση ιερονομικών γνωμοδοτήσεων τους "φετβάδες [12]", σύμφωνα με το ιερό δίκαιο, χωρίς αυτές πάντως να είχαν υποχρεωτική ισχύ για το φυσικό φορέα της ισλαμικής δικαιοσύνης τον καδή [13].

Το γεγονός αυτό καθιστά το θεσμό του Μουφτή ιδιότυπο (ιδιόμορφο) θεσμό της εσωτερικής έννομης τάξης με παγκόσμια ίσως μοναδικότητα, αφού κανένας άλλος ομόλογός του Μουφτής δεν διαθέτει ανάλογες ή αναλογικές με το Μουφτή της Ελλάδας αρμοδιότητες [14].

Η μειονότητα αυτή διέπεται από ένα εξαιρετικά ισχυρό προστατευτικό νομικό πλαίσιο και βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση με την ελληνική μειονότητα της Τουρκίας λόγω του καθεστώτος της αμοιβαιότητας που έχει επιβάλλει η Συνθήκη της Λοζάνης του 1923 και η οποία έχει σχεδόν εξοντωθεί ολοκληρωτικά σήμερα.

Πάντως αναφορικά με το γεγονός της εκλογής μουφτή στις μουφτείες της Θράκης την οποία σκόπιμα επιχειρούν να επιβάλλουν από το 1990 και μετέπειτα ορισμένοι κύκλοι που ελέγχονται από το Τουρκικό Προξενείο της Κομοτηνής, σε καμιά νομική διάταξη δεν προβλέπεται "εκλογή" των μουσουλμάνων θρησκευτικών λειτουργών. Αλλά και οι δυο προγενέστερες διεθνείς συνθήκες (Αθηνών 1913 και Σεβρών 1920), παρόλο που αναφερόταν στη λέξη εκλογή, ουδέποτε στην πράξη εφαρμόστηκε αυτή η διαδικασία στα 70 χρόνια ισχύος του Νόμου 2345/1920. Κάτι τέτοιο δεν χρειάστηκε ούτε ζητήθηκε ποτέ από τους ίδιους τους μουσουλμάνους, λόγω αδυναμίας εφαρμογής ακόμη και στην ίδια την Τουρκία, αλλά και τις υπόλοιπες ισλαμικές χώρες, με αποτέλεσμα αυτός να περιπέσει σε αχρησία. Άλλωστε όταν τέθηκε σε ισχύ η Συνθήκη Ειρήνης των Αθηνών του 1913 η Θράκη δεν αποτελούσε ακόμη τμήμα της Ελληνικής επικράτειας και κατά συνέπεια οι διατάξεις της κατέστησαν άνευ αντικειμένου μετά την υποχρεωτική ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας το 1923.

Τη διαδικασία της μη εκλογής άλλωστε δικαιολογεί και η παγκόσμια σχεδόν πρακτική, αφού κανένας άλλος μουφτής σε όλο σχεδόν τον κόσμο δεν εκλέγεται, αλλά διορίζεται από την Κυβέρνηση, όπως για παράδειγμα ο Μουφτής στην Τουρκία καθώς και στο σύνολο των υπολοίπων ισλαμικών χωρών [15].

Από την παγκόσμια αυτή πρακτική δεν θα μπορούσε ασφαλώς να εξαιρεθεί και ο μουσουλμάνος θεολόγος Έλληνας πολίτης και κάτοικος της Κομοτηνής κ. Ιμπραήμ Σερίφ, ο οποίος διεκδίκησε το αξίωμα του Μουφτή με την υποστήριξη των δυο ανεξάρτητων Βουλευτών Ροδόπης και Ξάνθης. Κατάφερε μάλιστα με πρωτότυπο και "αντικανονικό" κατά την άποψη των ελληνικών Αρχών τρόπο την εκλογή του από πιστούς της Μουφτείας Ροδόπης, μέσα στα Τεμένη δια ανατάσεως της χειρός στις 28 Δεκεμβρίου 1990. Άγνωστη στην ελληνική εσωτερική έννομη τάξη η πρακτική αυτή, ουδέποτε αναγνωρίστηκε από την επίσημη Πολιτεία και ο "αυτοεκλεγμένος" με τον ιδιάζοντα αυτό τρόπο "μουφτής" χαρακτηρίστηκε ως "νόθος ή ψευδομουφτής [16]" από την επίσημη Πολιτεία.

Το κράτος διόριζε πάντα τους μουφτήδες κατά πάγια πρακτική που υποστηρίχτηκε και από τους μουσουλμάνους πιστούς τους. Αυτό συνέβη πέντε συνεχόμενες φορές στη Μουφτεία Ροδόπης κατά τα έτη 1920, 1935, 1944, 1949 και 1985. Οι μουσουλμάνοι πιστοί της μουφτείας αυτής αποδέχτηκαν ανεπιφύλακτα και με σεβασμό τους διορισμένους θρησκευτικούς λειτουργούς τους, όπως απαιτεί η ισλαμική παράδοση και πίστη.

Κατά συνέπεια ο κ. Σερίφ βρέθηκε ευθύς εξ αρχής σε ευθεία αντιπαράθεση με τον επίσημα τοποθετημένο από τις Αρχές Μουφτή της Ροδόπης και επομένως και με την επίσημη Πολιτεία. Το ίδιο συνέβη άλλωστε και με το Τοποτηρητή της Μουφτείας της Ξάνθης κ. Αγγά, ο οποίος αρνήθηκε να αναγνωρίσει τον

νόμιμα διορισμένο Μουφτή Ξάνθης Εμίν Σινίκογλου. Αποτέλεσμα αυτή της κατάστασης είναι να υπάρχουν σήμερα δυο νόμιμα τοποθετημένοι μουφτήδες ο Μέτσο Τζεμαλή στη Ροδόπη και ο Εμίν Σινίκογλου στην Ξάνθη, οι οποίοι αναγνωρίζονται μεν από την Ελλάδα όχι όμως από την Τουρκία. Αντίθετα οι μη νόμιμα διορισμένοι κκ. Αγγά στη Ξάνθη και Σερίφ στη Κομοτηνή αναγνωρίζονται μεν από την Τουρκία, όχι όμως και από την Ελλάδα. Η κατάσταση αυτή συχνά δημιουργεί συχνά εντάσεις και προστριβές.

Στο πεδίο τώρα της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενώ η Ελλάδα αναγνωρίζει ρητά όλες τις διεθνείς συμβάσεις και εφαρμόζει τους κανόνες προστασίας των δικαιωμάτων της μουσουλμανικής μειονότητας, αντίθετα η Τουρκία τους παραβιάζει συστηματικά και κατ' εξακολούθηση από το 1923, άλλοτε με πράξεις του ιδίου του κράτους και άλλοτε με παραλήψεις και σκόπιμες ανοχές.

Τα άρθρα 14 και 37 μέχρι και 44 της Συνθήκης της Λοζάνης προστατεύουν ολοσχερώς όλα των δικαιώματα της ελληνικής ορθόδοξης μειονότητας στην Τουρκία, όπως και της μουσουλμανικής μειονότητας στην Ελλάδα σύμφωνα με τη βασική αρχή της αμοιβαιότητας που είναι βασική αρχή του Διεθνούς Δικαίου και αναφέρεται ρητά στο άρθρο 45 της ιδίας συνθήκης.

Ωστόσο όμως η Τουρκία στα 80 περίπου χρόνια εφαρμογής της συνθήκης αυτής παραβίασε συστηματικά όλα τα άρθρα της, προκαλώντας άλλοτε σκόπιμα και άλλοτε με τη συστηματική ανοχή της τα γεγονότα του Σεπτεμβρίου του 1955 στα οποία 5000 ελληνικές κατοικίες και καταστήματα στην Κωνσταντινούπολη κάηκαν και 16 Έλληνες δολοφονήθηκαν, περιορίζοντας την εκλογή του Πατριάρχη μόνο μεταξύ Τούρκων υπηκόων ορθοδόξων κληρικών, αφαιρώντας τεράστια τμήματα των ακινήτων περιουσιών των Ελλήνων της Τουρκίας και κλείνοντας οριστικά τις πόρτες της Θεολογική Σχολής της Χάλκης για την οποία όμως πρόσφατα ο Τούρκος πρωθυπουργός Ερντογάν "δέχτηκε να δεσμευτεί για πρώτη φορά δημοσίως για την επαναλειτουργία της… [17]".

Αποτέλεσμα αυτής της κατάφορης παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ελλήνων ορθοδόξων της Τουρκίας είναι η ριζική συρρίκνωσή τους σε 2000 περίπου υπερήλικες, ενώ αντίστροφα η μουσουλμανική μειονότητα της Ελλάδας απολαμβάνει όλων των δικαιωμάτων της ελληνικής πολιτείας χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυξάνεται αριθμητικά υπερβαίνοντας σήμερα τις 100 και πλέον χιλιάδες.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους η Ελλάδα πρέπει να απαιτήσει της εφαρμογή των διεθνών συνθηκών και η Τουρκία να τις σεβαστεί εάν βεβαίως επιθυμεί να διατηρήσει ελπίδες για να καταστεί τελικά ένα κράτος δικαίου και να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής οικογένειας.

---

[2] Εφημερίδα το Βήμα, Κυριακή 9/5/2004, σελίδα Α6.

[3] Στο ίδιο σελ. 107-183.

[4] Γεώργιος Βογιατζής "Η Πρώιμη Οθωμανοκρατία στη Θράκη. Άμεσες δημογραφικές συνέπειες" Ηρόδοτος 1998, σελ. 85.

[5] Βλ. σχ. Σταμάτη Γεωργούλη <<Ο θεσμός του Μουφτή στην ελληνική και αλλοδαπή έννομη τάξη>>, Α.Ν.Σάκκουλα,1993, σελ. 23-26.

[6] Ανεπίσημες κατά προσέγγιση εκτιμήσεις μελετητών της περιοχής της Θράκης, διότι η Ελλάδα έχει παύσει από το έτος 1951 να καταγράφει τον πληθυσμό της στις επίσημες απογραφές με βάση το θρήσκευμα, γεγονός που επιτρέπει άλλοτε την υπέρμετρη και σκόπιμη αριθμητική διόγκωση των μελών της μειονότητας και άλλοτε την σημαντική αριθμητική συρρίκνωση του πληθυσμού της ανάλογα με τις επιδιωκόμενες σκοπιμότητες της κάθε πλευράς που τις επιχειρεί.

[7] Για τη <<φυλετική πανσπερμία>> της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης που εκτός από τον κλασσικό επίσημο διαχωρισμό σε Τουρκογενείς, Πομάκους και Αθιγγάνους περιλαμβάνει επίσης σε μικρούς αριθμούς μουσουλμάνους Γιουρούκους, Ταταρομογγόλους, Κιρκάσιους, Κούρδους, Νέγρους και Αραπάδες, βλ.σχ. στο Στ. Γεωργούλη, όπ.π σελ. 42.

[8] Ο αριθμός των πιστών αυτών υπολογίζεται σε 1.500 περίπου οπαδούς και διαμένει στα χωριά Χλόη, Άνω και Κάτω Καμπή, Μυρτίσκη και Χαμηλό του Νομού Ροδόπης καθώς και στα χωριά Μικρό Δέρειο, Πετρόλοφος, Σιδηρώ, Ρούσσα, Γονικό, Άνω και Κάτω Μικράκιο, Κισσός και Ουράνια του Νομού Έβρου. Οι μυημένοι πιστοί λατρεύουν το γαμπρό του Μωάμεθ τον Αλή και πολλούς χριστιανούς Αγίους όπως τον Άγιο Γεώργιο, τον Άγιο Δημήτριο, τον Προφήτη Ηλία, ενώ αποδίδουν τιμές και στην Παναγία. Οι πομάκοι αυτοί επιτρέπουν μεταξύ τους την οινοποσία και επιδίδονται σε μυστηριακές τελετές μέσα στα ιερά μοναστηριακά τους συγκροτήματα τους τεκέδες. Ονομαστότερος τεκές στην περιοχή είναι ο τεκές το Κιζίλ Ντελή στο χωριό Ρούσσα του Σουφλίου. Βλ.σχ. Ζεγκίνης Ευτράτιος <<Ο Μπεκτασισμός στη Δυτική Θράκη. Συμβολή στη διάδοση του μουσουλμανισμού στην Ελλάδα>>, ΙΜΧΑ, 1989.

[9] Περισσότερα για το θεσμό του Μουφτή στην Ελλάδα βλ. στο Σ. Μηναϊδη <<Η θρησκευτική ελευθερία των μουσουλμάνων στην ελληνική έννομη τάξη>>, Α. Ν. Σάκκουλας, 1990, Ζ. Μέκο <<Οι αρμοδιότητες του μουφτή και η ελληνική νομοθεσία>>, Α.Ν.Σάκκολας, 1991, Ζ. Μέκο <<Ο μουφτής και η ελληνική νομοθεσία>>, Α.Ν.Σάκκουλας, , Γ. Μπεκιαρίδης <<Οι Μουφτήδες ως θρησκευτικοί ηγέται των μουσουλμάνων της περιφερείας των και ως δημόσιαι αρχαί>>.

[10] Άρθρο 5 του Νόμου 1920/1991 ΦΕΚ 182/Α 24/12/1990.

[11] Sharia=Σαρία=Σερή=Μουσουλμανικό Ιερό Δίκαιο.

[12] Fetva=Φετβά=Ιερονομική ρήτρα, γνώμη νομοδιδασκάλου του Ιερού Μουσουλμανικού Δικαίου.

[13] Cadi=καδή= φυσικός μουσουλμάνος δικαστής βλ. σχ. στο Στ. Γεωργούλης, όπ.π. σελ. 20.

[14] Σταμάτη Γεωργούλη "Ο θεσμός του μουφτή…", όπ.π. σελ. 145.

[15] Διορισμός Μουφτή ισχύει εκτός από την Τουρκία και στην Αίγυπτο, το Μαρόκο, την Τυνησία, την Ιορδανία, την Αλγερία, το Λίβανο, τη Ρουμανία, το Ισραήλ για τα κατεχόμενα Παλαιστινιακά εδάφη και τη Γαλλία από τις Αραβικές χώρες για τα 4.000.000 περίπου των μουσουλμάνων που στην πλειοψηφία τους προέρχονται από Αραβικές χώρες., στο Στ. Γεωργούλη, ό.π., σελ. 110-111.

[16] Ανεπίσημος χαρακτηρισμός που βρήκε μεγάλη απήχηση σε σημαντική μερίδα της ελληνικής κοινής γνώμης και του τύπου.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗ ΓΑΖΑ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΑΜΑΣ ΑΝΑΛΥΣΗ - ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Υπό Υποστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη
Πρώην ΑΚΑΜ ΤΕΛ ΑΒΙΒ

Η ξαφνική επίθεση του Ισραήλ στη Γάζα, εκείνο το πρωινό της 27ης Δεκ. 2008, ξάφνιασε τον πολύ κόσμο, όχι όμως τους γνωρίζοντας τα τεκταινόμενα της περιοχής, οι οποίοι περίμεναν την αντίδραση του Ισραήλ. Αλλά γιατί την περίμεναν και τι έκαναν οι Παλαιστίνιοι της Γάζας θα διερωτηθούν άλλοι; Τι έπαθαν ξαφνικά οι Ισραηλινοί και γιατί επιτέθηκαν μόνο στην Γάζα και όχι και στην Δ. Όχθη, όπου κατοικεί η πλειοψηφία των Παλαιστινίων; Γιατί δεν υπήρξαν αντιδράσεις από την ηγεσία των Παλαιστινίων , αλλά και των Αραβικών κρατών, μαζικές διαδηλώσεις και ταραχές στον Αραβικό κόσμο γενικότερα; Δεν υπάρχει ενιαία ηγεσία των Παλαιστινίων και αν ναι γιατί συμβαίνει αυτό; Και τέλος πάντων ποια είναι αυτή η ΧΑΜΑΣ, τι πιστεύουν, τι επιδιώκουν, τι δυνατότητες έχουν; Τι πρόκειται να γίνει στο μέλλον;

Πολλά είναι τα ερωτηματικά που γεννώνται ακόμη και σήμερα από εκείνη την ¨Χριστουγεννιάτικη¨ σύρραξη στη Γάζα, η οποία μετά από 22 ημέρες τρόμου, φρίκης, αίματος και πόνου, στα οποία θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε όσο μπορούμε πιο αντικειμενικά, χωρίς να παρασυρθούμε από συναισθήματα, ώστε να μπορέσουμε να δώσουμε την πραγματική διάσταση του θέματος και να καταλάβουμε τι συμβαίνει στην περιοχή. Θα ξεκινήσουμε από την αρχή, με περιγραφή της ΧΑΜΑΣ, καθόσον αποτελεί το κλειδί των εξελίξεων στην περιοχή .

"Vox populi - vox Dei" , "η φωνή του λαού είναι η φωνή του Θεού" έλεγαν οι Ρωμαίοι, αλλά όπως κάθε χρησμός, μπορεί να ερμηνευτεί με πολλούς τρόπ ο υ ς .

Αναφερόμαστε στα αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών που έγιναν στην Παλαιστίνη τον Ιανουάριο 2006, με την νίκη της Χαμάς, που σχημάτισε την νέα κυβέρνηση της Παλαιστινιακής Αρχής (ΠΑ) και προκάλεσαν σοκ στην Ευρώπη, στην Αμερική και φυσικά στο άμεσα ενδιαφερόμενο, το κράτος του Ισραήλ. Φονιάδες, τρομοκράτες, προπαγανδιστές του μίσους, δολοφόνοι, φονταμενταλιστές, βομβιστές αυτοκτονίας κλπ είναι μερικοί μόνον από τους χαρακτηρισμούς που έχουν αποδοθεί στο κίνημα της Χαμάς. Έχουν γραφτεί πολλά για τις εξελίξεις στην περιοχή, στο παρόν όμως θα αναφερθούμε στο άγνωστο αυτό Παλαιστινιακό Ισλαμικό κίνημα(παρά τις πρόσφατες αναφορές των ΜΜΕ κατά την διάρκεια των στρατιωτικών επιχειρήσεων), για να γνωρίσουμε ποια είναι η Χαμάς, τι πιστεύει, τι επιδιώκει και πως εμφανίσθηκε στο πολιτικό προσκήνιο της Μέσης Ανατολής και φυσικά στις εξελίξεις που ακολούθησαν την ανάληψη της εξουσίας στη Γάζα από τη Χαμάς και τελικά πως φθάσαμε στα τελευταία γεγονότα με τις αεροπορικές επιδρομές και τις χερσαίες επιχειρήσεις των IDF (Israel Defense Forces) , την εισβολή στην Γάζα και την τελική αποχώρηση, μετά την μονομερή ανακωχή που αποφάσισε το Ισραήλ στις 19 Ιαν. 2009.

Η Λωρίδα της Γάζας είναι μία στενή λωρίδα γης στο ΝΔ άκρο της Παλαιστίνης ή του κράτους του Ισραήλ, που συνορεύει προς Βορρά και Ανατολάς με το Ισραήλ, προς Νότο με την Αίγυπτο, μήκους 41 ΚΜ και πλάτους από 6-12ΚΜ περίπου, συνολικά 360 τετρ. ΚΜ. Οι κάτοικοί της ανέρχονται σε 1,4 εκατομμύρια και πλέον με την οριστική αποχώρηση των Ισραηλινών το

2005 είναι μόνο Παλαιστίνιοι.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Χαμάς στα αραβικά σημαίνει ζήλος ή θάρρος και είναι το ακρωνύμιο για το Harakat Al Muqawima Al Islamiyya, δηλαδή Κίνημα Ισλαμικής Αντίστασης. Η Χαμάς ιδρύθηκε στις 15 Δεκ. 1987, στη Γάζα, αμέσως μετά την έναρξη της πρώτης Ιντιφάντα (1987-1992). Η δεύτερη παλαιστινιακή Ιντιφάντα άρχισε τον Σεπ. 2000 και ουσιαστικά τελείωσε το 2005. Ιδρύθηκε ως ένοπλη πτέρυγα του Ισλαμικού Φονταμενταλιστικού Κινήματος των Αδελφών Μουσουλμάνων (Ikhwan al-Muslimin) , το οποίο είχε ιδρυθεί στη Γάζα το 1946. Οι ιδρυτές της Χαμάς ήσαν : Ο Σείχης Ahmad Yassin ιστορικός πνευματικός της ηγέτης , ο οποίος σκοτώθηκε το 2004 από Ισραηλινή αεροπορική επιχείρηση στη Γάζα, ο Abd al-Fattah Dukhan, Muhammed Shama, o Ibrahim al-Yazuri, o Issa al-Najjar, o Salah Shehadeh και ο 'Abd al-Aziz Rantisi.

Το σύνθημα της Χαμάς είναι ότι " ***ο Θεός είναι ο στόχος της , ο Προφήτης είναι το πρότυπό της, το Κοράνι είναι το Σύνταγμά της, η Τζιχάντ (Ιερός Πόλεμος) είναι η οδός της και ο θάνατος εις το όνομα του Θεού είναι η υψηλότερη επιθυμία της***".

Η Σημαία της Χαμάς

Η Χαμάς απορρίπτει "κάθε επαφή με το Ισραήλ, τις αποκαλούμενες ειρηνευτικές διαδικασίες και τις διεθνείς συνδιασκέψεις, ως ανίκανες να αποδώσουν δικαιοσύνη ή να αποκαταστήσουν τα δικαιώματα των καταπιεσμένων και πιστεύει ότι η λύση για το παλαιστινιακό ζήτημα υπάρχει μόνο μέσα από την συνεχή και αδιάλλακτη ένοπλη αντίσταση και αντιπαράθεση (Τζιχάντ) με τους ¨σιωνιστές¨, οι οποίοι θα πρέπει να εκδιωχθούν από την ιερή γη της Παλαιστίνης". Η Χαμάς θεωρεί ότι η γη της Παλαιστίνης, στην οποία συμπεριλαμβάνεται όλο το σημερινό Ισραήλ, χωρίς τα υψώματα του Γκολάν (που ανήκουν στην Συρία και κατελήφθησαν από το Ισραήλ το 1973) **είναι η Ισλαμική πατρίδα, Ιερή γη για τις επερχόμενες γενιές των Μουσουλμάνων μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως, που δεν μπορεί να παραδοθεί ποτέ σε μη μουσουλμάνους. Υποστηρίζει ότι ο Τζιχάντ για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης από το Ισραήλ, που είναι κατακτητής αυτής της γης είναι θρησκευτικό καθήκον για κάθε μουσουλμάνο (και όχι μόνο για τους Παλαιστίνιους) και να εξαφανίσει το κράτος του Ισραήλ. Μάλιστα η Χαμάς όχι μόνο δεν αναγνωρίζει το Ισραήλ, ως κυρίαρχο κράτος, αλλά αναφέρεται σε αυτό στην Διακήρυξη της, του 1988, ως "σιωνιστική οντότητα".**

`Η Χαμάς είναι μια μαχητική οργάνωση αλλά συγχρόνως και ένα μαζικό κοινωνικό, πολιτικό και θρησκευτικό κίνημα δομημένο σε τρεις Πτέρυγες. Η πρώτη πτέρυγα είναι το πολιτικό σκέλος με επικεφαλής μέχρι το 2005 τον εκτελεσθέντα **Σεΐχη Αχμάντ Γιασίν**(ο πολιτικός της ηγέτης σήμερα είναι ο **Μεσσάλα,** που ευρίσκεται στην Συρία, για λόγους ασφαλείας), που ασχολείται με την πολιτική γραμμή του κινήματος, την παραγωγή ενημερωτικών φυλλαδίων, την ανεύρεση οικονομικών πόρων (μεγάλος χρηματοδότης η Σαουδική Αραβία και τώρα το Ιράν), την οργάνωση και λειτουργία φιλανθρωπικών οργανώσεων, το κτίσιμο Σχολείων, Τζαμιών, Νοσοκομείων και γενικά με φιλανθρωπίες και κοινωνικά προγράμματα. Η δεύτερη πτέρυγα είναι η υπηρεσία πληροφοριών, γνωστή ως **Al - Majd** (Δόξα), η οποία εκτός από καθήκοντα εσωτερικής αστυνόμευσης στην Γάζα προέβαινε (και προβαίνει) σε εξουδετερώσεις (εκτελέσεις) παλαιστινίων ¨συνεργατών¨ με το Ισραήλ, καθώς και μια άλλη υπηρεσία "ηθικής" ασφάλειας, που καταδιώκει όσους παραβιάζουν τον Ισλαμικό νόμο. Η Τρίτη πτέρυγα είναι η επιχειρησιακή τοιαύτη,με τις γνωστές Ταξιαρχίες **Ιζ Αλ Ντιμ Αλ Κασάμ** (Izz al-Dim al-Qassam brigades), στη μνήμη του εν λόγω Σεΐχη, του πατέρα της σύγχρονης αραβικής αντίστασης που σκοτώθηκε από τους Βρετανούς το 1935.

Ο πρωθυπουργός Ισμαήλ Χανίγιε

Οι Ταξιαρχίες είναι υπεύθυνες για πολλές επιθέσεις αυτοκτονίας με τους **Shahid** της (μάρτυρες) εντός του Ισραήλ, τη Δ. Όχθη και τη Γάζα και για πολλές άλλες ενέργειες, που άλλοι ονομάζουν τρομοκρατικές και άλλοι πράξεις αντίστασης, εξαρτάται από ποια γωνία βλέπει κανείς τα γεγονότα, καθώς και ποιοι είναι οι στόχοι. Π.χ. αν ο στόχος είναι άμαχοι πολίτες, αθώα γυναικόπαιδα κλπ τότε θεωρούμε ότι είναι τρομοκρατική ενέργεια, ενώ αν είναι στρατιωτικά ένοπλα τμήματα τότε είναι πράξη αντίστασης.

Μέχρι το 2004 η δύναμη της Χαμάς περιοριζόταν σχεδόν μόνο στη λωρίδα της Γάζας, όπου είχε τον απόλυτο έλεγχο σε θέματα τάξης και ασφάλειας. Τον Μάιο 2005 η Χαμάς κέρδισε πάνω από το 1/3 των δημοτικών συμβούλων στη Γάζα και στη Δ. Όχθη παίρνοντας ουσιαστικά τον έλεγχο από τη Φατάχ, στέλνοντας το μήνυμα για τις μελλοντικές πολιτικές εξελίξεις. Εξελίξεις που άλλαξαν το σκηνικό στην περιοχή, όταν όπως προαναφέραμε τον Ιανουάριο 2006 κέρδισαν τις εκλογές και ανέλαβαν την διακυβέρνηση της Παλαιστινιακής Αρχής.

Η Χαμάς λαμβάνει δωρεές από πολλά αραβικά κράτη και ιδιαίτερα από τα κράτη του κόλπου, από ιδιώτες χορηγούς και από μουσουλμανικά φιλανθρωπικά ιδρύματα της Σαουδικής Αραβίας, από παλαιστινίους εξόριστους, ακόμη και από αμερικανούς δωρητές. Μόνο από το Ιράν, λαμβάνει κατά ορισμένες πηγές περί τα 28 εκατομ. Δολάρια. Τα χρήματα αυτά χρησιμοποιούνται για το φιλανθρωπικό και όχι μόνο έργο της, δηλαδή εκτός από τις διάφορες ανάγκες της και την εκτέλεση φιλανθρωπικών δραστηριοτήτων της και για αγορά όπλων, εκρηκτικών και πυρομαχικών. Η Συρία παραμένει το κέντρο - κλειδί των επιχειρήσεων της Χαμάς και το καθεστώς Άσσαντ συνεχίζει να παρέχει υποστήριξη και προστασία στην ηγεσία της Χαμάς, που εδρεύει στη Δαμασκό και όχι στη Γάζα ή στη Δ. Όχθη, για λόγους ασφαλείας. Να σημειωθεί ότι οι σχέσεις του Αραφάτ και της Φατάχ με το Συριακό καθεστώς ήταν σχέσεις μίσους, ο δε Αραφάτ δεν πήγαινε στη Δαμασκό, ούτε επί Χαφέζ Άσσαντ, ούτε επί του υιού του, Μπασάαρ Άσσαντ, Προέδρου της Συρίας.

Η Χαμάς είχε διαφοροποιηθεί σε πολλά πράγματα σε σχέση με την PLO και μετέπειτα ΦΑΤΑΧ, του Γιάσερ Αραφάτ. Σε αντίθεση με τον Αραφάτ δεν υποστήριξε την εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ και φυσικά δεν συμφώνησε με την Συνθήκη του Όσλο και ήταν από τους κύριες εκφραστές της άρνησης προς κάθε επαφή με το Ισραήλ. Στόχος της Οργάνωσης είναι "**να σηκώσει το λάβαρο του Θεού σε κάθε γωνιά της Παλαιστίνης και να εξαφανίσει το σιωνιστικό μόρφωμα (δηλαδή το Ισραήλ) και κάθε άλλο λαϊκό παλαιστινιακό κράτος που μπορεί να ιδρυθεί και να το αντικαταστήσει με μια Ισλαμική Δημοκρατία**", όπως ξεκάθαρα αναγράφεται στη Διακήρυξη του 1988. Η πρώτη επίθεση αυτοκτονίας εναντίον του Ισραήλ έγινε το 1993 στο Τελ Αβίβ, ως έμπρακτη ενέργεια αντίθεσης με την συνθήκη του Όσλο. Με την έναρξη της δεύτερης Ιντιφάντα, της επονομαζόμενης και Ιντιφάντα του Αλ Ακτσά, η Χαμάς, στην πράξη οι Ταξιαρχίες της, συμμετείχε ενεργά μόνη της, αλλά και συνεργαζόμενη με τις Ταξιαρχίες του Αλ Ακτσά της Φατάχ, σε πλείστες βομβιστικές επιθέσεις και επιθέσεις αυτοκτονίας κατά του Ισραήλ με δεκάδες νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες. Το Ισραήλ καταδίκασε τα ηγετικά στελέχη της Χαμάς σε θάνατο και άρχισε έναν αγώνα επιλεκτικών εκτελέσεων των ηγετικών στελεχών των Παλαιστινιακών οργανώσεων που εμπλέκονταν σε βομβιστικές επιθέσεις και άλλες μορφές βίας εναντίον του Ισραήλ. λόγους ασφαλείας. Η δημοτικότητα της Χαμάς αυξήθηκε ραγδαία και ιδιαίτερα στη Γάζα μετά την εκτέλεση στις 22 Μαρτίου 2004 από την Ισραηλινή αεροπορία του πνευματικού της ηγέτη και εκ των ιδρυτών της Χαμάς, Σεΐχη Αχμάντ Γιασίν. Ο νέος ηγέτης της Χαμάς ο Αμπντέλ Ραντίσι εκτελέστηκε και αυτός από την Ισραηλινή αεροπορία μετά από ένα μήνα από την ανάληψη της ηγεσίας. Κατόπιν στην ηγεσία της Χαμάς επελέγη ο Μαχμούτ Ζαχάρ, πλην όμως η επιλογή αυτή

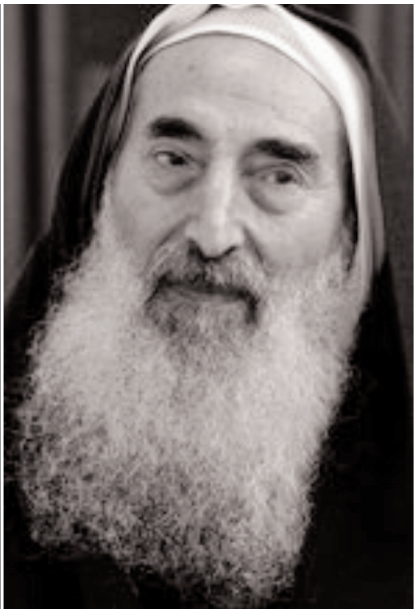

Ο ιδρυτής της Χαμάς Σεΐχης Γιασίν

δεν ανακοινώθηκε ποτέ, για λόγους ασφαλείας.

Μετά τον θάνατο του Γιάσερ Αραφάτ, Πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής εξελέγη αρχές του 2005 ο **Μαχμούτ Αμπάς** (Αμπού Μάζεν) αναλαμβάνοντας την ηγεσία της Φατάχ και της PLO. Τότε όλες οι Παλαιστινιακές οργανώσεις και της Χαμάς συμπεριλαμβανομένης συμμετείχαν τον Μάρτιο του 2005 στην Διάσκεψη του Καΐρου, όπου αποφασίστηκε η ¨**Ταχαντίγιε**¨, δηλαδή η αναστολή των επιθέσεων εναντίον του Ισραήλ, καθόσον διέβλεπαν το αδιέξοδο του αγώνα. Όντως μετά την διάσκεψη αυτή οι βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας εναντίον του Ισραήλ μειώθηκαν δραστικά (σχεδόν μηδενίστηκαν) και οι ελπίδες για την επανέναρξη των ειρηνευτικών διαδικασιών αναθερμάνθηκαν. Η απόφαση του τότε πρωθυπουργού του Ισραήλ Αριέλ Σαρόν για μονομερή και οριστική αποχώρηση από την λωρίδα της Γάζας και η λεπτή, πρωτοφανής και παράδοξη επιχείρηση της απομάκρυνσης 7.500 Ισραηλινών

εποίκων, ακόμη και με τη βία από τη Γάζα από τον Ισραηλινό Στρατό τον Αύγουστο του 2005, δημιούργησε περαιτέρω ελπίδες για καλύτερες προοπτικές στο παλαιστινιακό. Μετά από αυτές τις εξελίξεις η Χαμάς αποφάσισε να συμμετάσχει στις επικείμενες βουλευτικές εκλογές της Π.Α. του Ιανουαρίου 2006, όπου κάνοντας την μεγάλη έκπληξη και πετώντας στο καλάθι των αχρήστων όλες τις δημοσκοπήσεις κέρδισε τις εκλογές. Έτσι ο Πρόεδρος της Π.Α. Μαχμούτ Αμπάς ανέθεσε τον σχηματισμό της κυβέρνησης στην Χαμάς, η οποία ορκίστηκε περί τα τέλη Μαρτίου 2006, με πρωθυπουργό τον Ισμαήλ Κανίγιε. Η συνεργασία των δύο ανδρών, του Προέδρου Αμπάς και του πρωθυπουργού Χανίγιε ξεκίνησε με καλές προοπτικές, πλην όμως την πορεία εμφανίστηκαν οι μεγάλες διαφορές απόψεων για τα εθνικά θέματα και τη ακολουθούμενη

Ο ηγέτης της Χαμάς Kahled Meshal στη Συρία

πολιτική.

Ο μετριοπαθής Πρόεδρος Αμπάς ήταν ο μόνος αποδεκτός εκπρόσωπος της παλαιστινιακής πλευράς και μόνιμος συνομιλητής με το Ισραήλ, τις ΗΠΑ, την Ε.Ε. και γενικά την διεθνή κοινότητα, ενώ η Χαμάς δεν αναγνωριζόταν και παρέμεινε στο περιθώριο, αποκλεισμένη και απομονωμένη, μη κάνοντας ούτε βήμα πίσω στις αδιάλλακτες θέσεις και απόψεις της, η δε ιδεολογία της παραμένει αμετακίνητη στην Διακήρυξη του 1988.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Εγκλωβισμένη η Χαμάς στις αδιάλλακτες διακηρύξεις της και μη θέλοντας καμία επαφή με το "Σιωνιστικό μόρφωμα", όπως αποκαλεί το Ισραήλ άρχισε τότε ένα πόλεμο χαμηλής έντασης με το Ισραήλ, εκτοξεύοντας πυραύλους τύπου ΚΑΣΑΜ εναντίον του Ισραήλ και προβαίνοντας και σε άλλες τρομοκρατικές ενέργειες, όπως επιθέσεις βομβιστών αυτοκτονίας, παγιδεύσεις δρόμων κλπ. Με τους πυραύλους ΚΑΣΑΜ και ΚΑΣΑΜ 2 (αυτοσχέδιοι πύραυλοι ουχί μεγάλης ακρίβειας και μικρής σχετικά εκρηκτικής ύλης) έπληττε τις κοντινές στη Γάζα Ισραηλινές πόλεις, ιδιαίτερα δε την πόλη Σντερότ, που ήταν δίπλα στα σύνορα της Γάζας.

Βέβαια οι επιθέσεις αυτές δεν προκαλούσαν τόσο θύματα ή ζημίες μεγάλης έκτασης, πλην όμως δημιούργησαν ένα κλίμα ανασφάλειας και φόβου στους Ισραηλινούς κατοίκους των περιοχών αυτών. Το ψυχολογικό αποτέλεσμα ήταν φοβερό και η πίεση προς την Ισραηλινή κυβέρνηση ήταν τεράστια και συνεχής. Μάλιστα με την έναρξη δε της Ισραηλινής επίθεσης στη Γάζα, η Χαμάς έκανε και επίδειξη των αυξημένων πυραυλικών δυνατοτήτων της, αφού έπληξε και άλλες πόλεις, όπως η Ασκελόν, το δεύτερο λιμάνι του Ισραήλ το Ασντότ, καθώς και την πόλη της ερήμου την Μπεερ Σέβα, περίπου 45 ΚΜ απόσταση από τα σύνορα της Γάζας και μάλιστα με πυραύλους Κατιούσα, που μέχρι τότε δεν είχαν εμφανιστεί στο προσκήνιο (προφανώς δώρο από το Ιράν ή την Χεζμπολά του Λιβάνου).

Το Ισραήλ στην αρχή ανέστειλε την διάθεση των κον-

Ο Μεσάλ και ο Πρόεδρος του Ιράν Αχμαντιμετζάν

δυλίων που αντιστοιχούν στους φόρους (ΦΠΑ) των προϊόντων που διατίθενται στα παλαιστινιακά εδάφη και προέβη σε αποκλεισμό της Γάζας, ανοίγοντας και κλείνοντας τις διαβάσεις που συνέδεαν την Γάζα με το Ισραήλ κατά βούληση. Ακόμη τόσο οι ΗΠΑ, όσο και η Ε.Ε. σταμάτησαν την διάθεση οικονομικής βοήθειας προς την Π.Α. για την αδιάλλακτη στάση της Χαμάς και την μη αναγνώριση του Ισραήλ. Στην ουσία σταμάτησε η χρηματοδότηση προς τη Χαμάς και τους κατοίκους της Γάζας και τα χρήματα πήγαιναν στην διοίκηση της Δ. Όχθης, στον Πρόεδρο της Π.Α. Μαχμούτ Αμπάς και την ΦΑΤΑΧ. Στην ουσία η μόνη δίοδος ανεφοδιασμού της Γάζας ήταν ο διάδρομος Φιλαδέλφεια μεταξύ Γάζας και Αιγύπτου και φυσικά τα υπόγεια τούνελ κάτω από το αμμώδες έδαφος του διαδρόμου. Η κατάσταση οδηγήθηκε σε αδιέξοδο και στη συνέχεια χειροτέρεψε. Το πρώτο γεγονός ήταν η απαγωγή ενός Ισραηλινού στρατιώτη τον Ιούλιο του 2006, που ακόμα κρατείται αιχμάλωτος από τη Χαμάς και κατόπιν η σύλληψη τριών Ισραηλινών στρατιωτών από την "αδελφή" οργάνωση των Χεζμπολά του Λιβάνου, που οδήγησε το Ισραήλ στον δεύτερο πόλεμο του Λιβάνου τον Ιούλιο 2006, όπου το Ισραήλ επί 33 ημέρες σφυροκοπούσε τον Λίβανο (βασικά με τα αεροπορικά της μέσα και με χερσαίες επιχειρήσεις περιορισμένου βάθους), όπου κατόρθωσε στην

ουσία να ηρωοποιήσει την Χεζμπολά και να μην επιτύχει τίποτα το ουσιαστικό σε στρατιωτικό επίπεδο, με αποτέλεσμα στο Ισραήλ να συγκροτηθεί επιτροπή με πρόεδρο τον δικαστή Βίνογκραντ, η οποία στο πόρισμά της επέρριψε τις ευθύνες στην τότε ηγεσία , δηλαδή τον πρωθυπουργό κ. **Εχούντ Όλμερτ**, τον Υπουργό Άμυνας κ **Πέρετζ** και τον Αρχηγό του Γενικού Επιτελείου Αντιπτέραρχο **Ντάνι Χαλούτζ**, για ελλειπή πληροφόρηση, ατελή προετοιμασία και έλλειψη στρατηγικών στόχων και μη επίτευξη των στρατιωτικών ΑΝΣΚ. Το δεύτερο γεγονός που αξίζει να αναφερθεί είναι τα γεγονότα του καλοκαιριού του 2007, όπου στην Γάζα είχαμε την απαρχή του εμφυλίου σπαραγμού και το τέλος της παρουσίας της ΦΑΤΑΧ και του μετριοπαθή Προέδρου της Π.Α. Μαχμούντ Αμπάς στη Γάζα. Οι μάχες μεταξύ των μαχητών της Χαμάς και των ανδρών της Φρουράς της Παλαιστινιακής Αρχής κατέληξαν συντριπτικά υπέρ της Χαμάς, οι δε συλληφθέντες άνδρες της Π.Α., πιστοί στον Πρόεδρο Αμπάς σφαγιάσθηκαν δημόσια, ως προδότες του παλαιστινιακού αγώνα. Στιγμές θλιβερές και απαράδεκτες για τον παλαιστινιακό αγώνα με Παλαιστίνιους να εκτελούν Παλαιστίνιους αιχμαλώτους και μαύρη σελίδα στο Παλαιστινιακό!!!! Από τότε η διαίρεση της Παλαιστίνης έλαβε την μορφή δύο κυβερνήσεων σε δύο περιοχές, τη Δ. Όχθη με την Φατάχ και τον Πρόεδρο Αμπάς και τη Γάζα με τη Χαμάς και τον πρωθυπουργό Χανίγιε!

Μετά τα προαναφερθέντα αυτά γεγονότα και με τις ρουκέτες από τη Γάζα να πλήττουν συνεχώς τα συνορεύοντα εδάφη του Ισραήλ και τους Ισραηλινούς κατοίκους να είναι σε κατάσταση παραφροσύνης και να πλέουν μένεα για την ανικανότητα της κυβέρνησής των να τους προστατέψει, το Ισραήλ αφού έκανε κάποιες κινήσεις πανικού, όπως κόβοντας το ρεύμα και κλείνοντας όλες τις εισόδους προς τη Γάζα, αποκόπτοντας την Γάζα από κάθε μορφής τροφοδοσία, χωρίς να επιτύχει απολύτως τίποτα, τότε όποιος γνωρίζει την κατάσταση στην Μ. Ανατολή και την νοοτροπία του Ισραήλ ήταν σίγουρος για την αντίδρασή του αργά ή γρήγορα. Και η αντίδραση του Ισραήλ είναι δυστυχώς μία και μοναδική, Πόλεμος .

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΧΑΜΑΣ

Μετά την μονομερή αποχώρηση των Ισραηλινών από την Γάζα το καλοκαίρι του 2005, **η Χαμάς δημιούργησε Στρατό με Ιεραρχική δομή και οργάνωση**, με επικεφαλής τον Ahmed Ja'abri, που θεωρείται ότι είναι ο Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου, αντικαθιστώντας τον Muhammad Deif. Η Χαμάς έχει διαιρέσει την Γάζα σε πέντε τομείς, στο Βορρά, στο κέντρο, στην πόλη της Γάζας και δύο στον Νότο.

Η στρατιωτική δομή και διάταξη της Χαμάς στη λωρίδα της Γάζας είναι όπως παρακάτω:

Σύμφωνα με αξιόπιστες δυτικές πηγές, καθώς και στοιχεία του Ισραηλινού Γενικού Επιτελείου, υπολογίζεται ότι **η ένοπλη δύναμη της Χαμάς ανέρχεται τουλάχιστον σε 16.000 άνδρες** , συνολικά δε ανέρχεται σε **20.000, αν συνυπολογιστούν και οι μαχητές των λοιπών Παλαιστινιακών Οργανώσεων** όπως ο Islamic Jihad, η Popular Front for the Liberation of Palestine, και η Popular Resistance Committees, οργανωμένη σε 8 Ταξιαρχίες. Δύο Ταξιαρχίες είναι αναπτυγμένες κατά μήκος των συνόρων και άλλες έξη εντός της Γάζας, με αποστολή την κατασκευή και τοποθέτηση βομβών, ναρκών, αντιαρματικών και αντιαεροπορικών πυρών και την προστασία των τούνελ σύνδεσης Γάζας - Αιγύπτου. Υπολογίζεται ότι το οπλοστάσιό των διαθέτει 32.000 τυφέκια Καλάσνικοφ ΑΚ-47, 2.000 ρουκέτες, 4.000 RPGs, 120 τόνους εκρηκτικών, 200-300 παγιδευμένα τούνελ (που εκρήγνυνται όταν παραβιαστούν), 15 ΤΟΜΠ και άλλα ΤΘ οχήματα διαφόρων τύπων, δεκάδες οχήματα τύπου τζιπ με πολυβόλα και εκατοντάδες βλήματα όλμων 120 χιλ. Οι περιοχές που δραστηριοποιείται στρατιωτικά η Χαμάς και οι κύριες Παλαιστινιακές πόλεις και καταυλισμοί στην λωρίδα της Γάζας είναι οι παρακάτω:

- **Μπέιτ Χανούν** (50.000 κάτοικοι): Περιοχή εκτόξευσης ρουκετών προς την πόλη Ασκελόν.
- **Μπέιτ Λαχίγια** (25.000 κάτοικοι) Περιοχή εκτόξευσης ρουκετών προς την πόλη Σντερότ.
- Προσφυγικός καταυλισμός **Τζαμπαλίγια** (150. 000 κάτοικοι): Περιοχή εκτόξευσης ρουκετών προς τις πόλεις Ναχάλ Όζ και Σντερότ. Υπάρχουν δε πολλές αποθήκες πυρομαχικών και όπλων. Η Τζαμπαλίγια είναι εξαιρετικά πυκνοκατοικημένη πόλη, με αποτέλεσμα στρατιωτικές επιχειρήσεις εντός της πόλης να περικλείουν υψηλότατο ρίσκο.
- Προσφυγικός καταυλισμός **Σιάτι**. Κατοικία του πρωθυπουργού Ισμαήλ Χανίγιε.
- Πόλη της **Γάζας** (500.000): Η πρωτεύουσα της Γάζας με όλες τις δημόσιες υπηρεσίες και στρατηγικό κέντρο της Χαμάς .
- **Σαλαγίεχ** (60.000 κάτοικοι) : Το κυριότερο κέντρο εκπαίδευσης των Ταξιαρχιών της Χαμάς.
- Προσφυγικός καταυλισμός **Νουζιράτ** (65.000 κάτοικοι) : Βάση εκτόξευσης πυραύλων ΚΑΣΑΜ και η Βάση Διοικητικής Μέριμνας της Χαμάς.
- **Ντιρ Ελ Μπαλάχ** (24.000 κάτοικοι) : Κέντρο εκπαίδευσης της Χαμάς.
- Προσφυγικός καταυλισμός Μπουρέιζ (35.000 κάτοικοι) : Βάση εκτόξευσης πυραύλων ΚΑΣΑΜ.
- **Κουράρα** (15.000 κάτοικοι) : Περιοχή εκτόξευσης ρουκετών.
- **Κάν Γιουνίς** (70.000 κάτοικοι): Στρατιωτικές εγκαταστάσεις της Χαμάς. Χώρος εκτόξευσης ρουκετών εναντίον της περιοχής Κιφουσίμ.
- Προσφυγικός καταυλισμός **Ράφα** (100.000 κάτοικοι): Κύριες και κεντρικές αποθήκες οπλισμού της Χαμάς. Σημείο σύνδεσης των υπογείων τούνελ της Γάζας προς το Σινά.
- **Διάδρομος της Φιλαδέλφειας**: Ειδικός διάδρομος από Γάζα προς Σινά Αιγύπτου, όπου παραμένει

υπό τον έλεγχο της Χαμάς και η περιοχή αυτή είναι τα μόνα σύνορα της Γάζας με την Αίγυπτο. Είναι η περιοχή που τα πλείστα τούνελ συνδέονται και υπάρχει πρόσβαση προς την Αίγυπτο ή σε υπόγεια τούνελ εναποθήκευσης οπλισμού και πυρομαχικών.

Εδώ να διευκρινίσουμε τα εξής: Ο διάδρομος της Φιλαδέλφειας είναι ζωτικής σημασίας για την Γάζα. Ενώ τα υπόλοιπα σύνορα της Γάζας, καθώς και αυτά με την Αίγυπτο είναι υπό τον απόλυτο έλεγχο του Ισραηλινού Στρατού, ο διάδρομος αυτός απολαμβάνει ειδικού καθεστώτος και οι Παλαιστίνιοι από την πλευρά της Γάζας έχουν την αποκλειστική ευθύνη και ασκούν πλήρη έλεγχο, χωρίς οι Ισραηλινοί να μπορούν να επεμβαίνουν. Στην περιοχή αυτή καταλήγουν σχεδόν όλα τα υπόγεια τούνελ που έχουν κατασκευάσει οι Παλαιστίνιοι από την Γάζα προς το Σινά και έτσι έχουν στην ουσία σπάσει τον ασφυκτικό αποκλεισμό των Ισραηλινών από στεριά , θάλασσα και αέρα. Έτσι μπορούν να περνούν ανενόχλητα από τη Γάζα στην Αίγυπτο και αντίστροφα και να μεταφέρουν τρόφιμα και εφόδια (αν υπάρχει αποκλεισμός από Ισραήλ), καθώς επίσης και οτιδήποτε άλλο θελήσουν και συνήθως χρησιμοποιούνται και για εισαγωγή όπλων και πυρομαχικών, καθώς και κάθε μορφής λαθρεμπόριο. Ακόμη να διευκρινίσουμε ότι οι προσφυγικοί καταυλισμοί , που στην ουσία είναι πλήρεις πόλεις, διατηρούν αυτό το καθεστώς, καθόσον έτσι παραμένουν υπό την φροντίδα της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ (με βοήθεια σε τρόφιμα, φάρμακα κλπ), οπότε συμφέρει να ισχύει το καθεστώς του προσφυγικού καταυλισμού .

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Όπως προαναφέραμε το Ισραήλ επιτέθηκε ξαφνικά στην Γάζα την 27η Δεκ. 2008, με ανηλεείς βομβαρδισμούς επί επταήμερο. Κατόπιν έγινε η εισβολή των χερσαίων δυνάμεων στην λωρίδα της Γάζας με Μονάδες μηχανοκινήτου Πεζικού και Αρμάτων.

Οι Ισραηλινές δυνάμεις προήλασαν μέχρι τις παρυφές των κυριοτέρων πόλεων και εκεί έγινε η περίσφιξη και η αποκοπή αυτών. Όπου ήταν δυνατόν εισήλθαν στα περίχωρα των πόλεων, σε όση απόσταση τους εξασφάλιζε ασφάλεια και από εκεί προσπάθησαν να καταστρέψουν στρατιωτικές βάσεις, αποθήκες όπλων και πυρομαχικών και γενικά να προκαλέσουν τη μεγαλύτερη φθορά στους μαχητές της Χαμάς. Δεν προσπάθησαν βέβαια να εισέλθουν εντός των πόλεων και των προσφυγικών καταυλισμών στη Γάζα, καθόσον οι επιχειρήσεις και η εκκαθάριση κατοικημένων τόπων είναι από τις πλέον δύσκολες επιχειρήσεις και οι Ισραηλινοί το πλήρωσαν στο Τζενίν το 2002. Δηλαδή επιχειρησιακά οι χερσαίες δυνάμεις έκαναν επίδειξη της παρουσίας των στα περίχωρα των πόλεων και απέκοψαν τις οδούς επικοινωνιών μεταξύ των πόλεων, κάτι που το επιτυγχάνουν και οι Έλληνες αγρότες, όταν καταλαμβάνουν τους εθνικούς δρόμους.

Και όταν πέρασαν 22 ημέρες και αφού βομβάρδισαν στρατιωτικούς στόχους, σχολεία και ¨ΟΗΕδες¨ και πλησίαζε η ώρα για την ορκωμοσία του νέου Αμερικανού Προέδρου, η Ισραηλινή ηγεσία έκρινε ότι επετεύχθησαν οι στόχοι και αποφάσισαν μονομερώς την κατάπαυση του πυρός, το πέρας των εχθροπραξιών και σε λίγες ημέρες αποσύρθηκαν από την Γάζα. Τις επιχειρήσεις στην Γάζα διεξήγαγε η Southern Command, μεγάλος Σχηματισμός μεγέθους Σώματος Στρατού.

Η **Southern Command** ενισχυμένη με την Ταξιαρχία **Golani**, με εμπειρία από τον πόλεμο του Λιβάνου διαθέτει δύο ΤΘ Μεραρχίες (στην Εφεδρεία) και δύο Μεραρχίες ΠΖ, την Μεραρχία **GAZA** (Southern Foxes), με δύο Ταξιαρχίες ΠΖ την Ταξιαρχία ¨**Katif**¨ και την Ταξιαρχία ¨**Gefen**¨, καθώς και την 80 Μεραρχία

EDOM, με δύο Ταξιαρχίες ΠΖ, την Ταξιαρχία ¨ **Arava**¨ και την Ταξιαρχία ¨**Sagi**¨. Φυσικά με όλες τις προβλεπόμενες Μονάδες Υποστήριξης και Διοικητικής Μέριμνας. Οι απώλειες από τον πόλεμο στην Γάζα είναι για μεν τους **Παλαιστινίους** επισήμως **ΝΕΚΡΟΙ: 1.315, ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ: 5.340**, μεταξύ αυτών πολλά παιδιά και γυναίκες, των δε Ισραηλινών είναι πολύ μικρές, λίγο πάνω από δέκα νεκρούς.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα ερωτήματα που αναφύονται μετά από όλα αυτά είναι πολλά με κυρίαρχο γιατί οι Παλαιστίνιοι ψήφισαν Χαμάς, διότι οι εξελίξεις ήταν προβλέψιμες. Υπάρχουν πολλές εξηγήσεις επ΄ αυτού. Όπως αναφέρθηκε η Χαμάς είναι ένα κίνημα που εκφράζει θρησκευτικά όλους τους Μουσουλμάνους με τις καθαρές θρησκευτικές της θέσεις, ιδιαίτερα δε τους μουσουλμάνους φονταμενταλιστές . Η φιλανθρωπική της δράση και το κοινωνικό της έργο την καθιστούσαν εξαιρετικά δημοφιλή, ιδιαίτερα στην λωρίδα της Γάζας, όπου στην κυριολεξία κυριαρχούσε και κυβερνούσε με δικά της ένοπλα τμήματα που ήλεγχαν την κατάσταση και επέβαλλαν την τάξη και όχι μόνο. Ο αλυτρωτισμός που εξέφραζε και διακήρυττε με λόγια και με έργα αντιπροσώπευε την συντριπτική πλειοψηφία του παλαιστινιακού λαού. Οι ¨**Σαχίντ**¨ (μάρτυρες) με τις επιθέσεις αυτοκτονίας, γίνονταν ήρωες στα μάτια του απλού παλαιστίνιου, που ζούσε ανεκπαίδευτος και αμαθής στην ανέχεια και σε μια ζωή με μέλλον το τίποτα. Ο **Γιάσερ Αραφάτ** με το κόμμα του τη **Φατάχ**, από ιστορικός ηγέτης και μπροστάρης του παλαιστινιακού αγώνα μετατράπηκε (όταν έγινε Πρόεδρος της Π.Α. μετά την συνθήκη του Όσλο) σε έναν διεφθαρμένο σατραπίσκο, χωρίς ρεαλιστικά οράματα και προοπτικές για το μέλλον του λαού του. Η κυβέρνησή του διοριζόμενη και παυόμενη κατά το δοκούν από τον ίδιο, με συγγενείς και ευνοουμένους του, ήταν βουτηγμένη στον βούρκο της διαπλοκής και της διαφθοράς σε τέτοιο βαθμό που ακόμη και οι υποστηρικτές του να την καταδικάζουν. Οι αποκαλύψεις για την προσωπική περιουσία του Γιάσερ Αραφάτ, μετά τον ανεξήγητο και με πολλά ερωτηματικά θάνατό του, προξένησε θλίψη (αν είναι αληθές) για το ιλιγγιώδες ποσό που αποκαλύφτηκε. Οι καθαρές, υγιείς και ρεαλιστικές παλαιστινιακές φωνές, όπως του σημερινού μετριοπαθή ηγέτη και προέδρου της Π.Α. Μαχμούτ Αμπάς (που είχε τεθεί τότε στο περιθώριο) πνίγονταν από το καθεστώς με απειλές ή ακόμη και με χρήση βίας.

Όλα τα παραπάνω ήταν σε γνώση του παλαιστινιακού λαού και συσσωρευόταν συνεχώς μέσα του. Έτσι οι παλαιστίνιοι που έχουν δημοκρατική συνείδηση ζώντας επί πολλές δεκαετίες με τους Ισραηλινούς ψήφισαν ελεύθερα και συνειδητά το άλλο, το διαφορετικό, το επαναστατικό, το βίαιο από το στάσιμο, το βρώμικο, το διεφθαρμένο κατεστημένο, που δεν εδικαίωσε τις προσδοκίες των για την δημιουργία παλαιστινιακού κράτους, έστω και αν ρίσκαραν με την επιλογή τους. Πίστευαν ότι η σκληροπυρηνική Χαμάς θα διαπραγματευτεί (όποτε θα διαπραγματευόταν) καλύτερα από τη Φατάχ, τα δικαιώματά των, τα δίκαιά των. Γνωρίζουν ότι κινδυνεύουν να χάσουν περισσότερα με την σκληρή και μέχρι τώρα αδιάλλακτη στάση της Χαμάς, από την μετριοπαθή και σώφρωνα πολιτική του Προέδρου Μαχμούντ Αμπάς , αλλά προτίμησαν το ρίσκο από την τελμάτωση. Το ρίσκο που επαληθεύτηκε με τον πόλεμο της Γάζας, που ναι μεν δεν κέρδισαν (και πως θα μπορούσε να γίνει αυτό) πλην όμως δεν είναι ηττημένοι. Αισθάνονται και είναι δικαιωμένοι ηθικά, έχουν κερδίσει την γενική συμπάθεια και συμπαράσταση και τσαλαπάτησαν το προφίλ του Ισραήλ γενικά και τώρα περιμένουν με τον νέο πλανητάρχη Μπαράκ Ομπάμα να αποκομίσουν τα οφέλη. Οι ανθρώπινες απώλειες δεν τρομάζουν τον Παλαιστινιακό λαό, ουδέποτε τις έλαβαν υπόψη. Η γενναία αντιμετώπιση του θανάτου είναι εκτός των άλλων και απόρροια της θρησκευτικής των αντίληψης περί θανάτου, οπότε δεν στέκονται στον αριθμό των απωλειών. Έτσι στο ερώτημα που θέσαμε γιατί η Χαμάς έκανε όλα αυτά προκαλώντας το Ισραήλ, νομίζουμε ότι η απάντηση έρχεται αβίαστα. **Είναι θέμα ιδεολογίας, θρησκευτικής αντίληψης και ¨φιλοσοφικής αντίληψης¨ περί ζωής, περί έννοιας δικαίου, περί εθνικού αγώνα, περί εχθρού** κλπ. Έτσι ο νεαρός Παλαιστίνιος που ζει μέσα στην ανέχεια και στην εξαθλίωση (και σε αυτό εκτός από το Ισραήλ ευθύνεται και ολόκληρη η διεθνής κοινότητα) το μόνο που έχει να χάσει είναι οι αλυσίδες του και για αυτό γίνεται καμικάζι , για να βρει και τον παράδεισο που του υποσχέθηκαν οι Μουλάδες. Όταν η ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ του Αλ ΑΚΤΣΑ βρισκόταν σε πλήρη εξέλιξη με πολλές απώλειες από την Παλαιστινιακή πλευρά, ο Γιάσερ Αραφάτ είχε δηλώσει μια αλήθεια που **εμείς στον Δυτικό κόσμο δεν αντιλαμβανόμαστε και έτσι δεν μπορούμε να εξηγήσουμε την συμπεριφορά των λαών στην Μ. Ανατολή**. Είπε ο Αραφάτ "***εμείς μπορούμε να αντέξουμε πολλές ανθρώπινες απώλειες , πολλές χιλιάδες , αυτοί (δηλαδή οι Ισραηλινοί) μπορούν***"; Έτσι το θέμα για αυτούς δεν είναι πόσες απώλειες είχαν, αλλά τι πέτυχαν ή έστω τι δεν έχασαν. Και σίγουρα δεν έχασαν την μαχητική τους ισχύ και ικανότητα, η Χαμάς δεν επλήγη σε μεγάλο βαθμό, δεν καταστράφηκε ή δεν μειώθηκε η δύναμή της στην Γάζα (αντιθέτως συσπείρωσαν τον Παλαιστινιακό λαό). Ακόμη η Χαμάς έγινε γνωστή σε όλο τον κόσμο και όχι μόνο αυτό. Οι ¨τρομοκράτες¨ πλέον έγιναν συμπαθείς, ο αγώνας των δίκαιος και εθνικοαπελευθερωτικός!! Και ακόμη ακόμη από την διεθνή απομόνωση που ήταν, βρέθηκαν να συνομιλούν πλέον με ισχυρά κράτη και να ακούγεται ο λόγος των και οι απόψεις των. Η διεθνής κοινότητα ¨ανακάλυψε¨ πλέον την Χαμάς και την τοποθέτησε στο τραπέζι των συνομιλιών για το Παλαιστινιακό, κάτι που γίνεται για πρώτη φορά. Τώρα δεν υπάρχει μόνο μία Παλαιστινιακή εκπροσώπηση για το Παλαιστινιακό ο Πρόεδρος Μαχ-

μούτ Αμπάς , αλλά λόγο και θέση στις συνομιλίες για το Παλαιστινιακό και το μέλλον του Παλαιστινιακού λαού έχουν και οι ¨αιρετικοί¨ της Γάζας, οι ηγέτες της Χαμάς. Αν αυτό δεν είναι νίκη , τότε τι είναι για την Χαμάς και την πολιτική της πορεία και εξέλιξη. Μα, θα πει κάποιος για τις ανθρώπινες απώλειες. Εξηγήσαμε πιο πάνω ότι αυτές δεν υπολογίζονται και είναι εκτός Παλαιστινιακής ¨κουλτούρας¨ και είναι μέρος του στρατηγικού των σχεδιασμού, όσο και αν ακούγεται περίεργο ή και μακάβριο. Σε ότι αφορά τις υλικές ζημίες εκεί είναι που η Χαμάς πέτυχε ολοκληρωτική νίκη. Η διεθνής κοινότητα ζήτησε από το καθεστώς της Χαμάς να κάνει μια αποτίμηση των ζημιών για να δοθεί οικονομική βοήθεια για την ανοικοδόμηση της Γάζας. Η Χαμάς αποτίμησε τις ζημίες σε 3,5 δις Δολάρια και η Διεθνής κοινότητα αποφάσισε και ενέκρινε τελικά ποσό 4,5 δις δολαρίων!!!

Σε ό,τι αφορά την Ισραηλινή πλευρά και παρά τους πανηγυρισμούς και τις μεγαλοστομίες των ηγετών των, περί επίτευξης των στόχων και ότι είναι οι νικητές, θα πρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί σε ό,τι αφορά τα οφέλη του πολέμου. Οι Ισραηλινοί επικαλέστηκαν την ασφάλεια των περιοχών και απεφάσισαν τις αεροπορικές προσβολές και την εισβολή στην Γάζα. Βομβάρδισαν πόλεις και χωριά, έριξαν βόμβες επί δικαίων και αδίκων, με μεγάλο αριθμό θυμάτων σε αμάχους, προκαλώντας την διεθνή κατακραυγή και μήνη. Η απάνθρωπη πλευρά των επιχειρήσεων του Ισραήλ στη Γάζα έχει πια αποτυπωθεί ανεξίτηλα στη μνήμη όλων. Οι εικόνες φρίκης έχουν εξουδετερώσει το βασικό επιχείρημα των Ισραηλινών ότι οι κάτοικοι στο νότιο Ισραήλ ζουν υπό καθεστώς τρόμου στις περιοχές όπου η Χαμάς ρίχνει τις ρουκέτες της. Άλλο όμως να ομιλείς περί τρόμου και άλλο να βλέπεις κάθε βράδυ στο σπίτι σου τη φρίκη και το θάνατο που σπέρνουν αδιάκριτα οι δικές σου βόμβες. Στον τομέα της προπαγάνδας το Ισραήλ έχει υποστεί στρατηγική ήττα, παρά την τεράστια επιρροή που ασκεί στα διεθνή ΜΜΕ

Είναι η δεύτερη ήττα του Ισραήλ στον τομέα της προπαγάνδας, μετά την καταστροφική στρατιωτική επιχείρηση στο Λίβανο και την αδυναμία του να νικήσει οριστικά και κατά κράτος την Χεζμπολά. Ούτε καν τους τρεις στρατιώτες του δεν απελευθέρωσε, οι οποίοι παραδόθηκαν στο Ισραήλ μετά δύο χρόνια μέσα σε φέρετρα. Και τότε, προ τριών περίπου ετών, το ίδιο σκηνικό φρίκης από τους βομβαρδισμούς, που προκάλεσε την αντίδραση της (δυτικής) κοινής γνώμης, έτσι ώστε όχι μόνο να αποκαλυφθεί η αδυναμία του Ισραήλ στο στρατιωτικό πεδίο αλλά να εμφανιστεί και ως ανάλγητος θύτης. Και τώρα ξανά το ίδιο λάθος, το ίδιο αποτυχημένο στρατιωτικό σενάριο, λες και την ηγεσία του Ισραήλ το διακατέχει διαχρονικά μια κατάρα να διαπράττει τα ίδια λάθη και αυτό φανερώνει πολλά, αν και τώρα φαίνεται να του έκλεισαν πονηρά το μάτι για επιχειρήσεις προς εξάλειψη της Χαμάς, οι ΗΠΑ (ακυβέρνητες στην ουσία μέχρι αναλήψεως των καθηκόντων του Μπαράκ Ομπάμα), η Ε.Ε. η Παλαιστινιακή Αρχή και τα Αραβικά κράτη, που όλοι ήθελαν την εξουδετέρωση της Χαμάς. Φανερώνει αδυναμία επιλογής στρατηγικών στόχων, δίκαιης αντίληψης των εθνικών θεμάτων, αδυναμία λήψης γενναίων αποφάσεων έστω και κόντρα στις ακραίες εθνικιστικές φωνές και αντιλήψεις, με όραμα και προοπτική, πίστη και θέληση για ειρήνη στην περιοχή. Αργά, ίσως, αλλά σταθερά το Ισραήλ καταφέρνει το φαινομενικά αδύνατον. **Να αντιστρέψει την εικόνα του θύματος που με κόπο είχε χτίσει πάνω στο υπαρκτό όσο και τραγικό γεγονός του Ολοκαυτώματος**. Ακόμη και αν έχει δίκαιο, όπως στην συγκεκριμένη περίπτωση με την Χαμάς, το έχασε στο τέλος με την υπέρμετρη βία που επέδειξαν στις επιχειρήσεις. Η αποστροφή της κοινής γνώμης υποχρέωσε τις δυτικές κυβερνήσεις να παρέμβουν με αποτέλεσμα η ισραηλινή επιχείρηση, ακόμα και στο στρατιωτικό σκέλος της, να μείνει ημιτελής. Το Ισραήλ βομβαρδίζοντας σωρηδόν αμάχους, εξομοιώνεται με όσους αποκαλεί τρομοκράτες, τους απελπισμένους, αδαείς και θρησκόληπτους καμικάζι, που ζωσμένοι εκρηκτικά σκορπούν το θάνατο για την επουράνια απόλαυση και τον παράδεισο με τις 72 παρθένες για τον καθένα. Αν το Ισραήλ "επιτύχει" (και μάλλον φθάνει στον τελικό του στόχο) να μεταστρέψει την εύνοια της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης σε αδιαφορία (αν όχι σε αντιπάθεια) τότε τη στιγμή της τελικής λύσης θα πληρώσει υψηλό τίμημα. Θα υποχρεωθεί στη χειρότερη λύση.

Το Ισραήλ, λένε, ήθελε μια ολοκληρωτική νίκη πριν να αναλάβει ο Ομπάμα, ως Πρόεδρος των ΗΠΑ, ώστε να επιβάλλει τους όρους της ειρήνης, εξοβελίζοντας τη Χαμάς ως παράγοντα διαπραγματεύσεων. Ολοκληρωτική νίκη σημαίνει, όμως, **κατοχή της Γάζας** και ακολούθως ταχύτατη κατάρρευση της Χαμάς, καταστρέφοντας ολοκληρωτικά την στρατιωτική της δομή, επειδή το αντάρτικο δεν εξαφανίζεται με την κατάληψη του εδάφους. Ήδη, όμως, η αποτυχία στο Λίβανο απέναντι στη Χεζμπολά προδιέγραφε ότι **η ολοκληρωτική νίκη ήταν εξωπραγματικός στόχος**. Και όμως το Ισραήλ το διέπραξε ξανά επαναλαμβάνοντας τα λάθη του. Λύση, λοιπόν, χωρίς συμφωνία πλέον της Χαμάς, τώρα φαίνεται αδύνατη και ως εκ τούτου το Ιράν που τη στηρίζει παραμένει ισχυρός (αφανής) παίκτης. Ούτε νίκη , ούτε Κατοχή, ούτε καταστροφή ή κατάρρευση της Χαμάς σημαίνει αποτυχία του Ισραηλινού σχεδιασμού. **Δεν κέρδισαν οι Ισραηλινοί, δεν έχασαν οι Παλαιστίνιοι,** ούτε η Χαμάς, που παραμένει ισχυρότατος πλέον παίκτης στην περιοχή και αργά η γρήγορα θα κληθεί να καθίσει και αυτή στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, κάτι που δεν ήθελε το Ισραήλ , ούτε η Π.Α. με τον Πρόεδρο Μαχμούτ Αμπάς, ούτε τα περισσότερα Αραβικά κράτη. Η Χαμάς εκτιμάται ότι έχει χάσει περί τους 500-700 μαχητές της, ενώ έχουν τραυματιστεί μερικές χιλιάδες, οι οποίοι σύντομα οι περισσότεροι θα ξαναπιάσουν το όπλο τους. Είχε και κάποιες απώλειες

σε ηγετικά στρατιωτικά στελέχη, πλην όμως οι νεότεροι ηγέτες είναι ήδη έτοιμοι. Μικρό το κακό για τη Χαμάς.

Στο Ισραήλ μετά τις θριαμβολογίες έρχεται ο σκεπτικισμός για το μετά. Λοιπόν τι έχουμε μετά; Η Χαμάς είναι ακόμα εκεί, θριαμβολογεί και αυτή και ανασυντάσσεται, ξαναφτιάχνει τα βομβαρδισμένα τούνελ και τα Αραβικά κράτη και η Διεθνής κοινότητα (Ε.Ε., ΗΠΑ , Ρωσία) τους διαθέτουν 4,5 δις $ για την ανοικοδόμηση της Γάζας. Στο Ισραήλ, η νέα κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Βενιαμίν Νετανιάχου, του δεξιού κόμματος Λικούντ που συγκρότησε τελικά κυβέρνηση πρόσφατα, καλείται πλέον να αντιμετωπίσει και να λύσει τα δύο κυριότερα προβλήματα του Ισραήλ, το Παλαιστινιακό και το θέμα των πυρηνικών του Ιράν, που δεν είναι του παρόντος να αναλύσουμε.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο γράφων προσπάθησε να παρουσιάσει τα γεγονότα και τις εξελίξεις στην περιοχή, αντλώντας στοιχεία από την εμπειρία του επί τρία έτη, κατά την διάρκεια της δεύτερης ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ (2000-2003). Προσπάθησε να απαριθμήσει γεγονότα και να εξηγήσει συμπεριφορές, αφήνοντας στην άκρη συναισθηματισμούς και ενδεχομένως προκαταλήψεις, προσπαθώντας να βρεθεί στη μέση και να προσπαθήσει να εξηγήσει τα τεκταινόμενα στην Μ. Ανατολή και δη στο Παλαιστινιακό, με ψυχραιμία και νηφαλιότητα, όσο μπορεί να έχεις σε περιπτώσεις πολέμου. Είναι εύκολο να δαιμονοποιήσουμε τους Ισραηλινούς και να αγιοποιήσουμε τους Παλαιστινίους, ιδιαίτερα με την συναισθηματική φόρτιση των πρόσφατων γεγονότων και των φρικτών εικόνων, που αντικρίσαμε από τους Ισραηλινούς βομβαρδισμούς. Όπως προαναφέραμε οι Ισραηλινοί δεν κέρδισαν, ούτε οι Παλαιστίνιοι έχασαν. Το μόνο που χάθηκε είναι η ανθρωπιά και η αίσθηση του μέτρου. Και φυσικά πολλές αθώες ψυχές. Και τότε γιατί έγινε αυτός ο πόλεμος; Καλό το ερώτημα, η απάντηση πρέπει να δοθεί από αυτούς (και από τις δύο πλευρές) που προκάλεσαν, έσπειραν θύελλες, θέρισαν ανέμους, πήραν λάθος αποφάσεις, δεν είχαν όραμα, δεν είχαν προοπτική, άγονται και φέρονται από ιδεολογίες, ιδεοληψίες, θρησκευτικές αντιλήψεις, προκαταλήψεις, φανατισμό, εχθρότητα προς τον αντίπαλο, υπεροψία, υποτίμηση της άλλης πλευράς, έλλειψη στρατηγικής και τακτικής.

Κατά την άποψή μας οι ευθύνες ανήκουν σε όλες τις πλευρές, φυσικά όχι στον ίδιο βαθμό.

Ευθύνες ακόμη έχει η διεθνής κοινότητα, που δεν μπόρεσε να βοηθήσει τα δύο έθνη να βρουν μια λύση και να ζήσουν πλάι πλάι με ειρήνη.

Ευθύνες έχει και ο Αραβικός κόσμος, που μόνο μεγαλοστομίες και κραυγές άνευ ουσίας εκστομίζει, που όχι μόνο δεν βοήθησε τον Παλαιστινιακό λαό να κάνει επιτέλους κράτος, αλλά αντιθέτως σε πολλές περιπτώσεις τορπίλισε την ειρηνευτική διαδικασία και απέτρεψε την σύναψη συμφωνίας για την δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους, όπως τον Ιούλιο του 2000, στις συνομιλίες του Καμπ Ντέιβιντ. Ευθύνες φυσικά έχουν και οι ακραίες φωνές και αντιλήψεις, που παρασύρουν τον λαό και από τις δύο πλευρές όχι προς το εφικτό και δίκαιον, αλλά προς το ανέφικτο, το μη ρεαλιστικό, το απραγματοποίητο, την ουτοπία. Και τέλος ευθύνες έχουν οι ηγεσίες και των δύο λαών, που δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων, αλλά υποτάχθηκαν στις ακραίες φωνές, στις ακραίες εθνικιστικές αντιλήψεις, στον εύκολο δρόμο της συναίνεσης και δεν

έλαβαν τις γενναίες, δίκαιες και εφικτές αποφάσεις.

Τελειώνοντας θα προσπαθήσω να δώσω μια εξήγηση, όπως εγώ την αντιλαμβάνομαι, για την αντίδραση των Ισραηλινών με υπέρμετρη βία και σφοδρότητα, αν και τα βιώματα από το Ολοκαύτωμα θα έπρεπε, κατά ορισμένους, να τους είχε κάνει πιο ήπιους κατά τις πολεμικές επιχειρήσεις. Κατά την άποψή μου, που δεν διεκδικεί την απόλυτη αλήθεια, πλην της εμπειρία τριών ετών στην περιοχή, οι Ισραηλινοί, λαός ταλαιπωρημένος, επί χιλιετίες στην διασπορά και συνεχώς διωκόμενος, ζούσαν με το όραμα και το όνειρο της δημιουργίας Ισραηλινού κράτους. Κινδύνεψαν πολλές φορές να αφανιστούν, ιδιαίτερα με το Ολοκαύτωμα, το οποίο ήταν και η Λυδία λίθος, για την δημιουργία Ισραηλινού κράτους. Έτσι οι Ισραηλινοί αισθάνονται μεγάλη ανασφάλεια και θέλοντας να διατηρήσουν το μονάκριβό τους όνειρο, σε συνδυασμό με την στρατιωτική υπεροχή τους και την εθνική υπεροψία που τους διακατέχει(ακόμη πιστεύουν ότι είναι ο εκλεκτός λαός) εκδηλώνουν αυτή την ανασφάλεια με υπέρμετρη βία. Είναι κρίμα όμως, διότι έτσι δεν λύνονται τα προβλήματα, αλλά τα διατηρούν και τα αυξάνουν. Σε ότι αφορά τον Παλαιστινιακό λαό (κατά την άποψή μου από τα πιο έξυπνα και ικανά έθνη στην περιοχή και όχι μόνο), που τόσο έχει υποφέρει και τόσο αίμα έχει χύσει θα πρέπει η διεθνής κοινότητα και ο Αραβικός κόσμος να τον βοηθήσει να κάνει επιτέλους Παλαιστινιακό κράτος, γιατί πρέπει και του το χρωστάνε από καιρό και να μην τον αφήσουνε ξανά να επηρεάζεται και να ποδηγετείται από φανατικές, ¨θρησκοληπτικές¨ και ακραίες εθνικιστικές αντιλήψεις, με τα γνωστά αποτελέσματα.

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ : ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ Ή ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ;

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. Λακαφώση

Έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που άρχισε να συζητείται στο αμερικανικό Κογκρέσο η αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων, κυρίως το 1915 στην ευρύτερη περιοχή της σημερινής Ανατολικής Τουρκίας. Το θέμα μέχρι σήμερα συζητείται και ξανασυζητείται ετησίως και πάντα αναβάλλεται η απόφαση. Άλλα "λόμπυ" στις ΗΠΑ επιμένουν στην επαναφορά της συζήτησης. Ενώ, άλλα θέλουν να καθυστερήσουν να ληφθεί απόφαση.

Αυτό αναμένεται να γίνει και πάλι, μάλιστα τώρα, που, ίσως φαινομενικά, προβάλλεται ως αιτιολογικό η αναμονή πιθανού συμβιβασμού πράγματι, πρόσφατα παρατηρούνται σημάδια προσέγγισης. Ο Τούρκος Πρόεδρος παρακολούθησε διεξαγωγή ποδοσφαιρικού αγώνα Αρμενίας-Τουρκίας, στο Ερεβάν, το Σεπτέμβριο 2008, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της Αρμενίας. Επίσης, έγιναν και εκατέρωθεν συναντήσεις Πρωθυπουργών και Υπουργών Εξωτερικών, χωρίς ποτέ να αγγίζεται η ουσία.

Η ιστορία έχει διδάξει ότι η απλούστευση τέτοιων σοβαρών εθνικών θεμάτων δεν αποδίδει πάντα. Ο αρμενικός λαός της διασποράς διατηρεί άσβεστη τη μνήμη και έχει στήσει μνημεία γενοκτονίας σε όλο τον κόσμο. Αλλά και το ουσιαστικότερο, στο Σύνταγμα της Αρμενίας αναφέρεται ως εθνικός στόχος η αναγνώριση της γενοκτονίας. Από την άλλη πλευρά, η Τουρκία δεν αποδέχεται τον όρο της γενοκτονίας και ισχυρίζεται ότι υπήρξαν αναμενόμενες γι΄αυτές τις περιπτώσεις εκατέρωθεν απώλειες Αρμενίων και Τούρκων (300.000 - 500.000 Αρμενίων) στον εμφύλιο, όταν οι Αρμένιοι πήραν πήραν τα όπλα για ανεξαρτησία της Ανατολικής Ανατολίας και συμπορεύθηκαν με τα ρωσικά στρατεύματα κατοχής.

Σήμερα, θα βρεθεί κοινό έδαφος συνεννόησης; Η Τουρκία είναι διατιθεμένη να αμαυρώσει την εικόνα των δήθεν "οθωμανικών ηρώων" αυτής της πράξης, όπου διδάσκεται στα σχολεία; Είναι έτοιμη να αναλάβει την ιστορική ευθύνη και τις συνέπειες όπως έκανε η Γερμανία με το ολοκαύτωμα των Εβραίων; Αυτό δίδει αξιοπρέπεια στους Αρμενίους, βασικό ηθικό στοιχείο για τυχόν υποχωρήσεις.

Αλλά, γιατί σήμερα προβάλλονται θετικά σημεία προσέγγισης; Η Αρμενία βλέπει να διευκολύνεται καλύτερα το εξωτερικό εμπόριο με ανοικτά, τα κλειστά σήμερα, σύνορα με την Τουρκία. Εξάλλου, ίσως κάτι τέτοιο θα μπορούσε να αποτελέσει το αρχικό βήμα για προσέγγιση και των σοβαρών θεμάτων. Η, δε, Τουρκία βλέπει να έχει παντού και πάντα μπροστά της το πρόβλημα της γενοκτονίας.

Εξίσου σημαντικό, οι ΗΠΑ πιέζουν για συμφιλίωση για δικούς της λόγους. Η Αρμενία αποτελεί συμφερότερο διάδρομο υδρογονανθράκων μέσω Καυκάσου προς τη Δύση από την περιοχή της Κασπίας θάλασσας. Αλλά, και η πιθανή ευόδωση αμερικανικής προσπάθειας ενισχύει την αμερικανο-τουρκική συμμαχία. Η αμερικανική βάση στο Ιντσιρλίκ στην Ανατολική Τουρκία, εξυπηρετεί την άσκηση της αμερικανικής επιρροής στην ευρύτερη περιοχή της Μ.Ανατολής την οποία προσέγγιση έχουν ανάγκη οι ΗΠΑ περισσότερο σήμερα.

Εάν οι προσπάθειες συμφιλίωσης αποτύχουν, πράγμα πιθανόν, τότε το αμερικανικό Κογκρέσο δεν φαίνεται να έχει άλλη επιλογή από το να πάρει τελικά απόφαση για την γενοκτονία των Αρμενίων, απόφαση που δεν μπορεί να απέχει από τη μόνιμη πραγματικότητα. Διαφορετικά, οι ιστορικές ερινύες θα κατατρέχουν πάντα αυτούς που τώρα αποφασίζουν και δεν θα τους απολυτρώνει όποια άλλη αναγνώρισή τους, όπως αυτή του Darfur του Σουδάν σήμερα.

Οι συγγράφοντες Ιστορία πλεονεκτούν ακόμη και έναντι των θεών, διότι μπορούν και αλλοιώνουν αυτά που έχουν συμβεί.

Οι πολιτικοί έχουν ένα ακόμη μεγαλύτερο πλεονέκτημα, διότι διαγράφουν τα γεγονότα εφ'όσον κρίνουν, ότι αυτό είναι προς το "εθνικό (;) συμφέρον".

Κ.Α.

Με μια ματιά η Ελλάδα

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 11 Φεβρουαρίου 2009 - 10 Απριλίου 2009

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. **ΕΛΛΑΣ - ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ**

α. Κύπρος

Στις 5 Μαρτίου 2009 πραγματοποιήθηκε η 21η συνάντηση μεταξύ των κ.κ. Χριστόφια και Ταλάτ, που ήταν η τελευταία του πρώτου κύκλου και στις 11 Μαρτίου 2009 η 22α, κατά την οποία άρχισε η συζήτηση με θέμα "Οι σχέσεις με την ΕΕ". Μέχρι τώρα έχουν συζητηθεί τα θέματα της διακυβερνήσεως, της νομοθετικής εξουσίας και το περιουσιακό, για τα οποία υπάρχουν σοβαρές διαφορές, που θα συζητηθούν αργότερα, σύμφωνα με έκθεση του κ. Χριστόφια προς το Εθνικό Συμβούλιο, που διέρρευσε στον τύπο.

Τα ΗΕ και η ΕΕ μελετούν, σύμφωνα με πληροφορίες διπλωματικών κύκλων, την εφαρμογή ενός "οδικού χάρτη" που θα προβλέπει την επιτάχυνση των συνομιλιών, μετά τις βουλευτικές εκλογές στο ψευδοκράτος στις 19 Απριλίου 2009, με στόχο τη μονογραφή μιας, κατ΄αρχήν, συμφωνίας μέχρι το Νοέμβριο και την παραπομπή της οριστικής λύσης προς το τέλος της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας.

Ο κ. Κριστόφ Φιλορί, στενός συνεργάτης του Επιτρόπου της ΕΕ για τη διεύρυνση κ. Ολί Ρεν, αξίωσε από την Επιτροπή Εξωτερικών της Ευρωβουλής να απαλείψει, από την έκθεσή της, την αναφορά στις τέσσερες ελευθερίες (διακινήσεως, εγκαταστάσεως, εργασίας και αποκτήσεως περιουσίας) ως βάσης για τη λύση του Κυπριακού.

Η κ. Χίλαρι Κλίντον κατά την επίσκεψή της στην Τουρκία (8-9 Μαρτίου 2009) δήλωσε ότι οι ΗΠΑ τάσσονται υπέρ της επιλύσεως του Κυπριακού στο πλαίσιο του ΟΗΕ

Κατόπιν παρεμβάσεως της ελληνοκυπριακής πλευράς ακυρώθηκε η πρόσκληση της κ. Κλίντον προς τον κ. Ταλάτ για να την επισκεφθεί στην Ουάσιγκτον.

Ο κ. Ομπάμα στην ομιλία του ενώπιον της Τουρκικής Εθνοσυνέλευσης ανέφερε ότι υποστηρίζει τη διαδικασία μέσω του ΟΗΕ για μια βιώσιμη διακοινοτική και διζωνική ομοσπονδία.

Η αναβάθμιση της Τουρκίας αποτελεί κακό οιωνό για το Κυπριακό. Οι Τ/Κ με την καθοδήγησή της θα σκληραίνουν διαρκώς τη στάση τους και η διεθνής κοινότητα θα ασκεί πιέσεις στην Κύπρο και την Ελλάδα για περαιτέρω υποχωρήσεις, παρόλο που ο κ. Χριστόφιας κατηγορείται, από κυπριακούς κύκλους, ότι έχει υπερβεί τις κόκκινες γραμμές. Τα πράγματα θα γίνουν ακόμη χειρότερα, αν τις εκλογές στο "ψευδοκράτος" κερδίσει ο εθνικιστής κ. Ντερβίς Ερόγλου. Σε κάθε όμως περίπτωση Ελλάς και Κύπρος πρέπει να καταστήσουν σαφές στους πάντες ότι δεν θα δεχθούν την κατ΄αρχήν συμφωνία και την παραπομπή της οριστικής λύσεως προς το τέλος της ενταξιακής πορείας, γιατί η Τουρκία θα καταστεί εντελώς αδιάλλακτη, αφού θα έχει εξασφαλίσει τα οφέλη από την πρόοδο της ενταξιακής της πορείας και κυρίως τις μεγάλες χρηματοδοτήσεις, που προγραμματίζονται μέχρι το 2012.

β. Ε/Τ Σχέσεις

Από 15-29 Μαρτίου 2008 διεξήχθη στο Αιγαίο η τουρκική αεροναυτική άσκηση "Ηγεμών" με τη συμμετοχή πολεμικών μόνο πλοίων της Βρετανίας, ΗΠΑ, Ολλανδίας και Βελγίου, χωρίς να σημειωθούν ενέργειες σε βάρος της χώρας μας.

Σκοπός της Τουρκίας ήταν η ντε φάκτο επιβολή των αξιώσεών της σε βάρος της χώρας μας αλλά τελικά δεν πέτυχε το στόχο της, λόγω των παραστάσεών μας στις κυβερνήσεις των συμμετεχουσών χωρών.

Η κ. Μπακογιάννη συναντήθηκε με τον ομόλογό της τής Τουρκίας κ. Μπαμπατζάν στις 7 Απριλίου 2009 στην Κωνσταντινούπολη στο πλαίσιο των εργασιών της "Συνόδου για τον Διάλογο των Πολιτισμών" και συζήτησαν για την πορεία των Ελληνοτουρκικών σχέσεων.

γ. Σκόπια

Ο κ. Ομπάμα ανακοίνωσε, κατά την Σύνοδο του ΝΑΤΟ στο Στρασβούργο (3-4 Απριλίου), ότι οι ΗΠΑ στηρίζουν την ένταξη της "Μακεδονίας" στον Οργανισμό χωρίς να αναφερθεί στην ονομασία. Η κ. Κλίντον όμως στην παράλληλη σύσκεψη των ΥΠΕΞ, έστειλε μήνυμα προς τα Σκόπια ότι

για να γίνει αυτό θα πρέπει να συνεργαστούν στο θέμα της ονομασίας.

Από τις εκλογές στις 22 Μαρτίου και τις επαναληπτικές στις 5 Απριλίου ανεδείχθη Πρόεδρος της FYROM ο κ. Γκιόργκι Ιβανόφ, εκλεκτός του κ. Γκρουέφσκι, του οποίου το κόμμα κέρδισε και τους περισσότερους δήμους και έτσι κατέστη παντοδύναμος.

Συνεχίζεται η εθνική υστερία στα Σκόπια με προκλητικές ενέργειες, που κορυφώθηκαν με τον προπηλακισμό Ελλήνων τουριστών στην Αχρίδα την 1η Μαρτίου από μέλη της οργανώσεως "Ενωμένη Μακεδονία".

Στις 9 Απριλίου 2009 ο κ. Γκρουέφσκι ανακοίνωσε την κατασκευή ενός Μεγάρου στα Σκόπια, που θα έχει χαρακτήρα μεγαλοπρεπούς αρχαιοελληνικού ναού και κοντά του ένα γιγαντιαίο άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Ενορχιστρωτής όλης αυτής της καταστάσεως είναι ο κ. Γκρουέφσκι, ο οποίος αποσκοπεί στην άνοδο της δημοφιλίας του, ώστε να καταστεί παντοδύναμος στο εσωτερικό, θυσιάζοντας τα συμφέροντα της χώρας του.

Στις 6 Μαρτίου 2009 δημοσιοποιήθηκε η έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Ελλάδα, που συντάχθηκε από την εμπειρογνώμονα του ΟΗΕ κ. Γκέϊ Μακ Ντούγκαλ. Αναφέρεται στην ύπαρξη "τουρκικής" και "μακεδονικής" μειονότητος και καλεί την Ελλάδα να αναγνωρίσει τα δικαιώματά τους.

Στις 12 Μαρτίου 2009 η Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υιοθέτησε, με 478 ψήφους υπέρ, 92 κατά και 42 αποχές, την έκθεση προόδου για την ΠΓΔΜ, με την οποία καλείται το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να ορίσει εντός του έτους ημερομηνία για την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, τονίζοντας ότι η διένεξη για την ονομασία δεν πρέπει να παρακωλύει την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Οι εξελίξεις αυτές, παρόλο που είναι αρνητικές για την Ελλάδα, δεν δημιουργούν ανησυχία, γιατί η έκθεση δεν δεσμεύει την Κομισιόν και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, που παραμένουν στη θέση ότι τα Σκόπια δεν πληρούν ακόμη τις προϋποθέσεις για να πάρουν ημερομηνία ενάρξεως των ενταξιακών διαπραγματεύσεων και ότι η μη επίλυση της ονομασίας συνιστά κώλυμα.

Στις 18 Μαρτίου 2009, ο ΥΠΕΞ κ. Μιλόσοσκι επανέφερε τις προτάσεις που είχε κάνει τον Ιανουάριο 2008, για υπογραφή διακηρύξεως φιλίας, καλής γειτονίας και συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών, τη σύσταση κοινής επιτροπής που θα εξετάσει τα βιβλία της ιστορίας και τη διαμόρφωση πλαισίου συμφωνίας για τις διμερείς σχέσεις, πριν από την επίλυση του προβλήματος της ονομασίας. Στις 24 Μαρτίου 2009 παραδόθηκε στα Σκόπια, ρηματική, απορριπτική διακοίνωση της κ. Μπακογιάννη, η οποία τονίζει ότι το μόνο ζήτημα που υπάρχει είναι η ονομασία και ότι η ιστορία είναι γνωστή και δεν μπορεί να αποτελέσει θέμα διαπραγματεύσεων.

Με την ενέργεια αυτή τα Σκόπια προσπαθούν να κρατήσουν στην επικαιρότητα ένα θέμα που βρίσκεται σε τέλμα, με δική τους υπαιτιότητα και να δείξουν, ταυτόχρονα, προς τη διεθνή κοινότητα την δήθεν καλή τους θέληση, ενώ είναι βέβαιον ότι ο κ. Γκρουέφσκι, απαλλαγμένος από το συνετό κ. Τσερβενκόφσκι, θα παραπέμψει την όποια λύση προτείνει ο κ. Νίμιτς σε δημοψήφισμα με τη βεβαιότητα ότι θα απορριφθεί από το λαό, τον οποίο προετοιμάζει γι΄αυτό καλλιεργώντας του κλίμα ακραίου εθνικισμού.

Η Ελλάδα δεν πρέπει να αποδεχθεί λύση υπό την αίρεση του δημοψηφίσματος, γιατί σε περίπτωση της απορρίψεως, που είναι βεβαία, η ΠΓΔΜ θα έχει κατοχυρώσει ως κεκτημένο τις υποχωρήσεις μας, που θα αποτελούν πλέον τη βάση για τις μελλοντικές διαπραγματεύσεις.

δ.
Ελληνοαμερικανικές Σχέσεις

Στις 4 Απριλίου 2009, στο περιθώριο της Συνόδου του ΝΑΤΟ στο Στρασβούργο, ο κ. Ομπάμα συνάντησε τον κ. Καραμανλή, πρώτον απ΄όλους τους άλλους πρωθυπουργούς. Ο κ. Ομπάμα του υπεσχέθη ότι θα θέσει στην Τουρκία το θέμα των προκλήσεων στο Αιγαίο και το Κυπριακό και ότι θα πιέσει τα Σκόπια να προσέλθουν στον διάλογο.

Κατόπιν διαβημάτων της Ελλάδος και του Οικουμενικού Πατριαρχείου ο κ. Ομπάμα τροποποίησε το αρχικό του πρόγραμμα, που προέβλεπε συνάντησή του με τον Πατριάρχη μαζί με όλους τους θρησκευτικούς ηγέτες και τον συνάντησε κατ΄ιδίαν κατά την επίσκεψή του στην Κωνσταντινούπολη στις 7 Απριλίου. Τα τουρκικά ΜΜΕ απεσιώπησαν πλήρως τη συνάντηση.

Μέχρι στιγμής ο κ. Ομπάμα δεν έχει αποκαλύψει τις θέσεις του έναντι των προβλημάτων της Ελλάδος και γι΄αυτό 32 Αμερικανοί βουλευτές με επιστολή τους, του υπενθύμισαν τις παλαιότερες θέσεις του στα θέματα της Τουρκίας και των Σκοπίων και τον κάλεσαν να εκδηλώσει τις απαιτούμενες ενέργειες. Το ίδιο έπραξε και ο αρχιεπίσκοπος κ. Ιάκωβος κατά τη συνάντηση που είχαν στην Ελληνική Πρεσβεία επί παρουσία και του αντιπροέδρου κ. Μπάϊντεν, με την ευκαιρία της εθνικής μας εορτής.

Η επίσκεψη του κ. Ομπάμα στην Τουρκία χωρίς να περάσει και από την Ελλάδα, όπως γινόταν με τους προηγούμενους προέδρους, προκάλεσε σοβαρό προβληματισμό και δυσαρέσκεια στους Έλληνες.

Το γεγονός αυτό δεν συνιστά από μόνο του ούτε αναβάθμιση της Τουρκίας ούτε υποβάθμιση της Ελλάδος, παρόλο που ύστερα από δεκαετίες εγκαταλείπεται η αρχή της αμοιβαιότητος που ήθελε Αθήνα και Άγκυρα να αντιμετωπίζονται ισότιμα. Υποδεικνύει απλώς τις προτεραιότητες του κ. Ομπάμα προς τη Μ. Ανατολή και το Αφγανιστάν, που γειτνιάζει η Τουρκία και ο κ. Ερντογάν διατηρεί καλές σχέσεις με τους ηγέτες των χωρών της περιοχής. Τα Βαλκάνια, στα οποία έχει σοβαρό λόγο η χώρα μας, δεν τον απασχολούν αυτή τη στιγμή. Υποχρέωσή μας όμως είναι να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για να αρπάξουμε την ευκαιρία μόλις παρουσιαστεί.

Η κ. Κλίντον και η κ. Μπακογιάννη, που επισκέφθηκε τις ΗΠΑ με την ιδιότητα της προεδρευούσης του ΟΑΣΕ, συνεφώνησαν στη διεύρυνση της συνεργασίας Ελλάδος και ΗΠΑ και αποφάσισαν τη σύσταση τριών ομάδων εργασίας που θα ασχοληθούν με τα Βαλκάνια, τη Μ. Ανατολή και τα θέματα του ΟΑΣΕ. Η κ. Κλίντον της υπεσχέθη ότι θα παρέμβει στην Τουρκία για να σταματήσει τις προκλητικές ενέργειες στο Αιγαίο και ότι θα προωθήσει την κατάργηση της βίζας, ώστε το ζήτημα να

επιλυθεί σύντομα.

Το θέμα της βίζας δεν πρόκειται να διευθετηθεί, αν δεν επικυρωθεί το πρωτόκολλο διμερούς συνεργασίας Ελλάδος - ΗΠΑ για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, παρόλο που δεν αποτελεί προαπαιτούμενο για την κατάργησή της.

ε.Σχέσεις με Αλβανία

Στις 19 Μαρτίου 2009 Ελλάς και Αλβανία κατέληξαν σε συμφωνία για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας, η οποία ενσωματώνει τις διατάξεις της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θαλάσσης (Σύμβαση Μοντέγκο Μπέϊ), η οποία οριοθετεί την υφαλοκρηπίδα στα 12 ν.μ.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Σερβία

Το Δ.Δ. της Χάγης αθώωσε τον τέως Πρόεδρο της Σερβίας και στενό συνεργάτη του Μιλόσεβιτς, που κατηγορείτο για εγκλήματα πολέμου στο Κοσυφοπέδιο το 1999, αλλά καταδίκασε σε ποινές 15-22 ετών τους άλλους πέντε κατηγορουμένους, ανάμεσα στους οποίους τον τέως αντιπρόεδρο κ. Νίκολα Σαίνοβιτς και τον Αρχηγό του Στρατού κ. Οϊντάνιτς.

β. Κόσσοβο

Στις 17 Φεβρουαρίου 2009 γιορτάστηκε η πρώτη επέτειος της μονομερούς ανακηρύξεως της ανεξαρτησίας της χώρας, η οποία είναι η φτωχότερη της Ευρώπης χωρίς εργοστάσια και παραγωγική βάση. Μέχρι σήμερα την έχουν αναγνωρίσει 54 χώρες. Από τις χώρες της ΕΕ δεν την έχουν αναγνωρίσει η Ελλάδα, η Κύπρος, η Ισπανία, η Σλοβακία και η Ρουμανία. Την ίδια στάση τηρούν Ρωσία, Κίνα, Ινδία, Βραζιλία, Ν.Αφρική, Ινδονησία και Αίγυπτος, ενώ άλλες 80 δεν έχουν αποφασίσει ακόμη.

Η Ισπανία αποφάσισε, παρά την αντίδραση των ΗΠΑ, να αποσύρει τους στρατιώτες της από το Κόσοβο.

Συνεχίζονται τα επεισόδια μεταξύ Σέρβων και Αλβανών στο Β.Κόσοβο, παρά την παρουσία της Διεθνούς Δυνάμεως (UNMIC) του ΟΗΕ, της KFOR και της Ευρωπαϊκής Αποστολής (EULEX).

Παρά τους ισχυρισμούς της κυβερνήσεως, το Β.Κόσοβο είναι ντε φάκτο διχοτομημένο, με τις παράλληλες δομές της Σερβίας να λειτουργούν χωρίς καμία παρενόχληση από τις πιο πάνω Διεθνείς Δυνάμεις και δεν θα πρέπει να αποκλειστεί το ενδεχόμενο μιας οριστικής διχοτόμησης στο μέλλον, παρόλο που την απορρίπτει η Σερβία η οποία αναμένει να δικαιωθεί από το Δ.Δ. της Χάγης στο οποίο έχει προσφύγει και να αρχίσουν νέες διαπραγματεύσεις.

γ. Αλβανία

Ο Πρωθυπουργός κ. Μπερίσα ανακοίνωσε ότι η χώρα του θα υποβάλει αίτηση εντάξεως στην ΕΕ, πριν από τις ευρωεκλογές.

Η Αλβανία υπέγραψε με την FYROM συμφωνία με την οποία απελευθερώνεται το εμπόριο μεταξύ τους και δεν θα ισχύουν δασμοί.

δ.Βοσνία - Ερζεγοβίνη

Οι Πρόεδροι των μεγαλυτέρων πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούν τους Κροάτες, τους Βοσνίους, τους μουσουλμάνους και τους Σερβοβοσνίους κατέληξαν σε συμφωνία, με την οποία προβλέπεται ότι το μελλοντικό κράτος της Βοσνίας θα χωριστεί σε τέσσερες εδαφικές ενότητες με ξεχωριστή διοίκηση : την Ερζεγοβίνη με επίκεντρο το Μόσταρ, τη Δυτική Βοσνία με επίκεντρο τη Μπάνια Λούκα, την Ανατολική Βοσνία με επίκεντρο την Τουζλα και το Κέντρο με επίκεντρο το Σεράγεβο. Η συμφωνία, επί του παρόντος, παραμένει σε εκκρεμότητα μέχρις ότου οριστεί νέος αρμοστής, που θα έχει και τον τελευταίο λόγο.

ε.Σλοβενία - Κροατία

Η Σλοβενία μπλόκαρε το άνοιγμα 8 κεφαλαίων της ενταξιακής διαπραγματεύσεως της Κροατίας και απειλεί με βέτο στην ένταξή της στην ΕΕ, εξαιτίας μιας συνοριακής διαμάχης, που προέκυψε μεταξύ τους.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α.Εσωτερική Κατάσταση

Συνεχίζεται η δίκη των μελών της παρακρατικής οργανώσεως "Εργκένεκον" καθώς και οι συλλήψεις και οι έρευνες για την πλήρη εξάρθρωσή της.

Τις εκλογές για την τοπική αυτοδιοίκηση, κέρδισε το ΑΚΡ του κ. Ερντογάν, αλλά με μόλις 38,9% έναντι 46,58% των εθνικών εκλογών του 2007. Ιδιαίτερα χαμηλά ήταν τα ποσοστά του στις κουρδικές περιοχές, παρά τα ανοίγματα και τις παροχές που τους έκανε.

β. Κουρδικό

Ο Κούρδος Πρόεδρος του Ιράκ κ. Ταλαμπανί, στην κοινή συνέντευξη τύπου που έδωσε μαζί με τον Πρόεδρο της Τουρκίας κ. Γκιουλ κατά την επίσκεψή του στο Ιράκ, κάλεσε τους μαχητές του PKK να καταθέσουν τα όπλα ή να αποχωρήσουν από το Ιράκ.

Η συνεργασία των Ε.Δ. της Τουρκίας και του Ιράκ για την καταστροφή των βάσεων του PKK στο Β.Ιράκ, έχει αποδώσει καρπούς, όπως προκύπτει από τον περιορισμό της δραστηριότητος του PKK.

γ.Ευρωπαϊκή Πορεία

Στις 12 Μαρτίου το Ευρωκοινοβούλιο υιοθέτησε, με μεγάλη πλειοψηφία, την έκθεση προόδου της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας, η οποία είναι αρνητική, γιατί δεν έχουν προχωρήσει αρκετά οι μεταρρυθμίσεις. Για το Κυπριακό υποστηρίζει "τη συνολική διευθέτηση με βάση τα ψηφίσματα του ΟΗΕ" και καλεί την Τουρκία να αποσύρει τα στρατεύματά της από την Κύπρο, να εφαρμόσει πλήρως τη Συμφωνία Σύνδεσης και να βελτιώσει τις σχέσεις της με την Ελλάδα.

Κρίσιμος χρόνος για την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας θα είναι το 2ο εξάμηνο του 2009, που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα ελέγξει όλα τα στοιχεία στα θέματα της τελωνειακής ενώσεως και αν κάτι δεν πάει καλά, θα παγώσει και άλλα κεφάλαια, πέραν των 8 από τα 35, που έχει παγώσει από το 2006 λόγω της αρνήσεώς της να ανοίξει τα λιμάνια και τα αεροδρόμιά της στα κυπριακά πλοία και αεροσκάφη.

δ. Σχέσεις με ΗΠΑ

Ο κ. Ομπάμα επισκέφθηκε την Τουρκία από 5-7 Απριλίου 2009. Με την ομιλία του ενώπιον της Εθνοσυνελεύσεως :

(1) Έστειλε μήνυμα στο

Ισλάμ, διακηρύσσοντας ότι "Οι ΗΠΑ δεν βρίσκονται και δεν πρόκειται να βρεθούν σε πόλεμο με το Ισλάμ".

(2) Χαρακτήρισε την Τουρκία σημαντικό στρατηγικό εταίρο όχι μόνο για την περιοχή, αλλά και για άλλες περιοχές στον κόσμο.

(3) Εξέφρασε την υποστήριξή του για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ.

(4) Υποσχέθηκε υποστήριξη στον αγώνα της εναντίον της τρομοκρατίας και για την εξουδετέρωση του PKK στο Β. Ιράκ.

(5) Συνέστησε σεβασμό στις θρησκευτικές ελευθερίες και ζήτησε το άνοιγμα της Σχολής της Χάλκης

(6) Ανέφερε ότι για την Κύπρο υποστηρίζει τη διαδικασία δια του ΟΗΕ για μια "δικαία και διαρκή διευθέτηση η οποία θα επανενώσει την Κύπρο σε μια διζωνική δικοινοτική ομοσπονδία".

(7) Δεν ανεφέρθη στην γενοκτονία των Αρμενίων αλλά στις κατ΄ιδίαν συνομιλίες με τους κ.κ. Γιουλ και Ερντογάν τους τόνισε ότι δεν έχει αλλάξει τις απόψεις του και τους συνέστησε να ανοίξουν το ταχύτερο τα σύνορα με την Αρμενία.

Δεν εκπλήσσει το άνοιγμα του κ. Ομπάμα και η προσπάθειά του για αποκατάσταση των σχέσεων των δύο χωρών γιατί οι ΗΠΑ έχουν την ανάγκη της Τουρκίας περισσότερο απ΄ότι η Τουρκία τις ΗΠΑ τη συγκεκριμένη περίοδο. Είναι η μόνη μουσουλμανική χώρα που μπορεί να βοηθήσει τον κ. Ομπάμα να περάσει τα ανοίγματά του στον ισλαμικό κόσμο και τη νέα στρατηγική του στη Μέση Ανατολή, λόγω των καλών σχέσεων με όλους τους γείτονές της, αλλά και της εμπιστοσύνης που έχουν οι κυβερνήσεις τους προς τον κ. Ερντογάν, ο οποίος μπορεί να βοηθήσει στην αποκατάσταση των σχέσεων με το Ιράν, στην ευόδωση των ειρηνευτικών συνομιλιών Συρίας-Ισραήλ και την προσέγγιση των οργανώσεων Χαμάς και Χεζμπολάχ. Επίσης είναι αναγκαία και η βοήθειά της για την απαγκίστρωση των στρατευμάτων τους από το Ιράκ.

Όσον αφορά στο θέμα της γενοκτονίας των Αρμενίων, ο κ. Ομπάμα θα κληθεί να πάρει θέση με το καθιερωμένο, για τους Προέδρους των ΗΠΑ, μήνυμα που θα απευθύνει στις 24 Απριλίου 2009, που είναι η επέτειός της. Είναι όμως βέβαιο ότι θα το παρακάμψει με τη δικαιολογία ότι δεν πρέπει να διαταραχθεί ο διάλογος μεταξύ Τουρκίας και Αρμενίας που βρίσκεται σε καλό δρόμο. Με την ίδια δικαιολογία θα προσπαθήσει και τελικά θα επιτύχει την μη έγκριση του ψηφίσματος που κατετέθη στο Κογκρέσο για την αναγνώριση της γενοκτονίας στις 24 Απριλίου.

Η αποκατάσταση των σχέσεων με την Αρμενία αποτελεί προτεραιότητα για Τουρκία και ΗΠΑ, προκειμένου το αρμενικό έδαφος να αποτελέσει την εναλλακτική διαδρομή του αγωγού πετρελαίου από το Αζερμπαϊτζάν γιατί αυτή που διέρχεται από την Γεωργία είναι επισφαλής.

ε. Σχέσεις με Ρωσία

Οι σχέσεις των δύο χωρών βρίσκονται σε πολύ καλό επίπεδο, όπως προέκυψε από την τετραήμερη επίσκεψη στη Μόσχα του κ. Γκιουλ που κάλεσε ΗΠΑ και ΕΕ να μην υιοθετούν πολιτική αντιπαραθέσεως με τη Ρωσία. Η ρωσική κυβέρνηση στηρίζει την Τουρκία τόσο στην προσπάθειά της για την εξομάλυνση των σχέσεών της με την Αρμενία, όσο και στη διαμεσολάβησή της μεταξύ Αρμενίας και Αζερμπαϊτζάν για τη διευθέτηση της διαμάχης για το θύλακα Ναγκόρνο Καραμπάχ, που ανήκει στο Αζερμπαϊτζάν, αλλά κατέχεται από τον αρμενικό στρατό.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Σύνοδος Κορυφής - Συνθήκη Λισαβώνος

Στις 19 και 20 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες η σύνοδος κορυφής, η οποία ασχολήθηκε με την οικονομική κρίση και την προετοιμασία της ατζέντας της συνόδου της G-20 που συνήλθε στις 2 Απριλίου. Επίσης αποφάσισε την παράταση της θητείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εν αναμονή της εγκρίσεως της συνθήκης της Λισαβώνος από την Ισλανδία, με το δεύτερο δημοψήφισμα, το οποίο θα είναι θετικό σύμφωνα με τα γκάλοπ (51% υπέρ και 33% κατά).

Στις 26 Μαρτίου ξέσπασε κυβερνητική κρίση στην Τσεχία με την παραίτηση του πρωθυπουργού κ. Τοπολάνεκ, μεσούσης της τσέχικης προεδρίας στην ΕΕ. Η κατάσταση αυτή αναμένεται να έχει και νέα καθυστέρηση στην επικύρωση της συνθήκης της Λισαβώνος, λόγω της καθυστερήσεως από τον ευρωσκεπτικιστή προέδρο κ. Κλάους να την υπογράψει, παρόλο που η Βουλή την έχει εγκρίνει από τις 19 Φεβρουαρίου 2009.

Τόσο το πρόβλημα αυτό, όσο και η κατά γενική ομολογία αποτυχημένη προεδρία της Τσεχίας ανέδειξαν την ανάγκη της Συνθήκης της Λισαβώνος, ώστε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αποκτήσει δικό της πρόεδρο και να σταματήσει η εξαμηνιαία εναλλαγή στην προεδρία των χωρών μελών.

β. Σύνοδος ΕΕ-ΗΠΑ

Στις 4 Απριλίου 2009 πραγματοποιήθηκε στην Πράγα η Σύνοδος ΕΕ-ΗΠΑ με τη συμμετοχή του κ. Ομπάμα και όλων των ευρωπαίων ηγετών. Ο κ. Ομπάμα τάχθηκε ανοιχτά υπέρ της εντάξεως της Τουρκίας, αλλά εισέπραξε την άρνηση του κ. Σαρκοζί και της κ. Μέρκελ.

Η στάση του κ. Σαρκοζί και της κ. Μέρκελ δείχνει ότι οι ευρωπαίοι δεν είναι διατεθημένοι να δεχθούν την Τουρκία με τα τόσα προβλήματα μόνο και μόνο για να εξυπηρετήσουν τις ΗΠΑ. Κατόπιν αυτού το πιθανότερο σενάριο είναι η ειδική σχέση.

Ο κ. Ομπάμα μίλησε σε ανοιχτή συγκέντρωση 30.000 ατόμων στην Πράγα. Δεσμεύθηκε για την μείωση των πυρηνικών όπλων και τη συνεργασία για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής.

γ. Γαλλία - Ιταλία

Ο Ιταλός πρωθυπουργός κ. Μπερλουσκόνι και ο Γάλλος πρόεδρος κ. Σαρκοζί υπέγραψαν συμφωνία συνεργασίας στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας, από την έρευνα ως τη διαχείριση των πυρηνικών αποβλήτων και την κατασκευή γαλλικών πυρηνικών αντιδραστήρων στην Ιταλία, που έχει εγκαταλείψει την πυρηνική ενέργεια εδώ και 12 χρόνια.

δ. Ιρλανδία

Η βία επέστρεψε στη χώρα με επιθέσεις από ομάδες, που προέρχονται από τον "προσωρινό IRA" και τον κατηγορούν ότι εγκατέλειψε το όραμα της Ενωμένης Ιρλανδίας το 2005, όταν

παρέδωσε τα όπλα και προσχώρησε στην κυβέρνηση συνασπισμού.

Οι ενέργειες αυτές δεν θα καταφέρουν να σταματήσουν την ειρηνευτική διαδικασία, γιατί η πλειοψηφία των κατοίκων έχει κουραστεί από τον τριακονταετή πόλεμο και προτιμά την ειρήνη.

5. G-20

Στις 2 Απριλίου συνήλθαν στο Λονδίνο οι ηγέτες των 20 πιο ανεπτυγμένων χωρών του κόσμου και αποφάσισαν την ενίσχυση της παγκόσμιας οικονομίας, δια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, με 1 τρισεκατομμύριο δολάρια και τη λήψη διαφόρων μέτρων για την αντιμετώπιση της κρίσεως.

6. ΗΠΑ

α. Με την ομιλία του ενώπιον του Κογκρέσου στις 25 Φεβρουαρίου 2008 ο κ. Ομπάμα ανέφερε : Ότι παραμένει υπέρμαχος της ταχείας αποχωρήσεως από το Ιράκ. Ότι αναμένει έκθεση για την αναθεώρηση της συνολικής πολιτικής στο Αφγανιστάν και Πακιστάν. Ότι θα ενισχύσει τις παλιές συμμαχίες και θα δημιουργήσει νέες για να αντιμετωπίσει το Μεσανατολικό, την τρομοκρατία, τη διασπορά των όπλων μαζικής καταστροφής, τις πανδημίες και τη φτώχια. Υπερασπίστηκε την απόφασή του για το κλείσιμο των φυλακών στο Γκουαντάναμο, λέγοντας ότι πρέπει εμείς να εφαρμόζουμε πρώτοι απ΄όλους τις αξίες που υπερασπίζονται τα στρατεύματά μας στο μέτωπο. Τέλος, αναφέρθηκε στην κλιματική αλλαγή, λέγοντας ότι στόχος του είναι ο διπλασιασμός της ενέργειας από τις ανανεώσιμες πηγές την προσεχή τριετία και ότι θα υπογράψει άμεσα το νομοσχέδιο για τον περιορισμό των ρύπων.

Σε δημοσκόπηση του CNN, το 68% των Αμερικανών δήλωσαν ικανοποιημένοι από την ομιλία του, ενώ άλλες δύο δημοσκοπήσεις κατέδειξαν ότι η δημοφιλία του φτάνει στο 70%.

β. Το πρώτο δείγμα της πολιτικής που θα ακολουθήσει ο κ. Ομπάμα στο θέμα της ασφάλειας σε διεθνές επίπεδο έδωσε ο αντιπρόεδρος κ Μπάϊντεν με την ομιλία του στο Συνέδριο για την Ασφάλεια στο Μόναχο στις 8 Μαρτίου 2009. Οι πιο βασικές δηλώσεις του είναι οι εξής :

(1) Στον κοινό αγώνα μας κατά του εξτρεμισμού χρειαζόμαστε τη συνεργασία όλων των εθνών και γι΄αυτό αναγνωρίζουμε ότι υπάρχει ανάγκη αναθεωρήσεως των διεθνών μας θέσεων, με μια νέα προσέγγιση.

(2)Θεωρούμε ότι η συνεργασία μας με διεθνείς οργανισμούς και συμμαχικές δυνάμεις δεν αποδυναμώνει την Αμερική. Θα προωθήσουμε τη δημοκρατία όχι μέσω της βίας, αλλά συνεργαζόμενοι για τη δημιουργία θεσμών που θα διαφυλάττουν την ελευθερία.

(3) Η κυβέρνησή μας εξετάζει προσεκτικά τη στάση μας απέναντι στο Ιράν και είμαστε διατεθειμένοι για διάλογο. Όσον αφορά στο Ισραήλ είμαστε υπέρ των δύο κρατών και θα δουλέψουμε σκληρά γι΄αυτό. Με τη Ρωσία δεν θα συμφωνήσουμε σε όλα, αλλά θα συνεργαζόμαστε όπου τα συμφέροντά μας συμπίπτουν και συμπίπτουν σε πολλούς τομείς.

Σύμφωνα με δημοσκόπηση που πραγματοποιήθηκε στις 10 Μαρτίου 2009, το 61% των Αμερικανών υποστηρίζει τις πρωτοβουλίες του κ. Ομπάμα, ενώ στο ίδιο διάστημα για τον κ. Μπους ήταν 58%, τον κ. Κλίντον 53%, τον πατέρα Μπους 56% και τον κ. Ρήγκαν 60%. Μεγαλύτερης όμως αποδοχής τυγχάνει σε όλο τον κόσμο, γεγονός που δίνει τη δυνατότητα να εφαρμόζει μια πιο τολμηρή τακτική έναντι των προκατόχων του.

γ. Η κ. Κλίντον, που πραγματοποίησε την πρώτη της επίσημη περιοδεία στην Ασία από 18-24 Φεβρουαρίου 2009, επισκέφθηκε την Ιαπωνία, τη Ν.Κορέα και την Κίνα και συζήτησε με τους ηγέτες τους για το πυρηνικό πρόγραμμα της Β. Κορέας, την τρομοκρατία, το Αφγανιστάν και την οικονομική κρίση.

Επισκέφθηκε επίσης και την Ινδονησία, ως μία συμβολική χειρονομία προς τον κ. Ομπάμα, που έχει περάσει μεγάλο μέρος της ζωής του σ΄αυτή τη χώρα.

Η περιοδεία αυτή της κ. Κλίντον σηματοδοτεί την μετατόπιση του ενδιαφέροντος των ΗΠΑ από τον Ατλαντικό στον Ειρηνικό.

δ. Ο κ. Ομπάμα πραγματοποίησε επταήμερη περιοδεία σε Ευρώπη-Τουρκία-Ιράκ από 1-7 Απριλίου 2009 και συμμετέσχε στη Σύνοδο G-20 στο Λονδίνο (2 Απριλίου), στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ στο Στρασβούργο (3-4 Απριλίου) και στη Σύνοδο ΕΕ-ΗΠΑ στην Πράγα (5 Απριλίου). Στο περιθώριο της G-20 συναντήθηκε με τους προέδρους της Ρωσίας κ. Μεντβέντεφ και Κίνας κ. Χου Ζιντάο καθώς και άλλων χωρών. Τέλος, επισκέφθηκε στις 6-7 Απριλίου 2009 την Τουρκία και συμμετείχε στη "Σύνοδο για την Πρόοδο των Πολιτισμών" στην Κωνσταντινούπολη και πέρασε από το Ιράκ, καθ΄οδόν προς ΗΠΑ.

Οι πρώτες εντυπώσεις που προκάλεσε στους ευρωπαίους, αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο κρίνονται ως πολύ ικανοποιητικές.

7. ΝΑΤΟ

Οι ΥΠΕΞ της Συμμαχίας, αφού ξεπέρασαν την αντίδραση της Λιθουανίας, συμφώνησαν στην επανέναρξη των εργασιών του Συμβουλίου ΝΑΤΟ-Ρωσίας που είχαν διακοπεί λόγω του πολέμου στη Γεωργία.

Η απόφαση αυτή λήφθηκε με τις ευλογίες των ΗΠΑ που χρειάζονται τη συνεργασία της Ρωσίας στο Αφγανιστάν, στη Μ.Ανατολή, στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας, στη μη διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής, στην αναστολή του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν, αλλά και αλλού.

Η Γαλλική Βουλή υπερψήφισε την πρόταση του κ. Σαρκοζί για την επιστροφή της χώρας στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ, ύστερα από 43 χρόνια. (Η αποχώρηση έγινε από τον Στρατηγό Ντε Γκωλ το 1966).

Η κίνηση αυτή αναμένεται να ενισχύσει τη συνολική αμυντική εικόνα της Ευρώπης, εν όψει και της επιστροφής της Ρωσίας στη διεθνή σκηνή.

Κατά τη Σύνοδο της Συμμαχίας στην Πράγα από 2-3 Απριλίου :

α.Αποφασίστηκε η τοποθέτηση στη θέση του Γενικού Γραμματέα του Πρωθυπουργού της Δανίας κ. Άντερς Φογκ Ράσμουνσεν, αφού πρώτα κάμφθηκαν, κάτω από σκληρές πιέσεις και παζάρια, οι αντιρρήσεις της Τουρκίας που του καταλογίζει ότι δεν διέταξε την απόσυρση της εφημερίδας που δημοσίευσε τα σκίτσα του Μωάμεθ.

β.Ανακοινώθηκε η επανένταξη της Γαλλίας στο στρατιωτικό

σκέλος.

γ.Ενεκρίθη η ένταξη της Αλβανίας και της Κροατίας.

δ.Αποφασίστηκε η ενίσχυση των δυνάμεων στο Αφγανιστάν με 5.000 στρατιώτες, παρόλο που ο κ. Ομπάμα ζητούσε περισσότερους. Η Βρετανία θα διαθέσει 500, η Γερμανία 600 και οι άλλες χώρες θα συμπληρώσουν τις δυνάμεις τους και θα διαθέσουν εκπαιδευτές.

Η Ελλάδα όπως ανακοίνωσε ο Α/ΓΕΕΘΑ στις 9 Απριλίου 2009 Στρατηγός κ. Γράψας θα διαθέσει δύο ομάδες Υγειονομικού 17-20 ατόμων και μία ομάδα 18 ατόμων που θα αναλάβει την εκπαίδευση των Επιτελών του Στρατού στο Αφγανιστάν. Επίσης θα σταλούν και 40 άτομα τον Απρίλιο 2010 που η Ελλάδα θα αναλάβει τη Διοίκηση του αεροδρομίου της Καμπούλ.

8. ΡΩΣΙΑ

α. Σχέσεις με ΗΠΑ

Στις 3 Φεβρουαρίου 2009 ο Πρόεδρος του Κιργιστάν κ. Μπακίγιεφ ανακοίνωσε από τη Μόσχα, όπου συνήψε δάνειο 2,15 εκατ. δολαρίων από το Κρεμλίνο, την απόφαση της χώρας του για τη διακοπή της αμερικανικής βάσεως στο Μανάς, που ήταν η μόνη στην Κεντρική Ασία μετά την κατάργηση της βάσεως στο Ουζμπεκιστάν το 2005.

Στόχος αυτής της κινήσεως, που τελικά επετεύχθη, ήταν να αναγκαστούν οι ΗΠΑ να ζητήσουν τη συνεργασία της Ρωσίας, με κάποια ανταλλάγματα που δεν έγιναν μέχρι τώρα γνωστά, για τον ανεφοδιασμό των νατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, οι οποίες αντιμετωπίζουν προβλήματα, λόγω των επιθέσεων των Ταλιμπάν εναντίον των εφοδιοπομπών τους που διασχίζουν το Πακιστάν, σε μια στιγμή μάλιστα που ο κ. Ομπάμα επείγεται για την αποστολή 30.000 στρατιωτών ακόμη.

Στις 11 Φεβρουαρίου 2009 ο ΥΠΕΞ της Ρωσίας ανακοίνωσε ότι η χώρα του συμφώνησε με τις ΗΠΑ για διευρυμένη συνεργασία των δύο χωρών στο Αφγανιστάν, δια της οποίας προβλέπεται διάθεση ρωσικών Ε/Π για τον ανεφοδιασμό των νατοϊκών δυνάμεων και πραγματοποίηση χερσαίων μεταφορών, μέσω της χώρας του.

Στις 3 Μαρτίου 2009, δημοσιεύθηκε επιστολή του κ. Ομπάμα προς τον κ. Μεντβέντεφ, με την οποία παρουσιάζεται διατεθειμένος να εγκαταλείψη την αντιπυραυλική ασπίδα, αν το Ιράν αναστείλει το πυρηνικό του πρόγραμμα.

Στόχος του κ. Ομπάμα, που γνωρίζει καλά ότι το Ιράν μπορεί να κατασκευάσει Πυρηνικά Όπλα και χωρίς τη βοήθεια της Ρωσίας με κάποια ίσως καθυστέρηση, ήταν να αναγκάσει τη Ρωσία να συνεργαστεί με τη Διεθνή Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (ΔΕΑΕ) για το θέμα του Ιράν τον οποίο και τελικά πέτυχε. Η Ρωσία για πρώτη φορά ύστερα από καιρό προσυπέγραψε, μαζί με τις ΗΠΑ, τη Βρετανία, την Γαλλία, τη Γερμανία και την Κίνα, το ανακοινωθέν της ΔΕΑΕ με το οποίο καλείται το Ιράν να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία του διαλόγου, που του προσφέρει ο κ. Ομπάμα.

Στις 7 Μαρτίου 2009 οι ΥΠΕΞ των ΗΠΑ κ. Χίλαρι Κλίντον και της Ρωσίας κ. Λαβρόφ, είχαν την πρώτη τους συνάντηση στην Ελβετία και συζήτησαν όλα τα θέματα κοινού ενδιαφέροντος σε πολύ καλό κλίμα, όπως ανακοίνωσαν.

Στις 10 Μαρτίου 2009 ο κ. Μεντβέντεφ σε συνάντηση που είχε με Αμερικανούς Γερουσιαστές, χαρακτήρισε ως απολύτως θετικά τα μηνύματα που λαμβάνει από τον κ. Ομπάμα. Δήλωσε επίσης, σχολιάζοντας τη θέση των ΗΠΑ πως η συμφωνία START-1 που λήγει στις 5 Δεκεμβρίου 2009, μπορεί να μην ανανεωθεί, εφόσον και οι δύο χώρες διαθέτουν λιγότερα πυρηνικά όπλα απ΄όσα επιτρέπεται, ότι η Ρωσία υποστηρίζει την ανάγκη ανανεώσεώς της, αλλά και την προσθήκη των βαλλιστικών πυραύλων.

Την 1η Απριλίου ο πρόεδρος κ. Ομπάμα είχε την πρώτη του συνάντηση με τον ομόλογό του της Ρωσίας κ. Μεντβέντεφ στην κατοικία του Αμερικανού Πρέσβυ στο Λονδίνο, κατά την οποία αναγνώρισαν ότι οι διαφορές τους είναι μεγάλες, αλλά συμφώνησαν ότι ο αμοιβαίος περιορισμός των πυρηνικών κεφαλών θα μπορούσε να είναι ένα πρώτο βήμα για τη βελτίωση των διμερών σχέσεων. Παράλληλα ανακοινώθηκε ότι ο κ.Ομπάμα θα επισκεφθεί τη Μόσχα τον Ιούνιο.

Εκτιμάται ότι η Αμερικανορωσική προσέγγιση βρίσκεται σε πολύ καλό δρόμο, γιατί και οι δύο ηγέτες αναγνωρίζουν ότι ο ένας έχει την ανάγκη του άλλου για να προχωρήσουν στα θέματα κοινού ενδιαφέροντος. Η επιτυχία αυτή πιστώνεται φυσικά στον κ. Ομπάμα που άλλαξε την πολιτική του κ. Μπους, η οποία οδηγούσε στη σύγκρουση.

β.Στις 8 Μαρτίου 2008 ο κ. Μεντβέντεφ υποσχέθηκε στην ανωτάτη στρατιωτική ηγεσία, τον ταχύ εκσυγχρονισμό των Ενόπλων Δυνάμεων μέχρι το 2011 και την αναβάθμιση του πυρηνικού οπλοστασίου τα επόμενα χρόνια, επικαλούμενος την απειλή της τρομοκρατίας, τον κίνδυνο των περιφερειακών συγκρούσεων, αλλά και τις τοπικές συγκρούσεις που προκαλούνται από τις ενεργειακές κρίσεις.

9. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α.Ισραήλ - Παλαιστινιακό

Παρόλο που τις εκλογές που διεξήχθησαν στις 10 Φεβρουαρίου 2009, κέρδισε το κόμμα "Καντίμα" της κ. Λίβνι, με 28 έδρες έναντι 27 του "Λικούντ" του κ. Νετανιάχου, ο πρόεδρος κ. Σιμόν Πέρες, έδωσε την εντολή σχηματισμού κυβερνήσεως στον δεύτερο με το σκεπτικό ότι αυτός θα μπορούσε να σχηματίσει βιώσιμη κυβέρνηση, λόγω της πλειοψηφίας της δεξιάς πτέρυγος στη Βουλή.

Τελικά ο κ. Νετανιάχου κατάφερε να σχηματίσει κυβέρνηση συνασπισμού, που ορκίστηκε στις 31 Μαρτίου, με τη συμμετοχή του ακροδεξιού κόμματος "Ίσραελ Μπεϊτένου" του κ. Λίμπερμαν που ανέλαβε το ΥΠΕΞ, των δεξιών κομμάτων "Σας" και "Ισραηλινή Πατρίδα" και του συντηρητικού κόμματος των "Εργατικών" του κ. Μπάρακ που θα διατηρήσει το ΥΕΘΑ, που είχε και στην απελθούσα κυβέρνηση.

Ο κ. Νετανιάχου, με τις πρώτες δηλώσεις του, δεσμεύτηκε ότι θα εξαντλήσει όλα τα περιθώρια για ειρήνη με τους Άραβες, αλλά απέφυγε να αναφερθεί στην λύση των δύο κρατών. Αντιθέτως υποσχέθηκε στους Παλαιστινίους ότι θα τους επιτρέψει να αυτοδιοικούνται, επιστρέφοντας ουσιαστικά στην προ δεκαετιών αντίληψη περί περιορισμένης αυτονομίας στη Δ.Όχθη.

Ο κ. Λίμπερμαν επίσης, επιβεβαιώνοντας τη φήμη του ακροδεξιού, δήλωσε ότι η συμφωνία της Ανάπολης δεν δεσμεύει τη χώρα του κα τάχθηκε αντοιχτά κατά του διαλόγου με την Παλαιστινιακή Αρχή.

Οι τοποθετήσεις των κ.κ. Νετανιάχου και Λίμπερμαν προκάλεσαν έντονο προβληματισμό στην κοινή γνώμη και την αντίδραση των

Παλαιστινίων, αλλά και του ειδικού απεσταλμένου του κουαρτέτου για τη Μ. Ανατολή (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία, ΟΗΕ) κ. Τόνι Μπλερ που κάλεσε τη νέα κυβέρνηση να λάβει τις "προφανείς" αποφάσεις. Επίσης και ο μετριοπαθής πρόεδρος κ. Σιμόν Πέρες ανάφερε κατά την ορκομωσία του κ. Νετανιάχου ότι η νέα κυβέρνηση οφείλει να λάβει σοβαρά υπόψη, ότι οι ΗΠΑ και τα περισσότερα κράτη του κόσμου έχουν ταχθεί με τη λύση των δύο κρατών.

Οι εξελίξεις αυτές δεν προοιωνίζουν τίποτα καλό για την επίλυση του Παλαιστινιακού. Είναι δε βέβαον ότι η νέα κυβέρνηση έχει εισέλθει σε τροχιά σύγκρουσης με τις ΗΠΑ, των οποίων η θέση για το Παλαιστινιακό είναι η ίδρυση δύο βιώσιμων κρατών, σύμφωνα με τις δηλώσεις της κ. Κλίντο, κατά την επίσκεψή της στο Ισραήλ από 3-4 Μαρτίου.

β. Ιράν

Στις 12 Μαρτίου ο κ. Ομπάμα παρέτεινε για ένα ακόμη χρόνο τις κυρώσεις στο Ιράν, λόγω του πυρηνικού του προγράμματος.

Με επιφυλακτικότητα και δυσπιστία αντιμετωπίζει το Ιράν τα ανοίγματα του κ. Ομπάμα για την επίλυση των διαφορών με διάλογο. Στο τελευταίο του μάλιστα μήνυμα, στο τέλος Μαρτίου, με το οποίο εκφράζει τη θέληση των ΗΠΑ να γεφυρωθεί το χάσμα ανάμεσα στις δύο χώρες και καλεί την Τεχεράνη να κάνει δύσκολες επιλογές, οι κ.κ. Αχμεντινεζάντ και Χαμενεί του απάντησαν ότι θα πρέπει πρώτα να συνειδητοποιήσει τα λάθη του παρελθόντος και να προσπαθήσει να τα διορθώσει.

Αναμένεται ότι η στάση του Ιράν θα ξεκαθαρίσει μετά τις προεδρικές εκλογές που θα γίνουν στις 12 Ιουνίου 2009 και τις οποίες ενδέχεται να χάσει ο κ. Αχμεντνεζάντ. Εκτιμάται όμως ότι όποιος και αν εκλεγεί πρόεδρος θα θελήσει να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία που του παρέχεται για να αποκαταστήσει τις σχέσεις της χώρας του με τη διεθνή κοινότητα. Καταλυτικό ρόλο θα έχει και η στάση της Ρωσίας η οποία αναμένεται να συνεργαστεί με τις ΗΠΑ.

Πραγματοποιήθηκε η δοκιμαστική λειτουργία του πυρηνικού εργοστασίου του Μπουσέρ, με πυρηνικά καύσιμα που δάνεισε στο Ιράν η Ρωσία και τα οποία θα επιστραφούν αμέσως μετά την κανονική λειτουργία του εργοστασίου, που έχει προγραμματιστεί για τις 22 Αυγούστου 2009, ώστε να μην τα εκμεταλλευτεί για την παραγωγή πλουτωνίου. Ο δανεισμός έγινε με τη σύμφωνη γνώμη των ΗΠΑ.

Στις 9 Απριλίου 2009 ο κ. Αχμεντινεζάντ εγκαινίασε το πρώτο εργοστάσιο παραγωγής πυρηνικών καυσίμων στην πόλη Νατάνζ, τα οποία θα χρησιμοποιούνται στους αντιδραστήρες των εργοστασίων του Αράκ και Μπουσέρ.

Αντιφατικές είναι οι εκτιμήσεις μεταξύ ΗΠΑ και Ισραήλ για τις πυρηνικές δυνατότητες του Ιράν. Ενώ οι ισραηλινοί εκτιμούν ότι "ξεπέρασε το κατώφλι της πυρηνικής τεχνολογίας" και πιέζουν τις ΗΠΑ για άμεση καταστροφή των εγκαταστάσεών τους, ο ΥΕΘΑ των ΗΠΑ κ. Γκέϊτζ απαντά ότι το Ιράν "δεν είναι έτοιμο για τη βόμβα και ότι θα χρειαστεί κάμποσα χρόνια ακόμη".

Ο Ιρανός Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Μωχάμαντ Μεχντί Ακουζαντέχ, συναντήθηκε με τον κ. Χόλμπρουγκ στα περιθώρια της διασκέψεως του ΟΗΕ για το Αφγανιστάν, που πραγματοποιήθηκε στη Χάγη, στις 30 Μαρτίου 2009. Σύμφωνα με το ανακοινωθέν δεν υπήρξε κανένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα πέραν από το λιώσιμο του πάγου.

Το Ιράν στην πρόσκληση του Συμβουλίου Ασφαλείας για συνεργασία απάντησε ότι θα προσέλθει στο διάλογο χωρίς όμως προαπαιτούμενα και απειλές.

Η αποδοχή από το Ιράν των προσκλήσεων για συμμετοχή σε Διεθνείς Συνόδους και η συνάντηση του Υφυπουργού Εξωτερικών με τον κ. Χόλμπρουκ σηματοδοτεί την επιθυμία του για αποκατάσταση των σχέσεών του και συνεργασία με τη διεθνή κοινότητα.

γ. Συρία

Διπλωματικός διάλογος έχει αρχίσει μεταξύ ΗΠΑ και Συρίας, με την αποστολή δύο εκπροσώπων του κ. Ομπάμα στη Βηρυτό, προκειμένου να διερευνήσουν τις προθέσεις του κ. Άσαντ και να τον πείσουν να σταματήσει την ενίσχυση της Χαμάς και της Χεζμπολάχ.

Στις 11 Μαρτίου ο κ. Άσαντ δήλωσε ότι είναι θετικός στο ενδεχόμενο απ΄ευθείας διαπραγματεύσεων με το Ισραήλ, υπό την προϋπόθεση ότι διαμεσολαβητής θα είναι οι ΗΠΑ.

Ο διάλογος μεταξύ Ισραήλ-Συρίας, που διεξήγετο με τη μεσολάβηση της Τουρκίας, αναμένεται να παγώσει, γιατί ο νέος πρωθυπουργός κ. Νετανιάχου είναι αντίθετος με την επιστροφή των υψωμάτων του Γκολάν, που αποτελεί τη βασική προϋπόθεση για ειρηνευτική συμφωνία.

δ. Ιράκ

Η ασφάλεια στο Ιράκ βαίνει βελτιούμενη, με τις επιθέσεις να έχουν μειωθεί κατά 70%.

Ο κ. Ομπάμα δήλωσε ότι μέχρι το τέλος του 2010 θα αποσύρει τις δυνάμεις, αλλά θα αφήσει αρκετές, πιθανολογείται μεταξύ 30-50.000, μέχρι το τέλος του 2011, ώστε να μπορούν να υπερασπιστούν τα αμερικανικά συμφέροντα στην περιοχή.

Η διαμάχη για την τύχη του Κιρκούκ μεταξύ της κυβερνήσεως του Ιράκ και της περιφερειακής κυβερνήσεως του Β.Ιράκ συνεχίζεται, χωρίς να έχει γίνει γνωστή η θέση του Αμερικανού προέδρου μέχρι σήμερα.

Το ενδεχόμενο αποχωρήσεως των Αμερικανών, χωρίς να έχει επιλυθεί το θέμα του Κιρκούκ, προκαλεί ανησυχίες στην Τουρκία, το Ιράν και τη Συρία, γιατί η τυχόν υπαγωγή του στην περιφερειακή κυβέρνηση του Β. Ιράκ (Κουρδιστάν), θα αποτελέσει την απαρχή της ιδρύσεως του Μεγάλου Κουρδιστάν και θα αλλάξουν τα γεωπολιτικά δεδομένα της περιοχής σε βάρος τους.

10.ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Η νέα πολιτική του κ. Ομπάμα στο Αφγανιστάν συνίσταται στον συνδυασμό της στρατιωτικής δυνάμεως με γενναία οικονομική ενίσχυση και συνεργασία με τους μετριοπαθείς Ταλιμπάν. Επίσης η εφαρμογή ενιαίας πολιτικής στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν και όχι αποσπασματική όπως μέχρι σήμερα.

Στα πλαίσια της νέας αυτής πολιτικής, σύμφωνα με δηλώσεις του Αφγανού Γερουσιαστή κ. Ραχμανί, ο συζητήσεις με τους μετριοπαθείς Ταλιμπάν έχουν προχωρήσει και ότι αυτοί δέχθηκαν το αίτημα της κυβερνήσεως του κ. Καρζάϊ να αποκηρύξουν την Αλ Κάϊντα, με αντάλλαγμα την παύση των διώξεών τους και την απελευθέρωση των κρατουμένων στο Αφγανιστάν και το Γκουαντάναμο.

Συναντήθηκαν στην Τουρκία στις 29 Μαρτίου οι πρόεδροι του

Αφγανιστάν και του Πακιστάν συνοδευόμενοι από τους Αρχηγούς των Ενόπλων Δυνάμεων και συζήτησαν, με επιδιαιτητή τον κ. Γκιουλ, θέματα ασφαλείας και στρατιωτικής συνεργασίας και κυρίως τους τρόπους για την εξουδετέρωση της δράσεως των Ταλιμπάν και της Αλ Κάϊντα στις αυτόνομες περιοχές των φυλών κατά μήκος της μεθορίου των δύο χωρών.

Στις 30 Μαρτίου 2009 πραγματοποιήθηκε από τον ΟΗΕ στη Χάγη, κατόπιν πρωτοβουλίας της κ. Χίλαρι Κλίντον, διάσκεψη για το Αφγανιστάν στην οποία συμμετείχαν 90 χώρες, συμπεριλαμβανομένου και του Ιράν, το οποίο προσφέρθηκε να βοηθήσει τις ΗΠΑ στην καταπολέμηση της διακινήσεως των ναρκωτικών και στην ανοικοδόμηση της χώρας.

Η Ιταλία, ως προεδρεύουσα της ομάδος των οκτώ πιο ανεπτυγμένων χωρών, κάλεσε το Ιράν να συμμετάσχει στη Σύνοδο της G-8 που θα πραγματοποιηθεί στην Τριέστη τον Ιούνιο και θα συζητήσει για το Αφγανιστάν.

β. Πακιστάν

Οξεία αντιπαράθεση έχει ξεσπάσει ανάμεσα στον πρόεδρο κ. Ζαρνταρί και τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης κ. Σαρίφ, που τον κατηγορεί για ανικανότητα και διαφθορά.

Υπό την πίεση της αντιπολιτεύσεως και των καθημερινών διαδηλώσεων, ο κ. Ζαρνταρί αποκατέστησε τους δικαστές που είχε αποπέμψει ο κ. Μουσάραφ.

Την αγανάκτηση των πολιτών έχουν προκαλέσει οι απώλειες αμάχων από τις συνεχιζόμενες προσβολές με μη επανδρωμένα αεροσκάφη των ΗΠΑ, παρά τις διαμαρτυρίες του κ. Καρζάϊ.

Η πολιτική αστάθεια στη χώρα και οι συνεχιζόμενες επιθέσεις από τους Ταλιμπάν έχουν προκαλέσει ανησυχία στη διεθνή κοινότητα, γιατί σε περίπτωση καταρρεύσεως του Πακιστάν, θα υπάρξει κίνδυνος να πέσουν τα πυρηνικά του όπλα στα χέρια της Αλ Κάϊντα ή άλλων εξτρεμιστικών οργανώσεων.

γ. Βόρεια Κορέα

Στις 5 Απριλίου 2009 η Β.Κορέα, παρά τις αντιδράσεις της Διεθνούς Κοινότητος, εκτόξευσε πύραυλο μεγάλου βεληνεκούς και έθεσε, όπως ανακοίνωσε, επικοινωνιακό δορυφόρο σε τροχιά.

Το γεγονός προκάλεσε ανησυχία, γιατί εκτιμάται ότι η εκτόξευση δορυφόρου ήταν προσχηματική και αποσκοπούσε στη δοκιμή του νέου πυραύλου TAEPODONE-2 βεληνεκούς 6.700 μ. που μπορεί να πλήξει ακόμη και την Αλάσκα. Μάλιστα οι ΗΠΑ, η Ν.Κορέα και η Ιαπωνία, που παρακολούθησαν από κοντά την εκτόξευση, ανακοίνωσαν ότι ο πύραυλος έπεσε στον Ειρηνικό.

Το ΣΑ του ΟΗΕ, που συνήλθε εκτάκτως κατόπιν αιτήσεως της Ιαπωνίας, δεν κατέληξε σε απόφαση λόγω της αρνητικής στάσεως της Ρωσίας και της Κίνας. Συνεφώνησαν μόνο, στο να κληθεί η Β. Κορέα να συνεχίσει τις διαβουλεύσεις.

δ. Κίνα

Η κ. Κλίντον επισκέφθηκε την Κίνα και ζήτησε από την κυβέρνηση να συνεχίσει να επενδύει σε ομόλογα των ΗΠΑ.

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε την αύξηση των αμυντικών δαπανών κατά 15% παρά την οικονομική κρίση.

Ενώ η Κίνα εμφανίζεται χωρίς καμιά διάθεση συμβιβασμού με το Θιβέτ, ο κ. Δαλάϊ Λάμα, με ομιλία του στις 10 Μαρτίου στην Νταραμσάλα, έδρα της εξορίας του, την κάλεσε σε συμβιβασμό.

11.ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

α. Βενεζουέλα

Με 54% κέρδισε το δημοψήφισμα για την τροποποίηση του Συντάγματος ο κ. Τσάβες, ο οποίος μπορεί πλέον να επανεκλέγεται για όσο χρόνο κερδίζει τις εκλογές. Φυσικά στις προθέσεις του είναι να καταστεί ισόβιος πρόεδρος

β. Βολιβία

Ο πρόεδρος κ. Μοράλες, κατά την επίσκεψή του στη Μόσχα, εξασφάλισε Ε/Π που θα χρησιμοποιηθούν κατά των ναρκωτικών και βοήθεια στον ενεργειακό τομέα.

γ. Ελ Σαλβαδόρ

Νέος πρόεδρος εξελέγη ο κ. Μαουρίτσιο Φούνες, ηγέτης του αριστερού πρώην αντάρτικου μετώπου "Φαραμπούτο Μαρτί", ο οποίος δήλωσε ότι θα είναι ενωτικός και θα ακολουθήσει το μοντέλο διακυβερνήσεως του προέδρου Λούα της Βραζιλίας.

δ. Κούβα

Ο κ. Ραούλ Κάστρο απάντησε θετικά στη δήλωση του κ. Ομπάμα ότι θα ήταν πρόθυμος να συναντηθεί με τον ηγέτη της Κούβας σε χρόνο και τόπο που θα επέλεγε ο ίδιος (κ. Ομπάμα).

12.ΑΦΡΙΚΗ

α. Σομαλία

Συνεχίζονται οι πειρατείες στα χωρικά ύδατα της Σομαλίας, παρά την παρουσία της διεθνούς δυνάμεως και τη σύλληψη πολλών πειρατών.

β. Ζιμπάμπουε

Ορκίστηκε επιτέλους ο κ. Τσανβιγκράϊ πρωθυπουργός, στις 11 Φεβρουαρίου 2009, δέκα μήνες μετά την εκλογική του νίκη και καλείται να αντιμετωπίσει τη χολέρα και τον πληθωρισμό που φτάνει το 4000%.

γ. Σουδάν

Ο πρόεδρος κ. Ομάρ Μπασίρ κατήγγειλε συνομωσία για το εις βάρος του ένταλμα συλλήψεως του Δικαστηρίου της Χάγης και απέλασε από τη χώρα τα μέλη 10 τουλάχιστον ΜΚΟ, που βρίσκονταν στη χώρα και προσπαθούσαν να βοηθήσουν.

δ. Μαδαγασκάρη

Ταραχές έχουν ξεσπάσει στη χώρα, λόγω της διαφωνίας των κατοίκων στην παραχώρηση από τον πρόεδρο Ραβαλομανάνα της μισής γης σε εταιρεία της Ν.Κορέας.

13.ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η Αλ Κάϊντα, σύμφωνα με τον κ. Μπλερ και Πακιστανούς αξιωματούχους, έχει αυξήσει τη χρηματοδότηση και την τεχνική υποστήριξη των Ταλιμπάν για να μπορέσουν να διατηρήσουν τα εδάφη στο Πακιστάν και το Αφγανιστάν που βρίσκονται τα κρησφύγετά τους.

Οι ΗΠΑ, με τη χρησιμοποίηση των μη επανδρωμένων αεροσκαφών κατά της Αλ Κάϊντα, παγκοσμίως, κατάφεραν να εξουδετερώσουν πολλά στελέχη της και να ρίξουν το ηθικό των μαχητών της, που ζουν πλέον κάτω από το φόβο της διαρκούς απειλής.

Ο πρωθυπουργός της Βρετανίας κ. Μπράουν ανακοίνωσε ότι η χώρα του αναμένει τρομοκρατική επίθεση και ότι οι αρχές υλοποιούν νέα στρατηγική για την αντιμετώπισή της. Αυτή περιλαμβάνει την εκπαίδευση και τον εξοπλισμό επαγγελματιών, την αποτροπή του προσηλυτισμού μουσουλμάνων στην τρομοκρατία και την ενημέρωση του κοινού, ώστε όλοι να επαγρυπνούν. Σύμφωνα, μάλιστα, με δημοσίευμα της Gardian, 60.000 εργάτες έχουν ήδη εκπαιδευτεί στην αντιμετώπιση των συνθηκών που θα δημιουργηθούν από μία τρομοκρατική επίθεση.

ΟΡΚΟΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

(Ένας Όρκος Ξεχασμένος)

"Ορκίζομαι ενώπιον του αληθινού Θεού, ότι θέλω είμαι επί ζωής μου πιστός εις την Εταιρείαν κατά πάντα. Να φανερώσω το παραμικρόν από τα σημεία και τους λόγους της, μήτε να σταθώ κατ΄ουδένα λόγον ή αφορμή του να καταλάβωσι άλλοι ποτέ, ότι γνωρίζω τι περί τούτων, μήτε εις συγγενείς μου, μήτε εις πνευματικόν ή φίλον μου.

Ορκίζομαι ότι εις το εξής δεν θέλω έμβει εις καμμίαν εταιρείαν, οποία και αν είναι, μήτε εις κανέναν δεσμόν υποχρεωτικόν. Και μάλιστα, οποιονδήποτε δεσμόν αν είχα, και τον πλέον αδιάφορον ως προς την Εταιρείαν, θέλω τον νομίζει ως ουδέν.

Ορκίζομαι ότι θέλω τρέφει εις την καρδίαν μου αδιάλλακτον μίσος εναντίον των τυράννων της πατρίδος μου, των οπαδών και των ομοφρόνων με τούτους, θέλω ενεργεί κατά πάντα τρόπον προς βλάβην και αυτόν τον παντελή όλεθρόν των, όταν η περίστασις το συγχωρήσει.

Ορκίζομαι να μη μεταχειριστώ ποτέ βίαν δια να αναγνωρισθώ με κανένα συνάδελφον, προσέχων εξ εναντίας με την μεγαλυτέραν επιμέλειαν να μην λανθασθώ κατά τούτο, γενόμενος αίτιος ακολούθου τινός συμβάντος, με κανένα συνάδελφον.

Ορκίζομαι να συντρέχω, όπου εύρω τινά συνάδελφον, με όλην την δύναμιν και την κατάστασίν μου. Να προσφέρω εις αυτόν σέβας και υπακοήν, αν είναι μεγαλύτερος εις τον βαθμόν και αν έτυχε πρότερον εχθρός μου, τόσον περισσότερον να τον αγαπώ και να τον συντρέχω, καθ΄όσον η έχθρα μου ήθελεν είναι μεγαλυτέρα.

Ορκίζομαι ότι καθώς εγώ παρεδέχθην εις Εταιρείαν, να δέχομαι παρομοίως άλλον αδελφόν, μεταχειριζόμενος πάντα τρόπον και όλην την κανονιζομένην άργητα, εωσού τον γνωρίσω Έλληνα αληθή, θερμόν υπερασπιστήν της πατρίδος, άνθρωπον ενάρετον και άξιον όχι μόνον να φυλάττη το μυστικόν, αλλά να κατηχήση και άλλον ορθού φρονήματος.

Ορκίζομαι να μην ωφελώμαι κατ΄ουδένα τρόπον από τα χρήματα της Εταιρείας, θεωρών αυτά ως ιερό πράγμα και ενέχυρον ανήκον εις όλον το Έθνος μου. Να προφυλάττωμαι παρομοίως και εις τα λαμβανόμενα εσφραγισμένα γράμματα.

Ορκίζομαι να μην ερωτώ κανένα των Φιλικών με περιέργειαν, δια να μάθω οποίος τον εδέχθη εις την Εταιρείαν. Κατά τούτο δε μήτε εγώ να φανερώσω, ή να δώσω αφορμήν εις τούτον να καταλάβη, ποίος με παρεδέχθη. Να αποκρίνομαι μάλιστα άγνοιαν, αν γνωρίζω το σημείον εις το εφοδιαστικόν τινός.

Ορκίζομαι να προσέχω πάντοτε εις την διαγωγήν μου, να είμαι ενάρετος. Να ευλαβώμαι την θρησκείαν μου, χωρίς να καταφρονώ τας ξένας. Να δίδω πάντοτε το καλόν παράδειγμα. Να συμβουλεύω και να συντρέχω τον ασθενή, τον δυστυχή και τον αδύνατον. Να σέβομαι την διοίκησιν, τα έθιμα, τα κριτήρια και τους διοικητάς του τόπου, εις τον οποίον διατριβώ.

Τέλος πάντων ορκίζομαι εις Σε, ω ιερά πλην τρισάθλια Πατρίς ! Ορκίζομαι εις τας πολυχρονίους βασάνους Σου. Ορκίζομαι εις τα πικρά δάκρυα τα οποία τόσους αιώνας έχυσαν και χύνουν τα ταλαίπωρα τέκνα Σου, εις τα ίδια μου δάκρυα, χυνόμενα κατά ταύτην την στιγμήν, και εις την μέλλουσαν ελευθερίαν των ομογενών μου ότι αφιερώνομαι όλως εις Σε. Εις το εξής συ θέλεις είσαι η αιτία και ο σκοπός των διαλογισμών μου. Το όνομά σου ο οδηγός των πράξεών μου, και η ευτυχία Σου η ανταμοιβή των κόπων μου. Η θεία δικαιοσύνη ας εξαντλήσει επάνω εις την κεφαλήν μου όλους τους κεραυνούς της, το όνομά μου να είναι εις αποστροφήν, και το υποκείμενόν μου το αντικείμενον της κατάρας και του αναθέματος των Ομογενών μου, αν ίσως λησμονήσω εις μίαν στιγμήν τας δυστυχίας των και δεν εκπληρώσω το χρέος μου. Τέλος ο θάνατός μου ας είναι η άφευκτος τιμωρία του αμαρτήματός μου, δια να μη λησμονώ την αγνότητα της Εταιρείας με την συμμετοχήν μου".

1821 το εξίτηλον (;)

Εις την μνήμην ανασκαλώ τον αγώνα τον ανώνυμον
των αρίστων προγόνων,
όπου η Ιστορία τους έχρισεν ενδόξους.
Εκείνων των προγόνων, που εις τ' όνομα της ελευθερίας
το άπαν έδωσαν. Ως και την ύπαρξή των.

Θέαν έχω τους αθανάτους. Τους ήρωες καμαρώνω.
Αυτούς τούς τών θρύλων κτήτορες.
Αυτούς, που πλέκουν τους μύθους τους εδραίους,
όπου τήν επί Τρώων νίκην διεκτραγωδούν και
πλαστουργούν το τών Θερμοπυλών κλέος το απαραχάρακτον.

Αντίκρυ βρίσκομαι στον μαρμαρωμένο βασιλιά.
Αισθάνομαι ρίγος υπεράγαν, να διατρέχει την ταπεινή
διαστατή μου παρουσία, επί της γης αυτής της ιεράς,
που ανάδοχοι θεοί την βάπτισαν Ελλάδα.
Κι ακούω με δέος, το πολύευκτον, «πάλι με χρόνους...».

Καινά! Τώρα, πιο σιμά στο σήμερα,
ακούω ξανά να γιγγλυμούται της δόξης ο αρμός.
Είναι εύπαν, της παλιγγενεσίας σύμβαμα.
Το έτος το σωτήριον χίλια και οκτακόσια εύκοσι ένα.
Φυλή Ελλήνων αφυπνίσθη. Γένους αυτοτέλεια αναβιοί.

Εδώ είν' ο Κολοκοτρώνης· φόβον κατακτητού περιφρονεί.
Εδώ κι ο Παπαφλέσσας· ουδείς θανάτου σκιασμός.
Αναστάσεως ομοθρήσκων σάλπισμα.
Λόγος τιμής για προσφορά. Στων ομοφύλων προσκλητήριο,
Διάκος, Κανάρης, Μπότσαρης· κι οι Έλληνες όλοι.

Ελευθερία, θυσίες σημαίνει και σπαραγμό.
Και ανίλεον αίματος ροήν.
Και τέκνων πεφιλημένων αφανισμόν.
Και ψυχών αιθεροδρόμηση στις δέλτους των ανώνων.
Ελευθερία είναι γόος. Είν' αντοχή. Είν' οδύνη ερατεινή.

Κι εφάνη το αποτέλεσμα. Αδεξίως τα μάτια μου τρίβω.
Δακρυωμένος άκουσα: «Αδέλφια, η Ελλάς Ανέστη»!
Του αρχαίου πνεύματος τ'ολόλαμπρο άστρο ζυγώνει.
Για την Μεγίστη -σε νόημα βαθύτερον- Ελλάδα, ελπίς.
Ευχή γνήσια, απελευθέρων Ελλήνων πανύψιστον όραμα.

.....

Αλλοίμονον! Ώ...Μοίρες, Άτροπος Λάχεσις, Κλωθώ,
μ΄ ορίσατε στον χρόνο τον δύστυχο να ζω,
τον ένατο μετά το δυο χιλιάδες μετά Χριστό,
να συμπαίξω σ'ανέρη κωμωδία και τ' αμαρτήματ'ανεχθώ,
εκείνων, που τον τρόπο της δικής μου ζωής κατευθύνουν.

Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος